

378.190

๖๖๓/

๘.3

ปัญหาการใช้หลักสูตรปริญาตรี สาขาวิชาวิทยาศาสตร์ สายวิทยาศาสตร์และวิทยาศาสตร์
ประยุกต์ โปรแกรมวิทยาศาสตรการกีฬา (การฝึกและการจัดการกีฬา)
พุทธศักราช 2535 ของวิทยาลัยพลศึกษา

ปริญาพนธ์

ของ

จุไรรัตน์ สมสุข

24 พ.ย. 2537

เสนอต่อมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร เพื่อเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษา

ตามหลักสูตรปริญาการศึกษามหาบัณฑิต วิชาเอกพลศึกษา

เมษายน 2537

ลิขสิทธิ์เป็นของมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

191751

คณะกรรมการควบคุมและคณะกรรมการสอบได้พิจารณาปริญญานิพนธ์ฉบับนี้แล้ว
เห็นสมควรรับเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต
วิชาเอกพลศึกษา ของมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒได้

คณะกรรมการควบคุม

.....ประธาน
(รองศาสตราจารย์ว่าสนา คุณาอภิสิทธิ์)
.....กรรมการ
(ดร.มยุรี ศุภวิบูลย์)

คณะกรรมการสอบ

.....ประธาน
(รองศาสตราจารย์ว่าสนา คุณาอภิสิทธิ์)
.....กรรมการ
(ดร.มยุรี ศุภวิบูลย์)
.....กรรมการที่แต่งตั้งเพิ่มเติม
(อาจารย์แผน เจริญระชัย)

บัณฑิตวิทยาลัยอนุมัติให้รับปริญญานิพนธ์ฉบับนี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตร
ปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต วิชาเอกพลศึกษา ของมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

.....คณบดีบัณฑิตวิทยาลัย
(ดร.ศิริยุภา พูลสุวรรณ)

วันที่ ๒๑ เดือน พฤษภาคม พ.ศ. ๒๕๓๗

ประกาศคุณูปการ

ปริญญานิพนธ์ฉบับนี้สำเร็จลงได้ด้วยความรู้ความกรุณาอย่างสูงจาก รองศาสตราจารย์ว่าสนา
คุณากสิทธิ์ และอาจารย์ ดร.มยุรี ศุภวิบูลย์ ที่ได้ให้คำปรึกษาตลอดจนแนะนำและแก้ไข
ข้อบกพร่องต่าง ๆ ผู้วิจัยรู้สึกซาบซึ้งในความกรุณาจากท่านเป็นอย่างยิ่ง จึงขอกราบขอบพระคุณ
ไว้ ณ ที่นี้

นอกจากนี้ ขอขอบคุณ อาจารย์ ดร.กอบกิจ คัดดีเจริญรัตน์ ที่ช่วยให้คำแนะนำ
ในการทำปริญญานิพนธ์มาตลอด ขอขอบคุณอาจารย์แผน เจริญนัย ที่ร่วมเป็นกรรมการสอบ
ปากเปล่าปริญญานิพนธ์ อาจารย์ชรินทร์ ยุทธะนันท์ อาจารย์อัมพร คำเหล็ก
อาจารย์เสาวณี ลิทธิ์วิเศษ ผู้ช่วยศาสตราจารย์ผาณิต โสมาศ และอาจารย์ ดร.เลิศลักษณ์
กลิ่นหอม ที่กรุณาตรวจสอบแก้ไข และเสนอแนะเกี่ยวกับการสร้างแบบสอบถามที่ใช้ในการวิจัย
และขอขอบคุณผู้บริหาร อาจารย์ และนักศึกษา ของวิทยาลัยพลศึกษาทั้ง 17 แห่ง ที่กรุณาตอบ
แบบสอบถาม

ท้ายสุดผู้วิจัยขอทูลขอพระคุณ คุณแม่ และพี่ ๆ ที่อยู่เบื้องหลังแห่งความสำเร็จ ตลอดจน
อาจารย์สุทัศน์ สมสุข และเด็กชายกฤษฎพงศ์ สมสุข ที่เป็นกำลังใจอันสำคัญยิ่งในการศึกษา
ด้วยดีตลอดมา

จุไรรัตน์ สมสุข

สารบัญ

บทที่	หน้า
1 บทนำ	1
คำนำ	1
ความมุ่งหมายของการค้นคว้า	4
ความสำคัญของการศึกษาค้นคว้า	4
ขอบเขตของการศึกษาค้นคว้า	4
นิยามศัพท์เฉพาะ	5
2 เอกสารที่เกี่ยวข้องกับการวิจัย	7
ความรู้พื้นฐานเกี่ยวกับหลักสูตร	7
ความหมายของหลักสูตร	7
องค์ประกอบของหลักสูตร	9
ความรู้พื้นฐานเกี่ยวกับหลักสูตรวิทยาลัยพลศึกษา	14
หลักสูตรวิทยาลัยพลศึกษา	14
โครงสร้างของหลักสูตรวิทยาศาสตร์การกีฬา	18
งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง	30
งานวิจัยในต่างประเทศ	30
งานวิจัยในประเทศไทย	35
สรุปงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง	44
3 วิธีดำเนินการศึกษาค้นคว้า	47
แหล่งข้อมูลและกลุ่มตัวอย่าง	47
ประชากร	47
กลุ่มตัวอย่าง	47
เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล	48

ขั้นตอนในการสร้างเครื่องมือ	49
วิธีดำเนินการเก็บรวบรวมข้อมูล	50
วิธีจัดกระทำกับข้อมูล	50
4 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลศึกษาค้นคว้า	52
สัญลักษณ์ที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล	52
วิธีจัดกระทำกับข้อมูล	52
ผลการศึกษาค้นคว้า	53
5 บทย่อ สรุปผล อภิปราย และข้อเสนอแนะ	88
บทย่อ	88
ความมุ่งหมายของการค้นคว้า	88
กลุ่มตัวอย่าง	88
เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล	88
วิธีดำเนินการวิจัย	89
การวิเคราะห์ข้อมูล	89
สรุปผลการค้นคว้า	90
อภิปรายผล	94
ข้อเสนอแนะ	97
ข้อเสนอแนะสำหรับการวิจัยต่อไป	98
บรรณานุกรม	99
ภาคผนวก	105
ประวัติย่อของผู้วิจัย	128

บัญชีตาราง

ตาราง		หน้า
1	จำนวนประชากรและกลุ่มตัวอย่าง จำแนกตามสภาพ 48	48
2	ความถี่และร้อยละของกลุ่มตัวอย่าง จำแนกตามเพศ 53	53
3	ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และผลสภาพปัญหาของคะแนนความคิดเห็น เกี่ยวกับปัญหาด้านจุดมุ่งหมายของหลักสูตรของผู้บริหาร อาจารย์ และนักศึกษา 55	55
4	วิเคราะห์ความแปรปรวนของความถี่เกี่ยวกับปัญหาการใช้หลักสูตรด้าน จุดมุ่งหมายของหลักสูตร โดยส่วนรวมของผู้บริหาร อาจารย์ และนักศึกษา 60	60
5	ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และผลสภาพปัญหาของคะแนนความคิดเห็น เกี่ยวกับปัญหาด้านเนื้อหาวิชาของผู้บริหาร อาจารย์ และนักศึกษา 61	61
6	วิเคราะห์ความแปรปรวนของความถี่เกี่ยวกับปัญหาการใช้หลักสูตร ด้านเนื้อหาวิชาโดยส่วนรวมของผู้บริหาร อาจารย์ และนักศึกษา 66	66
7	ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และผลสภาพปัญหาของคะแนนความคิดเห็น เกี่ยวกับปัญหาด้านการจัดการเรียนการสอนของผู้บริหาร อาจารย์ และนักศึกษา 67	67
8	วิเคราะห์ความแปรปรวนของความถี่เกี่ยวกับปัญหาการจัดการเรียน การสอนโดยส่วนรวมของผู้บริหาร อาจารย์ และนักศึกษา 71	71
9	ความคิดเห็นเกี่ยวกับนโยบายในการพัฒนาของผู้บริหาร อาจารย์ และนักศึกษา 72	72
10	ความคิดเห็นเกี่ยวกับหลักเกณฑ์ในการประเมินระดับคะแนน (ก ข ค ง และ จ) ของผู้บริหาร อาจารย์ และนักศึกษา 74	74
11	ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และผลสภาพปัญหาของคะแนนความคิดเห็น เกี่ยวกับปัญหาด้านการวัดและประเมินผลของผู้บริหาร อาจารย์ และนักศึกษา 75	75

12	วิเคราะห์ความแปรปรวนของความคิดเห็นเกี่ยวกับปัญหาด้านการวัดและ ประเมินผลโดยส่วนรวมของผู้บริหาร อาจารย์ และนักศึกษา	77
13	ข้อคิดเห็นเกี่ยวกับการใช้หลักสูตร ของผู้บริหาร	78
14	ข้อคิดเห็นเกี่ยวกับการใช้หลักสูตร ของอาจารย์	79
15	ข้อคิดเห็นเกี่ยวกับการใช้หลักสูตร ของนักศึกษา	80
16	ข้อคิดเห็นเกี่ยวกับการใช้หลักสูตรของผู้บริหาร อาจารย์ และนักศึกษา	81

บัญชีภาพประกอบ

ภาพประกอบ	หน้า
1 ความสัมพันธ์ระหว่างองค์ประกอบพื้นฐานของหลักสูตร	9
2 รูปแบบการพัฒนาจุดมุ่งหมายหลักสูตรของ ไทเลอร์	10

บทที่ 1

บทนำ

คำนำ

สถาบันอุดมศึกษา เป็นสถานการศึกษาหนึ่งที่มีหน้าที่สอน วิจัย บริการวิชาการแก่สังคม และทำนุบำรุงศิลปวัฒนธรรมในการจัดการอุดมศึกษาในปัจจุบันยังมุ่งที่จะผลิตกำลังคนระดับสูง สำหรับภาคเศรษฐกิจใหม่ในส่วนของรัฐบาลและเอกชน เพื่อสนองความต้องการของรัฐ

การพัฒนาเศรษฐกิจสังคมตลอดจนความก้าวหน้าทางด้านวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี ในปัจจุบันและอนาคต ทำให้สถาบันอุดมศึกษาพยายามขวนขวายหาความก้าวหน้าทางวิชาการ แต่ การเปลี่ยนแปลงองค์ความรู้ที่เกิดขึ้นใหม่ในปัจจุบัน ทำให้สิ่งที่เรารู้ในอดีตร้าสมัย เพราะว่า เรื่องที่จะต้องศึกษามีอีกมากมายไม่รู้จบ แนวความคิดด้านการศึกษาดลอดชีวิตจึงเกิดขึ้น ซึ่ง สอดคล้องกับการวิจัยในการวางแผนอุดมศึกษาระยะยาว ในการก้าวสู่อนาคตที่ท้าทายนั้น สถาบัน อุดมศึกษาจึงต้องเป็นสถานการสังคมที่ดำรงอยู่อย่างมีความหมาย ในการนำความเปลี่ยนแปลง ที่มีความรู้สังคมและเพิ่มบทบาทความสำคัญเพื่อการพัฒนา เศรษฐกิจและสังคมของประเทศ จึงต้องมีการ เปลี่ยนแปลงโครงสร้างการดำเนินงานของสถาบันอุดมศึกษา โดยมีการปรับปรุงการดำเนินงาน การกิจของสถาบันอุดมศึกษาให้มีรูปแบบทั้งหลายยิ่งขึ้น ทั้งในรูปแบบวิธีการสอน และกลุ่ม เป้าหมาย เพื่อพัฒนาคุณภาพชีวิตของประชาชน โดยให้มีจำนวนหลักสูตรเฉพาะกิจในรูปแบบใหม่ ๆ เพิ่มขึ้น (ทพวงมทววิทยาลัย, 2535 : 2 - 12)

ฉะนั้นในการพัฒนาประเทศให้ก้าวหน้า จึงจำเป็นต้องมีระบบการศึกษาที่มีประสิทธิภาพ คุณภาพของการศึกษาระดับอุดมศึกษาจะดีหรือไม่เพียง ไฉน ขึ้นอยู่กับองค์ประกอบหลายประการด้วยกัน เช่น หลักสูตร เอกสารประกอบหลักสูตร การบริหารการศึกษา การนิเทศการศึกษา การจัดการเรียนการสอน อุปกรณ์การสอน งบประมาณและครู โดยเฉพาะองค์ประกอบที่มีความ สำคัญอย่างยิ่งต่อการจัดศึกษาได้แก่หลักสูตร เพราะหลักสูตรนั้นเป็นแนวทางในการปฏิบัติที่แสดงถึง แนวโน้มต่าง ๆ ในการจัดการศึกษาอื่น ได้แก่ ความมุ่งหมาย ขอบเขตของเนื้อหาวิชา ข้อกำหนด ต่าง ๆ ในการศึกษา ตลอดจนแนวทางในการวัดและประเมินผลเพื่อการศึกษาดำเนินไปอย่างมี ระเบียบ เป็นขั้นตอนและประสพผลสำเร็จตามความมุ่งหมายของการศึกษาหลักสูตรนั้น ซึ่งหมาย รวมถึง โปรแกรมในการเรียนการสอนทั้งหมดของสถานศึกษาที่วางไว้ตลอดปี รวมทั้งกิจกรรม

นอกหลักสูตรที่สถานศึกษา ได้จัดให้แก่ผู้เรียนด้วย (Willgoose. 1978 : 78) นอกจากนี้ หลักสูตรยังไม่เพียงแต่เป็นผลให้บุคคลได้ริเริ่มความรู้เท่านั้น เป็นสิ่งที่ช่วยให้บุคคลได้รับความสำเร็จตามจุดหมายปลายทางของตนเองอีกด้วย (Nixon and Jewette. 1964 : 1)

เนื่องจากหลักสูตรเป็นหัวใจสำคัญของการศึกษา ซึ่งเกี่ยวกับบุคคลหลายฝ่าย เช่น อาจารย์ นักศึกษา ผู้บริหาร ผู้ปกครองและประชาชน ดังนั้นเมื่อกล่าวถึงการจัดการศึกษา ไม่ว่าจะเป็นระดับใดก็ตาม จำเป็นจะต้องกล่าวถึงหลักสูตรควบคู่กันไปด้วยเสมอ การที่หลักสูตรจะสามารถกำหนดให้การศึกษาดำเนินไปในทิศทางที่พึงประสงค์ได้นั้น หลักสูตรต้องมีองค์ประกอบที่สำคัญดังนี้ จุดมุ่งหมายของหลักสูตร ซึ่งเป็นความมุ่งหมายที่จะให้เกิดผลแก่ผู้เรียนจากการใช้หลักสูตร เนื้อหาวิชา ซึ่งสาระสำคัญของความรู้ที่นำมาใช้เป็นสิ่งเร้าเพื่อกระตุ้นให้ผู้เรียนพัฒนา ไปจนถึงวัตถุประสงค์ กิจกรรมการเรียนการสอน เป็นการจัดประสบการณ์แก่ผู้เรียน โดยจุดมุ่งหมายเป็นจุดหมายปลายทางและเนื้อหาเป็นสิ่งที่นำมาใช้เป็นเครื่องมือที่จะทำให้ผู้เรียนเกิดการพัฒนา วิจัยวัดและประเมินผล เป็นการตรวจสอบและติดตามผลว่าการจัดการศึกษา โดยส่วนรวมบังเกิดผลสำเร็จตรงตามจุดมุ่งหมายในระดับใด

องค์ประกอบทั้งหมดของหลักสูตร ต้องมีความสัมพันธ์สอดคล้องกันทุกขั้นตอน เพื่อให้การดำเนินการบังเกิดผลสำเร็จตรงตามจุดประสงค์ที่กำหนด การพัฒนาหลักสูตรจึงเป็นกระบวนการที่คำนึงงานอย่างต่อเนื่องและสอดคล้องกัน คือ การกำหนดจุดมุ่งหมายของหลักสูตร ควรศึกษาตัวผู้เรียน สังคมและความสัมพันธ์ระหว่างตัวผู้เรียนกับสังคม การกำหนดขอบข่ายและจัดลำดับของเนื้อหา ควรคัดเลือกมาจากศาสตร์สาขาต่าง ๆ และคิดแปลงให้ง่ายลง เพื่อความเหมาะสมกับการเรียนรู้ของผู้เรียนและตรงกับจุดมุ่งหมายของหลักสูตร การเลือกและจัดลำดับประสบการณ์การเรียน เป็นการคัดเลือกและจัดกิจกรรมการเรียนการสอน การนำหลักสูตรไปใช้ การประเมินผลของหลักสูตรเพื่อตรวจสอบผลการเรียน วิธีสอนและการจัดหลักสูตรว่าบังเกิดผลสัมฤทธิ์ตรงตามจุดประสงค์มากน้อยเพียงใด ผลการประเมินจะเป็นเครื่องชี้ให้เห็นข้อบกพร่องในขั้นตอนต่าง ๆ เพื่อจะได้ดำเนินการแก้ไขได้ถูกต้องและปรับปรุงหลักสูตรให้ดีขึ้นต่อไป (สุมิตร คุณานุกร. 2520 : 7 - 12)

วิทยาลัยพลศึกษาเป็นสถาบันอุดมศึกษา สังกัดกรมพลศึกษา กระทรวงศึกษาธิการ มีจำนวนทั้งสิ้น 17 แห่ง ครอบคลุมทุกเขตการศึกษาทั่วประเทศไทย มีหน้าที่และความรับผิดชอบในการผลิตบุคลากรทางด้านพลศึกษา สุขศึกษา นันทนาการและวิทยาการรักษามวลพลศึกษา

ในระดับประกาศนียบัตรวิชาการศึกษาชั้นสูง ตลอดจนเป็นศูนย์ส่งเสริมวิทยฐานะครูประจำการและบุคลากรทางพลศึกษา เป็นศูนย์ส่งเสริมกิจกรรมทางพลศึกษา การกีฬาเพื่อสุขภาพ การพัฒนาคุณภาพของเยาวชน ให้บริการวิชาการแก่ชุมชน เป็นศูนย์ฝึกอบรมบุคลากรด้านสวัสดิการ สวัสดิภาพ วิทยาการความปลอดภัย และทางบูรณาการศิลปวัฒนธรรม (กระทรวงศึกษาธิการ, 2531 : 1) การปฏิบัติภารกิจต่าง ๆ ระหว่างสถาบันอุดมศึกษาของรัฐ จึงได้จัดการศึกษาระดับปริญญาตรี สาขาวิทยาศาสตร์ สายวิทยาศาสตร์และวิทยาศาสตร์ประยุกต์ โปรแกรมวิทยาศาสตร์การกีฬา (การฝึกและการจัดการกีฬา) ร่วมกับวิทยาลัยครู (กรมพลศึกษา, 2535 : 73)

ในทางปฏิบัตินั้นหลักสูตรปริญญาตรี สาขาวิชาวิทยาศาสตร์ สายวิทยาศาสตร์และวิทยาศาสตร์ประยุกต์ โปรแกรมวิทยาศาสตร์การกีฬา (การฝึกและการจัดการกีฬา) เป็นหลักสูตรของวิทยาลัยครูและนำไปใช้โดยวิทยาลัยพลศึกษา บริหารงานทุกด้านโดยบุคลากรในวิทยาลัยพลศึกษาภายใต้การควบคุมของวิทยาลัยครู

หลักสูตรปริญญาตรี สาขาวิชาวิทยาศาสตร์ สายวิทยาศาสตร์และวิทยาศาสตร์ประยุกต์ โปรแกรมวิทยาศาสตร์การกีฬา (การฝึกและการจัดการกีฬา) มีความมุ่งหมายเพื่อจัดประสบการณ์ให้กับบุคคลโดยการแนะนำและกระตุ้นให้ผู้เรียนได้มีความเจริญเติบโตและพัฒนาการรวมทั้งให้มีเจตคติที่ดี มีความเข้าใจ มีความรู้สึกนึกคิด มีความซื่อสัตย์ มีความสนใจและมีทักษะเช่นเดียวกับการศึกษาแขนงอื่นทั่วไป แต่เนื่องจากในปัจจุบันบริบทการศึกษาได้เปลี่ยนแปลงไปจากเดิมมาก รวมทั้งหลักสูตรดังกล่าว ทบวงมหาวิทยาลัยไม่ได้ให้คำรับรองในการที่จะได้รับปริญญาวิทยาศาสตรบัณฑิต (วท.บ.) ในปีพุทธศักราช 2532 เนื่องจากมีเนื้อหาวิชาวิทยาศาสตร์น้อยเกินไป ดังนั้น ในปีพุทธศักราช 2535 กรมพลศึกษาจึงได้มีการปรับปรุงเนื้อหาวิชาหลักสูตรนี้และได้รับการยอมรับจากทบวงมหาวิทยาลัยในที่สุด

จากสภาพการเปลี่ยนแปลงหลักสูตรดังกล่าว จึงก่อให้เกิดปัญหาและอุปสรรคต่าง ๆ เกี่ยวกับการใช้หลักสูตรปริญญาตรี สาขาวิทยาศาสตร์ สายวิทยาศาสตร์และวิทยาศาสตร์ประยุกต์ โปรแกรมวิทยาศาสตร์การกีฬา (การฝึกและการจัดการกีฬา) แก่ผู้บริหาร อาจารย์และนักศึกษาวิทยาลัยพลศึกษา ดังนั้น การวิจัยเรื่องปัญหาการใช้หลักสูตรปริญญาตรี สาขาวิชาวิทยาศาสตร์ สายวิทยาศาสตร์และวิทยาศาสตร์ประยุกต์ โปรแกรมวิทยาศาสตร์การกีฬา (การฝึกและการจัดการกีฬา) พุทธศักราช 2535 ของวิทยาลัยพลศึกษา จึงเป็นแนวทางหนึ่งที่จะช่วยพัฒนาหลักสูตรดังกล่าว เพื่อให้ได้บัณฑิตที่มีประสิทธิภาพตรงตามจุดมุ่งหมายของการศึกษาระดับอุดมศึกษา รวมทั้ง

เป็นข้อมูลเบื้องต้น เพื่อให้บุคคลหรือหน่วยงานที่รับผิดชอบเกี่ยวกับการพัฒนาหลักสูตร ได้นำไปใช้พัฒนาประสิทธิภาพของบัณฑิต ให้เหมาะสมและสอดคล้องกับสภาพเศรษฐกิจ สังคม ในปัจจุบันและในอนาคตต่อไป

ความมุ่งหมายของการค้นคว้า

1. เพื่อทราบปัญหาการใช้หลักสูตรปริญญาตรี สาขาวิชาวิทยาศาสตร์ สายวิทยาศาสตร์ และวิทยาศาสตร์ประยุกต์ โปรแกรมวิทยาศาสตร์การกีฬา (การฝึกและการจัดการกีฬา) พุทธศักราช 2535 ของวิทยาลัยพลศึกษาตามความคิดเห็นของผู้บริหาร อาจารย์และนักศึกษาวิทยาลัยพลศึกษา
2. เพื่อเปรียบเทียบปัญหาการใช้หลักสูตรปริญญาตรี สาขาวิชาวิทยาศาสตร์ สายวิทยาศาสตร์และวิทยาศาสตร์ประยุกต์ โปรแกรมวิทยาศาสตร์การกีฬา (การฝึกและการจัดการกีฬา) พุทธศักราช 2535 ของวิทยาลัยพลศึกษาตามความคิดเห็นของผู้บริหาร อาจารย์และนักศึกษาวิทยาลัยพลศึกษา

ความสำคัญของการศึกษาค้นคว้า

1. ผลการศึกษาครั้งนี้ทำให้ทราบข้อเท็จจริงเกี่ยวกับปัญหาการใช้หลักสูตรปริญญาตรี สาขาวิชาวิทยาศาสตร์ สายวิทยาศาสตร์และวิทยาศาสตร์ประยุกต์ โปรแกรมวิทยาศาสตร์การกีฬา (การฝึกและการจัดการกีฬา) พุทธศักราช 2535 ของผู้บริหาร อาจารย์ และนักศึกษาในวิทยาลัยพลศึกษา
2. เป็นแนวทางสำหรับผู้บริหารและอาจารย์ในวิทยาลัยพลศึกษานำไปพัฒนาและปรับปรุงการเรียนการสอนให้มีประสิทธิภาพและได้ผลตรงตามแนวปรัชญาของหลักสูตรมากยิ่งขึ้น
3. เป็นแนวทางประกอบการพิจารณาสำหรับผู้ที่มีหน้าที่ในการปรับปรุงและพัฒนาหลักสูตรของกรมพลศึกษาเพื่อพัฒนาหลักสูตรของวิทยาลัยพลศึกษาให้มีประสิทธิภาพเหมาะสมกับสภาพท้องถิ่นและความต้องการของสังคมมากยิ่งขึ้น

ขอบเขตของการศึกษาค้นคว้า

1. กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการศึกษาค้นคว้าครั้งนี้ คือ ผู้บริหาร อาจารย์ และนักศึกษาในวิทยาลัยพลศึกษา 17 แห่ง รวม 454 คน

2. ตัวแปรที่ใช้ในการศึกษา

2.1 ตัวแปรอิสระ คือ สถานภาพของผู้ใช้หลักสูตร ได้แก่ ผู้บริหาร อาจารย์ และนักศึกษา

2.2 ตัวแปรตาม คือ ปัญหาการใช้หลักสูตรปริญญาตรี สาขาวิชาวิทยาศาสตร์ สายวิทยาศาสตร์และวิทยาศาสตร์ประยุกต์ โปรแกรมวิทยาศาสตร์การกีฬา (การฝึกและการจัดการกีฬา) พุทธศักราช 2535 ของวิทยาลัยพลศึกษา โดยมีขอบเขตของปัญหาในด้านต่าง ๆ ดังนี้

2.2.1 จุดมุ่งหมายของหลักสูตร

2.2.2 เนื้อหาวิชา

2.2.3 การจัดการเรียนการสอน

2.2.4 การวัดและประเมินผล

นิยามศัพท์เฉพาะ

1. ปัญหาในการใช้หลักสูตร หมายถึง สถานการณ์หรือองค์ประกอบหรือสิ่งที่ผู้บริหาร อาจารย์ นักศึกษาประสบและเห็นว่าทำให้การเรียนการสอนในหลักสูตรปริญญาตรี สาขาวิชา วิทยาศาสตร์ สายวิทยาศาสตร์และวิทยาศาสตร์ประยุกต์ โปรแกรมวิทยาศาสตร์การกีฬา (การฝึกและการจัดการกีฬา) พุทธศักราช 2535 ไม่ได้ผลเท่าที่ควรในด้านต่าง ๆ ดังนี้

1.1 จุดมุ่งหมายของหลักสูตร

1.2 เนื้อหาวิชา

1.3 การจัดการเรียนการสอน

1.4 การวัดและประเมินผล

2. จุดมุ่งหมายของหลักสูตร หมายถึง จุดมุ่งหมายที่กำหนดไว้ในหลักสูตรปริญญาตรี สาขาวิชาวิทยาศาสตร์ สายวิทยาศาสตร์และวิทยาศาสตร์ประยุกต์ โปรแกรมวิทยาศาสตร์การกีฬา (การฝึกและการจัดการกีฬา) พุทธศักราช 2535

3. เนื้อหาวิชา หมายถึง เนื้อหาวิชาตามโครงสร้างของหลักสูตรปริญญาตรี สาขา วิชาวิทยาศาสตร์ สายวิทยาศาสตร์และวิทยาศาสตร์ประยุกต์ โปรแกรมวิทยาศาสตร์การกีฬา (การฝึกและการจัดการกีฬา) พุทธศักราช 2535

4. การจัดการเรียนการสอน หมายถึง กระบวนการในการดำเนินการเกี่ยวกับการเรียนการสอน เพื่อให้บรรลุตามจุดหมายของหลักสูตร ตลอดจนการปฏิบัติงานตามระเบียบต่าง ๆ ที่กรมพลศึกษาและกรมการฝึกหัดครูกำหนดไว้

5. การวัดและประเมินผล หมายถึง วิธีการวัดและประเมินผลการเรียนการสอนตามรายวิชาในหมวดวิชาต่าง ๆ ตามระเบียบว่าด้วยการวัดผลตามหลักสูตรปริญญาตรีของกรมการฝึกหัดครู

6. หลักสูตรปริญญาตรี สาขาวิชาวิทยาศาสตร์ สายวิทยาศาสตร์และวิทยาศาสตร์ประยุกต์ โปรแกรมวิทยาศาสตร์การกีฬา (การฝึกและการจัดการกีฬา) พุทธศักราช 2535 หมายถึง ประมวลกิจกรรม และรายวิชาที่นักศึกษาโปรแกรมวิทยาศาสตร์การกีฬา (การฝึกและการจัดการกีฬา) ของวิทยาลัยพลศึกษาได้เรียนและเป็นหลักสูตรที่กรมพลศึกษาประกาศใช้เมื่อพุทธศักราช 2535

7. ผู้บริหาร หมายถึง ผู้ที่ทำหน้าที่บริหารและบริหารในการใช้หลักสูตรปริญญาตรี สาขาวิชาวิทยาศาสตร์ สายวิทยาศาสตร์และวิทยาศาสตร์ประยุกต์ โปรแกรมวิทยาศาสตร์การกีฬา (การฝึกและการจัดการกีฬา) พุทธศักราช 2535 ของวิทยาลัยพลศึกษา 17 แห่ง ซึ่งประกอบด้วยผู้อำนวยการ ผู้ช่วยผู้อำนวยการฝ่ายวิชาการ ผู้ช่วยผู้อำนวยการฝ่ายส่งเสริมการศึกษา ผู้ช่วยผู้อำนวยการฝ่ายกิจการนักศึกษา และหัวหน้าโปรแกรมวิทยาศาสตร์การกีฬา

8. อาจารย์ หมายถึง ผู้ทำหน้าที่สอนวิชาต่าง ๆ ตามหลักสูตรปริญญาตรี สาขาวิชาวิทยาศาสตร์ สายวิทยาศาสตร์และวิทยาศาสตร์ประยุกต์ โปรแกรมวิทยาศาสตร์การกีฬา (การฝึกและการจัดการกีฬา) พุทธศักราช 2535 ของวิทยาลัยพลศึกษา 17 แห่ง

9. นักศึกษา หมายถึง ผู้ที่กำลังเรียนตามหลักสูตรปริญญาตรี สาขาวิชาวิทยาศาสตร์ สายวิทยาศาสตร์และวิทยาศาสตร์ประยุกต์ โปรแกรมวิทยาศาสตร์การกีฬา (การฝึกและการจัดการกีฬา) พุทธศักราช 2535 ของวิทยาลัยพลศึกษา 17 แห่ง

บทที่ 2

เอกสารที่เกี่ยวข้องกับการวิจัย

ในการวิจัยเรื่อง ปัญหาการใช้หลักสูตรปริญาตรี สาขาวิชาวิทยาศาสตร์
สายวิทยาศาสตร์และวิทยาศาสตร์ประยุกต์ โปรแกรมวิทยาศาสตร์การกีฬา (การฝึกและ
การจัดการกีฬา) พุทธศักราช 2535 ของวิทยาลัยพลศึกษา ผู้วิจัยได้รวบรวมเอกสารและ
งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง เพื่อเป็นแนวทางในการวิจัย ดังนี้

1. ความรู้พื้นฐานเกี่ยวกับหลักสูตร
 - 1.1 ความหมายของหลักสูตร
 - 1.2 องค์ประกอบของหลักสูตร
2. ความรู้พื้นฐานเกี่ยวกับหลักสูตรวิทยาลัยพลศึกษา
 - 2.1 หลักสูตรวิทยาลัยพลศึกษา
 - 2.2 โครงสร้างของหลักสูตรวิทยาศาสตร์การกีฬา
3. งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง
 - 3.1 งานวิจัยที่เกี่ยวข้องในต่างประเทศ
 - 3.2 งานวิจัยที่เกี่ยวข้องในประเทศไทย
 - 3.3 สรุปงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

ความรู้พื้นฐานเกี่ยวกับหลักสูตร

1. ความหมายของหลักสูตร

หลักสูตรมีความหมายหลายลักษณะ มีผู้ให้ความหมายไว้ต่าง ๆ กัน การให้
ความหมายสามารถแบ่งตามระดับ การนำไปใช้หรือการจัดการ หลักสูตรมีแบ่งตามระดับและการ
ใช้แบ่งออกเป็น 2 ลักษณะ คือ

1. หลักสูตรนำมาใช้ในระบโรงเรียน แบ่งเป็น 2 ระดับคือ

- 1.1 หลักสูตรในระดับห้องเรียน หลักสูตรในระดับนี้ หมายถึง

หลักสูตรรายวิชาที่กำหนดเนื้อหาสาระไว้ให้นักเรียนได้เรียนเป็นวิชา ๆ ไป เช่น หลักสูตรวิชา
ภาษาไทย สังคมศึกษาเบื้องต้น (Good, 1973 : 41)

1.2 หลักสูตรในระดับโรงเรียน หลักสูตรในระดับนี้ หมายถึง หลักสูตรทั้งฉบับซึ่งรวมเอารายวิชาต่าง ๆ เข้าด้วยกัน ซึ่งโรงเรียนกำหนดเป็นเค้าโครงทั่วไปของเนื้อหาวิชาที่จะต้องสอนและจัดให้นักเรียนมีความรู้จนจบชั้น สามารถเข้าเรียนต่อหรือทำงานได้เป็นพื้นฐานในการคิดและดำเนินชีวิตของนักเรียนและเป็นหลักสูตรที่จัดเพื่อให้ เกิดผลผลิตที่เป็นที่ต้องการทั้งของโรงเรียนและสังคม (Good. 1973 : 42)

2. หลักสูตรในความหมายของการศึกษานอกระบบโรงเรียน หมายถึง ประสบการณ์ทั้งหลายที่จัดให้ผู้เรียน เพื่อให้ผู้เรียนได้เรียนรู้และพัฒนาตนเองไปในทิศทางที่พึงปรารถนา และหลักสูตรที่ดีควรเป็นหลักสูตรที่สนองความต้องการและความสนใจของผู้เรียน มีความสอดคล้องกับความต้องการของชีวิตที่เหมาะสมที่สุดและสอดคล้องกับสภาพเศรษฐกิจ การเปลี่ยนแปลงทางวัฒนธรรมทางการศึกษา การเปลี่ยนแปลงทางสังคม การเมือง การปกครอง ขนบธรรมเนียมประเพณี ค่านิยมและคุณธรรม รวมทั้งสภาพแวดล้อมทางจิตวิทยาและสังคมด้วย หลักสูตรแบบนี้เป็นหลักสูตรที่เน้นหนักในหลักการทางชีวิตและสังคม (The Curriculum Based on Social and Life Function) ได้แก่ การจัดเนื้อหาของหลักสูตรให้มีความสัมพันธ์กับชีวิตประจำวันของคนในชุมชนนั้นโดยตรง การสอนตามหลักสูตรนี้จะมุ่งเน้นหนักไปในทางปฏิบัติจริง เพื่อประโยชน์ของผู้เรียนให้สอดคล้องกับการดำเนินชีวิต (วิทย วงษ์ใหญ่, 2527 : 4)

การให้ความหมายของหลักสูตรตามแนวการจัดการมีหลายลักษณะ ดังนี้

1. หลักสูตรมีลักษณะเป็นประสบการณ์ทั้งหมดของผู้เรียน ซึ่งอยู่ภายใต้การอำนวยการหรือการจัดการของโรงเรียนที่จัดให้ เพื่อเป็นการเพิ่มความรู้ประสบการณ์อย่างเป็นระบบตลอดจนการดำรงชีวิตอยู่ในสังคม ได้อย่างเป็นสุข

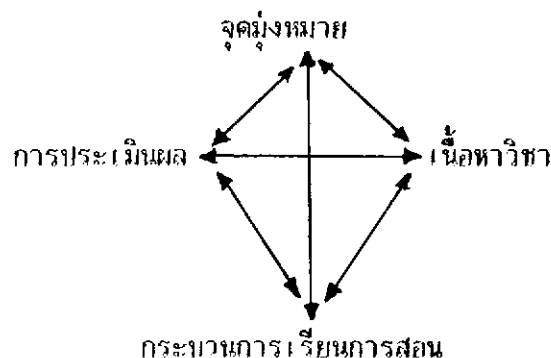
2. หลักสูตรมีลักษณะเป็นโครงการแผนการเรียน แนวทางก่อนการปฏิบัติ หรือเป็นรายการที่โรงเรียนกำหนดให้เป็นผู้เรียน เพื่อพัฒนาผู้เรียนให้มีความรู้ ความสามารถและคุณลักษณะสอดคล้องกับจุดหมายทางการศึกษาที่กำหนด การจัดการศึกษาเป็นหลักสูตรเป็นโครงการ เป็นแนวทางในการให้การศึกษา เนื่องจากการให้การศึกษาเป็นการให้วิชาความรู้ การถ่ายทอดวัฒนธรรม การปลูกฝังทัศนคติ ค่านิยม อารมณ์ เป็นการพัฒนาผู้เรียนในทุก ๆ ด้าน (สมิตรี คุณานุกร, 2520 : 2)

สำหรับความหมายและขอบข่ายของหลักสูตรในการวิจัยนี้ เป็นหลักสูตรบริษัทยาตรี สาขาวิชาวิทยาศาสตร์ สายวิทยาศาสตร์และวิทยาศาสตร์ประยุกต์ โปรแกรมวิทยาศาสตร์

การกีฬา (การฝึกและการจัดการกีฬา) พุทธศักราช 2535 ของวิทยาลัยพลศึกษา เป็นหลักสูตรในระดับวิทยาลัย หลักสูตรในระดับนี้ หมายถึง หลักสูตรทั้งฉบับ ซึ่งรวมเอารายวิชาต่าง ๆ เข้าด้วยกัน ซึ่งวิทยาลัยกำหนดเป็นเค้าโครงทั่วไปของเนื้อหาวิชาที่จะต้องสอนและจัดให้นักศึกษา มีความรู้จนจบชั้นสามารถเข้าเรียนต่อหรือทำงานได้ เป็นพื้นฐานในการคิดและการดำเนินชีวิตของนักศึกษาและเป็นหลักสูตรที่จัดเพื่อให้ เกิดผลผลิตที่เป็นที่ต้องการของทั้งวิทยาลัยและสังคม

2. องค์ประกอบของหลักสูตร

องค์ประกอบของหลักสูตรนั้น เป็นส่วนสำคัญที่จะทำให้ความหมายของหลักสูตร สมบูรณ์เป็นแนวทางในการจัดการเรียนการสอน การประเมินผลและการพัฒนาหลักสูตร สำหรับ องค์ประกอบของหลักสูตรนั้น มีผู้ให้ทัศนะไว้หลากหลายด้วยกัน เช่น ทาบา (Taba, 1962 : 422) กล่าวว่า หลักสูตรประกอบด้วยองค์ประกอบ 4 อย่างคือ จุดมุ่งหมายทั่วไปและจุดมุ่งหมาย เฉพาะวิชา เนื้อหาวิชา กระบวนการเรียนการสอนและการประเมินผล ซึ่งองค์ประกอบพื้นฐาน ของหลักสูตรทั้ง 4 อย่างนี้ มีความสัมพันธ์ซึ่งกันและกันดังนี้

ภาพประกอบ 1 ความสัมพันธ์ระหว่างองค์ประกอบพื้นฐานของหลักสูตร

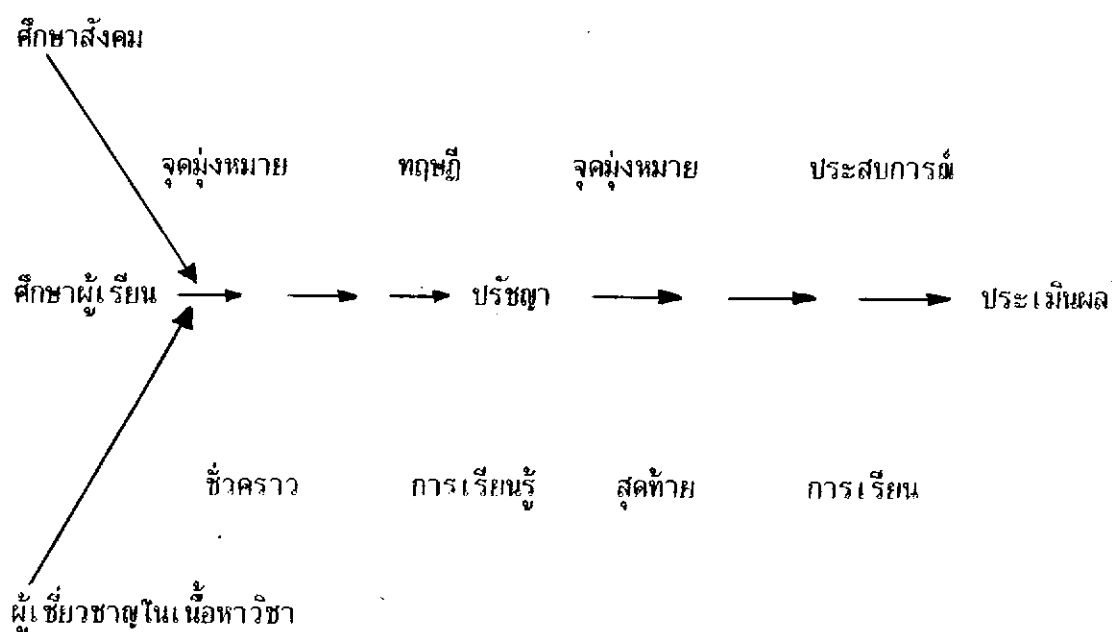
2.1 จุดมุ่งหมาย (Objectives)

จุดมุ่งหมาย เป็นความมุ่งหวังที่จะให้เกิดแก่ผู้เรียนจากการใช้หลักสูตร หรือเป็นสิ่งที่กำหนดคุณลักษณะพึงปรารถนาจะให้เกิดแก่ผู้เรียน เพื่อช่วยให้ผู้เรียนพัฒนาหรือ เปลี่ยนแปลงพฤติกรรมความต้องการ (Taba, 1962 : 214) และการจัดหลักสูตรนั้น ต้องจัดการศึกษาเพื่ออะไร ต้องการให้เกิดพฤติกรรมการเรียนรู้และคุณลักษณะใดบ้างในตัวผู้เรียนบ้างและ

หลักสูตรแต่ละระดับจะกำหนดจุดประสงค์แตกต่างกันไปตามลักษณะของผู้เรียนที่มีความแตกต่างกัน ทั้งในด้านของพัฒนาการทางร่างกาย จิตใจ สังคมและสติปัญญา (Saylor and Alexander, 1973 : 98 - 102 ; สุมิตร คุณานกร, 2520 : 7 - 12)

การกำหนดจุดมุ่งหมายของหลักสูตร เริ่มด้วยการกำหนดจุดมุ่งหมายชั่วคราว โดยอาศัยข้อมูลจากแหล่งกำเนิดที่จะเป็นพื้นฐานในการตัดสินใจ 3 แหล่งด้วยกันคือ

1. ศึกษาจากสังคม
2. ศึกษาจากตัวผู้เรียน
3. ข้อเสนอแนะของผู้เชี่ยวชาญในเนื้อหาวิชา

ภาพประกอบ 2 รูปแบบการพัฒนาจุดมุ่งหมายหลักสูตรของ ไทเลอร์

ข้อมูลที่ได้จากแหล่งทั้งสามดังกล่าว จะเป็นเครื่องช่วยในการตั้งจุดมุ่งหมายชั่วคราว จุดมุ่งหมายที่ได้ในขั้นนี้ บางครั้งอาจจะมีความเกินกว่าที่จะจัดเก็บไว้ในหลักสูตรได้ทั้งหมด ซึ่งควรได้มีการพิจารณาเลือกเฉพาะจุดมุ่งหมายที่สำคัญและสอดคล้องกัน เพื่อนำไปเป็นหลักในการปฏิบัติต่อไป ไทเลอร์ ได้เสนอว่า การเลือกจุดมุ่งหมายถาวร ควรผ่านการกลั่นกรองเพื่อคัดเอาข้อที่ไม่สำคัญและไม่สอดคล้องกันออกไป ด้วยวิธีการ ดังนี้

1. พิจารณาจากหลักจิตวิทยาการเรียนรู้
2. พิจารณาจากหลักปรัชญาการศึกษาและปรัชญาสังคม

จุดมุ่งหมายที่ผ่านการกลั่นกรองแล้วนี้ เรียกว่า จุดมุ่งหมายขั้นสุดท้ายหรือ จุดมุ่งหมายถาวรที่จะนำมาใช้ในการพัฒนาหลักสูตรต่อไป (Tyler. 1970 : 69)

จะพบว่าจุดมุ่งหมายของหลักสูตรจะได้มาจากแหล่งข้อมูล สามแหล่งด้วยกันคือ ระดับพัฒนาการความต้องการและความสนใจของนักเรียน สภาพปัญหาและความต้องการของสังคมที่นักศึกษาต้องเผชิญ ธรรมชาติของเนื้อหาวิชาและชนิดของการเรียนรู้ เมื่อได้จุดมุ่งหมายมาแล้วให้นำมาคัดเลือกและจัดอันดับโดยนำหลักการจำแนกพฤติกรรมของ บลูม และคนอื่น ๆ มาใช้ในการจำแนกจุดมุ่งหมายให้ชัดเจน ตามพฤติกรรม 3 ด้าน (Bloom and others. 1964 : 150) ดังนี้

1. พฤติกรรมด้านความรู้และความคิด (Cognitive Domain)
2. พฤติกรรมด้านอารมณ์และความรู้สึก (Affective Domain)
3. พฤติกรรมด้านการปฏิบัติ (Psychomotor Domain)

จุดมุ่งหมายรูปพฤติกรรมสามารถนำมาใช้เป็นแนวทางในการเลือก และจัด ความคิดรวบยอด (Concepts) และหลักการ (Principles) ที่สอดคล้องกับจุดมุ่งหมายและนำไปสู่การจัดรายวิชาในแบบต่าง ๆ ต่อไป

2.2 เนื้อหาวิชา (Content)

เนื้อหาวิชา หมายถึง สารสำคัญของความรู้ที่นำมาใช้เป็นสิ่งเร้าเพื่อ กระตุ้นให้เรียนรู้พัฒนาจนบรรลุถึงจุดมุ่งหมาย เนื้อหาเป็นส่วนที่กำหนดประสบการณ์การเรียนรู้ ทางหน้าที่เชื่อมโยงให้การจัดประสบการณ์นั้นบังเกิดผลตามที่ต้องการ (Taba. 1962 : 214) และอีกความหมายคือ เป็นการกำหนดขอบข่ายของเนื้อหาสาระที่จะนำมาใช้เสริมสร้างผู้เรียน ให้มีความรู้ ความสามารถและให้เกิดคุณลักษณะตามที่กำหนดไว้ในจุดมุ่งหมาย ในขั้นนี้ผู้พัฒนา หลักสูตรจะต้องพิจารณาว่า ผู้เรียนควรรู้เนื้อหาสาระใดบ้างเพื่อให้บรรลุจุดมุ่งหมายของหลักสูตร (สุมิตร คุณานุกร. 2520 : 7 - 12) และยังมีการจัดสาระสำคัญในเนื้อหาซึ่งจะประกอบด้วย เนื้อหาเกี่ยวกับข้อเท็จจริง กฎเกณฑ์ความคิดรวบยอดต่าง ๆ เกี่ยวกับทักษะวิธีการและกระบวนการต่าง ๆ เกี่ยวกับทัศนคติ คุณค่าและความซาบซึ้งในด้านเกณฑ์การเลือกเนื้อหาในหลักสูตรควร ประกอบด้วย ข้อมูลพื้นฐานทางปรัชญา ได้แก่ เป้าหมายของการศึกษา โครงสร้างของความรู้

คุณค่าของความรู้และธรรมชาติของความรู้ ข้อมูลพื้นฐานทางสังคม ได้แก่ สภาพปัจจุบันและ
 แรงกดดันของสังคม ความคาดหวังและความต้องการของสังคม ข้อมูลพื้นฐานทางด้านจิตวิทยา
 ได้แก่ พัฒนาการและวุฒิภาวะของผู้เรียน ความสามารถและศักยภาพในตัวผู้เรียน ธรรมชาติ
 ของการเรียนรู้ของคน (Hass. 1977 : 120) และยังมีการเลือกเนื้อหาในหลักสูตร
 โดยพิจารณาจาก ความเชื่อถือได้และความเป็นแก่นสารของความรู้ในแต่ละสาขาวิชา
 ความสอดคล้องกับสภาพเป็นจริงในสังคม ความสมดุลระหว่างความกว้างและความลึกซึ้ง
 ความสามารถตอบสนองของจุดประสงค์ได้หลายประการ ความสอดคล้องกับวุฒิในการเรียนรู้
 และประสบการณ์ของผู้เรียน ความสอดคล้องกับความต้องการและความสนใจของผู้เรียน
 (สุมิตร คุณานุภกร. 2520 : 89 - 92 ; อ้างอิงมาจาก Tabá. 1962 : 68) จะเห็น
 ได้ว่าในการใช้เกณฑ์คัดเลือกเนื้อหาที่ยังมีปัญหาในการกำหนดเนื้อหาให้เห็นอย่างมีประสิทธิภาพ
 ซึ่งก็ได้มีผู้เสนอให้ปรับปรุงวิธีการคัดเลือกให้เป็นธรรม มีเกณฑ์มากขึ้น ลดการใช้ความคิดเห็น
 ของบุคคลให้น้อยลง (Flanagan. 1973 : 554) การคัดเลือกเนื้อหาวิชาที่จะนำมาใช้
 ในการเรียนการสอน โดยคำนึงถึงความสอดคล้องกับจุดมุ่งหมายที่กำหนดไว้เป็นสำคัญ การจัด
 ลำดับเนื้อหาวิชาที่คัดเลือกมา โดยพิจารณาถึงความเหมาะสมในการที่จะให้ผู้เรียนได้รับ
 ความรู้ใดก่อนหรือหลังซึ่งอาจจะเรียงลำดับตามความยากง่าย ความกว้าง แแคบ หรือการเป็น
 พื้นฐานให้กัน เนื้อหาสาระ เป็นองค์ประกอบที่จำเป็นไม่ต่างจากจุดมุ่งหมายของหลักสูตร ทั้งนี้
 เนื่องจากเนื้อหาสาระจะเป็นสื่อกลางที่จะพาผู้เรียนไปสู่จุดมุ่งหมายที่กำหนดไว้ เนื้อหาสาระ
 ที่จะช่วยให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้ตามจุดมุ่งหมายของหลักสูตรมี 5 ประการคือ ข้อเท็จจริงและ
 ความรู้ธรรมชาติความคิดรวบยอดและหลักการการคิดแก้ปัญหาและความคิดสร้างสรรค์ ทักษะ
 ทางกายและเจตคติและค่านิยม (สังัด อุทรานนท์. 2532 : 182) /

2.3 การจัดการเรียนการสอน (Process)

การจัดการเรียนการสอนเป็น การจัดประสบการณ์ให้แก่ผู้เรียน โดยมี
 จุดมุ่งหมายเป็นจุดหมายปลายทางและเนื้อหาเป็นสื่อที่จะนำมาใช้เป็นเครื่องมือที่จะทำให้ผู้เรียน
 เกิดการพัฒนาปัจจัยที่จะช่วยในการจัดกิจกรรมให้บังเกิดผล ได้แก่ ครูผู้สอน กลวิธีการสอน
 การใช้สื่อการเรียน การบริหารหลักสูตร เป็นต้น (Beauchamp. 1975 : 10) และหมายถึง
 การค้นหาวิธีดำเนินการปฏิบัติว่าจะจัดประสบการณ์อย่างไรจึงจะเกิดผลตามที่ต้องการได้ ซึ่งที่จำ
 เป็นในขั้นตอนนี้ได้แก่ การคัดเลือกและจัดกิจกรรมการเรียนการสอน สื่อการเรียน อุปกรณ์อำนวยความสะดวก
 ความสะดวก วิธีสอนและเทคนิคการสอน (Saylor and Alexander. 1973 : 98 - 102)

2.4 การประเมินผล (Evaluation)

การประเมินผล คือ ขั้นตอนสุดท้ายของการพัฒนาหลักสูตร การประเมินผลหลักสูตรคือ กระบวนการเปรียบเทียบระหว่างผลการใช้หลักสูตรที่วัดได้กับจุดมุ่งหมายของหลักสูตร ผ่านการปฏิบัติจริงนั้นได้ผลใกล้เคียงกับจุดมุ่งหมายที่กำหนดไว้หรือไม่ จุดมุ่งหมายการประเมินผลหลักสูตร คือ

1. เพื่อดูว่าหลักสูตรเมื่อนำไปปฏิบัติจริง ได้ผลเพียงใดบรรลุจุดมุ่งหมายหรือไม่
2. เพื่อทำการปรับปรุงหลักสูตร ถ้าพบสิ่งบกพร่อง
3. เพื่อหาข้อดี ข้อเสียในวิธีจัดประสบการณ์การเรียนรู้
4. เพื่อช่วยการตัดสินใจของฝ่ายบริหารว่า ควรจะใช้หลักสูตรนี้ต่อไปอีกหรือไม่ (Provus, 1969 : 108)

วิชัย วงษ์ใหญ่ (2527 : 34 - 40) ได้ให้แนวคิดเกี่ยวกับลักษณะของการประเมินหลักสูตรได้ 2 ลักษณะ คือ

1. การประเมินก่อนการนำหลักสูตรไปใช้ หลังจากการร่างหลักสูตรเสร็จเรียบร้อยแล้วก่อนจะนำหลักสูตรไปใช้ ควรตรวจสอบคุณภาพเพื่อศึกษาความเป็นไปได้พร้อมทั้งปรับปรุงแก้ไขการตรวจสอบคุณภาพหลักสูตรทำได้หลายวิธี เช่น วิธีการประชุมสัมมนา เทคนิคเดลฟาย การทดลองใช้หลักสูตรแบบนาร่อง เพื่อศึกษาความเป็นไปได้ของหลักสูตรรวมทั้งมีคณะกรรมการติดตามผลและประเมินผลการทดลองใช้หลักสูตรในแต่ละระยะอย่างเป็นระบบ เป็นต้น การสังเคราะห์ข้อมูล ควรทบทวนพิจารณาให้รอบคอบว่า ข้อมูลจะนำไปใช้ปรับแก้ในส่วนใดของหลักสูตร
2. การประเมินผลหลังการนำหลักสูตรไปใช้ มีจุดมุ่งหมายเพื่อตรวจสอบว่าหลักสูตรเมื่อนำไปปฏิบัติได้ผลเพียงใด บรรลุจุดมุ่งหมายหรือไม่ มีข้อดี ข้อเสียในวิธีการจัดประสบการณ์การเรียนรู้อย่างไร เพื่อจะได้หาทางปรับปรุงหลักสูตร เมื่อพบสิ่งบกพร่องและช่วยการตัดสินใจว่าควรจะใช้หลักสูตรต่อไปหรือไม่

แนวคิดและรูปแบบการประเมินหลักสูตรมีหลายกลุ่มแนวคิด เว็ตเซอร์ (ไซดี เพชรชื่น, ม.ป.ป. : 23 ; อ้างอิงมาจาก Worther, 1973 : 40 - 217) ได้กล่าวถึงแนวคิดและรูปแบบของการประเมินหลักสูตร มีจุดเน้นของการประเมินแบ่งได้ 3 กลุ่ม ได้แก่

กลุ่มที่ 1 แนวคิดของกลุ่มที่ต้องการให้ประเมินการตัดสินใจ โดยครอนบัค (Cronbach) เป็นผู้เริ่มเสนอแนวคิด ต่อมา สคริเวน (Scriven) ได้ขยายแนวคิดของ ครอนบัค ส่วนสเตก (Stake) ได้รับแนวคิดของครอนบัคและสคริเวน โดยมีแนวคิดเน้นเรื่อง การวัดเป็นสิ่งสำคัญ

กลุ่มที่ 2 แนวคิดของกลุ่มเน้นวิธีการตัดสินใจเพื่อวัตถุประสงค์ (Decision Management Approaches) กลุ่มนี้มีสตัฟฟลีม (Stufflebeam) และอัลคิน (Alkin)

กลุ่มที่ 3 แนวคิดเน้นการวางแผนเพื่อตัดสินใจเกี่ยวกับจุดประสงค์ (Decision Objectives Plans) กลุ่มนี้มีไทเลอร์ (Tyler) เมทเฟสเซล (Metfessel) และ โพรวัส (Provus)

ความรู้พื้นฐานเกี่ยวกับหลักสูตรวิทยาลัยพลศึกษา

1. หลักสูตรวิทยาลัยพลศึกษา

หลักสูตรการผลิตครูพลศึกษา ได้มีการเปลี่ยนแปลงปรับปรุงเพื่อให้เหมาะสมกับ สภาพสังคมไทย หรือสอดคล้องกับแผนการศึกษาแห่งชาติ โดยมีการพัฒนาดังนี้

พุทธศักราช 2452 กระทรวงธรรมการ ตั้ง "สโมสรกายบริหาร" ขึ้น ๓ สำนัควา จารย์สมาคมบริเวณโรงเรียนสวนกุหลาบวิทยาลัย ต่อมาพุทธศักราช 2456 ได้ปรับปรุงให้ โรงเรียนนี้เป็นเอกเทศ โดยใช้สถานที่โรงเรียนมัธยมวัดราชบูรณะ (ปัจจุบันเป็นที่ตั้งของ โรงเรียนสวนกุหลาบวิทยาลัย) เรียกว่า "ห้องพลศึกษากลาง" ทำหน้าที่ส่งเสริมการพลศึกษา และกีฬาต่าง ๆ ตลอดจนผลิตครูพลศึกษา หลักสูตรที่มี 2 วิชา คือ วิชาการติดตามส่วนห้อยโหน และวิชามวยไทย (พอง เกิดแก้ว, 2517 : 18)

พุทธศักราช 2462 "สร้างโรงเรียนพลศึกษากลาง" ในบริเวณเดิม โดยมีการ ปรับปรุงหลักสูตรซึ่งประกอบด้วย 4 วิชา คือ วิชาลูกเสือ วิชาติดตามส่วนห้อยโหน วิชาญูฑิสู (ยูโด) และวิชามวยไทย มวยสากล และฟันดาบ

พุทธศักราช 2478 กระทรวงธรรมการ จัดตั้งกรมพลศึกษาขึ้น เมื่อ 9 ธันวาคม 2476 โดยโอน "โรงเรียนพลศึกษากลาง" มาสังกัดกรมพลศึกษา และมีการปรับปรุงหลักสูตร ซึ่งแยกออกเป็น 2 หมวดวิชา คือ

1. หมวดวิชาบังคับ ประกอบด้วย 7 วิชา คือ จรรยาครู ลูกเสือ สุขศึกษา
ปฐมพยาบาล กายบริหาร กรีฑา และกีฬา เฉพาะกีฬาแยกออกเป็น 2 แผนก

- 1.1 กีฬาหญิง มีเนตบอลและวอลเลย์บอล
- 1.2 กีฬาชาย มีบาสเกตบอล ตะกร้อ และฟุตบอล
2. หมวดวิชา ไม่บังคับ แยกออกเป็น 4 ชุด
 - 2.1 มวยไทย มวยสากล
 - 2.2 กระบี่ - กระบอง และฟันดาบ
 - 2.3 คัดคนส่วนห้อย โหน
 - 2.4 ญูติสู (ยูโด)

พุทธศักราช 2493 กรมพลศึกษาได้เปลี่ยนชื่อ "โรงเรียนพลศึกษากลาง" เป็น "โรงเรียนฝึกหัดครูพลศึกษา" เปิดสอนแบบประจำ หลักสูตรขยายเป็น 5 ปี ประกอบด้วย หมวดต่าง ๆ ดังนี้

1. วิชาครูและสังคมศึกษา
2. วิชาภาษาอังกฤษ
3. วิชาภาษาไทย
4. วิชาพลศึกษา มี กรีฑา และกีฬาทั้งของไทยและสากล
5. วิชาประกอบ มีสุขศึกษา สรีระกายวิภาค คีเนสิโอโลยี ชีววิทยา

และการเล่นที่ใช้จังหวะ

พุทธศักราช 2497 "โรงเรียนฝึกหัดครูพลศึกษา" โอนไปสังกัดกรมฝึกหัดครู

พุทธศักราช 2498 กรมพลศึกษาตั้ง "วิทยาลัยพลศึกษา และปรับปรุงหลักสูตร เป็น 2 ปี สำหรับผู้ที่สำเร็จชั้นอุดมศึกษาหรือเทียบเท่า และหลักสูตร 4 ปี สำหรับผู้ที่สำเร็จชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 ผู้สำเร็จตามหลักสูตรจะได้รับประกาศนียบัตรวิชาการศึกษาระดับสูง พลศึกษา

พุทธศักราช 2507 กรมพลศึกษาได้ปรับปรุงหลักสูตรเพื่อมุ่งผลิตและส่งเสริมบุคคล ให้มีความรู้ ความถนัดทางพลศึกษา ในด้านวิชาการทักษะ และเทคนิคของกีฬา โดยที่หลักสูตร ประกอบด้วยวิชาต่าง ๆ ดังนี้

1. ภาควิชาการ มีวิชาภาษาไทย ภาษาอังกฤษ วิทยาศาสตร์ วิชาการศึกษา จิตวิทยา และวิชาพลศึกษาภาควิชาการ รวม 80 หน่วยกิต
2. ภาควิชาทักษะและเทคนิคกีฬา มีวิชาพลศึกษาภาคปฏิบัติและสหุทธนาการ รวม

39 หน่วยกิต

พุทธศักราช 2518 กรมพลศึกษาได้มีการปรับปรุงหลักสูตรใหม่และขยายการผลิตครูระดับประกาศนียบัตรวิชาการศึกษาชั้นสูง ผู้ศึกษา โดยมีโครงสร้างหลักสูตรที่ประกอบด้วยวิชาต่าง ๆ รวมทั้งสิ้น 90 หน่วยกิต ซึ่งแบ่งออกเป็นหมวดต่าง ๆ ดังนี้

1. วิชาสามัญ (บังคับ)	จำนวน	18	หน่วยกิต
1.1 ภาษาไทย	จำนวน	5	หน่วยกิต
1.2 ภาษาอังกฤษ	จำนวน	5	หน่วยกิต
1.3 วิชาเลือกหมวดสามัญ	จำนวน	8	หน่วยกิต
2. วิชาโท (นันทนาการ)	จำนวน	15	หน่วยกิต
2.1 นันทนาการภาคทฤษฎี	จำนวน	7	หน่วยกิต
2.2 นันทนาการภาคปฏิบัติ	จำนวน	8	หน่วยกิต
3. วิชาการศึกษา	จำนวน	13	หน่วยกิต
4. วิชาโท (สุขศึกษา)	จำนวน	13	หน่วยกิต
5. วิชาเอก (พลศึกษา)	จำนวน	31	หน่วยกิต
5.1 พลศึกษาภาคทฤษฎี	จำนวน	7	หน่วยกิต
5.2 พลศึกษาภาคปฏิบัติ	จำนวน	24	หน่วยกิต

พุทธศักราช 2520 ได้มีการปรับปรุงหลักสูตรใหม่เพื่อให้สอดคล้องกับนโยบายปฏิรูประบบการศึกษาและแผนการพัฒนาระบบการศึกษาแห่งชาติ ฉบับที่ 4 (พุทธศักราช 2520 - 2524) ซึ่งได้ปรับปรุงดังนี้

1. ปรับปรุงจุดมุ่งหมายหลักสูตรใหม่
2. แก้ไขรายละเอียดของวิชาและจำนวนหน่วยกิตในหมวดต่าง ๆ
 - 2.1 หมวดวิชาการศึกษาที่มีการเปลี่ยนแปลงดังนี้
 1. เพิ่มวิชาจริยศึกษา จำนวน 1 หน่วยกิต
 2. ตัดวิชาเคมีออก และเพิ่มจำนวนหน่วยกิตวิชาฟิสิกส์ จากเดิม 2 หน่วยกิต เป็น 3 หน่วยกิต
 - 2.2 หมวดวิชาพลศึกษาภาคปฏิบัติได้จัดวิชาสรีรศาสตร์ เป็นวิชาเลือก

พุทธศักราช 2525 กรมพลศึกษาได้ปรับปรุงหลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาการศึกษาระดับสูง พลศึกษาและสุขศึกษาใหม่ เป็นหลักสูตรสำหรับฝึกอบรมผู้ที่มีความต้องการที่จะมีวิชาชีพทางการสอนพลศึกษา และสุขศึกษาในโรงเรียนระดับประถมศึกษาและมัธยมศึกษา โดยมุ่งผลิตครูให้เป็นผู้มีความรู้ ความสามารถ ทักษะ และเจตคติที่ดีสามารถนำความรู้ในวิชาชีพพัฒนาชีวิตและสังคม โครงสร้างของหลักสูตรส่วนใหญ่ยังคงยึดหลักสูตรเดิม

พุทธศักราช 2529 กรมพลศึกษาได้ปรับปรุงหลักสูตรใหม่ ซึ่งปรับปรุงดังนี้

1. ลดจำนวนหน่วยกิตเหลือ 80 หน่วยกิต
2. เปลี่ยนแปลงรายวิชาพลศึกษาและสุขศึกษา ให้สอดคล้องกับแผนพัฒนาการศึกษาแห่งชาติ ฉบับที่ 8 (พุทธศักราช 2529 - 2534) โดยเน้นการประถมศึกษา
3. โครงสร้างหลักสูตร มี 2 แบบ คือ
 - 3.1 แบบเอก - โท เลือกวิชาเอกพลศึกษาหรือสุขศึกษา แล้วเลือกวิชาพลศึกษาหรือสุขศึกษา หรือนั้นหมายความว่าไม่ซ้ำกับวิชาเอก
 - 3.2 แบบเอก - โท กำหนดให้เรียน 2 วิชาเอก (ไม่มีวิชาโท) คือวิชาเอกการรักษาสภาพพลศึกษา และวิชาเอกพลศึกษา

พุทธศักราช 2532 กรมพลศึกษาได้ร่วมมือกับกรมการฝึกหัดครู เปิดการศึกษาระดับปริญญาตรี (หลังอนุปริญญา) 2 สาขา คือ สายวิทยาศาสตร์และวิทยาศาสตร์ประยุกต์ โปรแกรมวิทยาศาสตร์การกีฬา (การฝึกและการจัดการกีฬา) และโปรแกรมวิทยาศาสตร์สุขภาพ (การดูแลเด็กเล็กและผู้สูงอายุ) ต่อมาทบวงมหาวิทยาลัยไม่รับรองคุณวุฒิทางด้านวิทยาศาสตร์บัณฑิต (วท.บ.) เนื่องจากเนื้อหาทางด้านวิทยาศาสตร์น้อยเกินไป จึงให้วุฒิการศึกษาเป็นศิลปศาสตรบัณฑิต (ศศ.บ.) แทน

พุทธศักราช 2535 กรมพลศึกษาร่วมมือกับกรมการฝึกหัดครูปรับปรุงหลักสูตรศิลปศาสตรบัณฑิต โดยเพิ่มเนื้อหาวิชาทางด้านวิทยาศาสตร์จนได้รับการยอมรับจากทบวงมหาวิทยาลัย ให้ได้รับวุฒิการศึกษาวิทยาศาสตรบัณฑิต (วท.บ.) โดยให้เปิดทำการเรียนการสอนตั้งแต่ปีการศึกษา 2535 เป็นต้นไป

2. โครงสร้างของหลักสูตรวิทยาศาสตรการกีฬา

จุดมุ่งหมายของหลักสูตรปริญญาตรี สาขาวิชาวิทยาศาสตร์ สาขาศาสตร์และ
วิทยาศาสตร์ประยุกต์ โปรแกรมวิทยาศาสตรการกีฬา (การฝึกและการจัดการกีฬา) พุทธศักราช
2535 ของวิทยาลัยพลศึกษา

1. เพื่อผลิตบัณฑิตทางวิทยาศาสตรการกีฬาที่มีความรู้ ความสามารถในการฝึก
และการจัดการกีฬาระดับพื้นฐาน กีฬาเพื่อสุขภาพและกีฬาเพื่อการแข่งขัน
 2. เพื่อผลิตบัณฑิตทางวิทยาศาสตรการกีฬา ให้สามารถคิดค้นเทคนิคการส่งเสริม
สุขภาพ พละนาถัยของเยาวชนและประชาชนให้ได้มาตรฐาน และมีหลักการที่ถูกต้องมากยิ่งขึ้น
 3. เพื่อผลิตบัณฑิตทางวิทยาศาสตรการกีฬา ที่มีจรรยาบรรณและคุณธรรมใน
วิชาชีพกีฬาและเป็นผู้นำทางการกีฬา ให้สอดคล้องกับความต้องการของสังคมและท้องถิ่น
 4. เพื่อผลิตบัณฑิตให้สามารถดำเนินการประกอบอาชีพอิสระทางด้านการกีฬาได้
- หลักสูตรวิทยาศาสตรการกีฬา พุทธศักราช 2532 ของวิทยาลัยพลศึกษา (ปรับปรุง
พุทธศักราช 2535) หน่วยกิตรวมตลอดหลักสูตร 144 หน่วยกิต กำหนดให้เรียนวิชาต่าง ๆ ดังนี้

1. หมวดวิชาพื้นฐานทั่วไป	จำนวน	32	หน่วยกิต
1.1 กลุ่มวิชาภาษาและการสื่อสาร	จำนวน	8	หน่วยกิต
1.2 กลุ่มวิชามนุษยศาสตร์	จำนวน	8	หน่วยกิต
1.3 กลุ่มวิชาสังคมศาสตร์	จำนวน	8	หน่วยกิต
1.4 กลุ่มวิชาคณิตศาสตร์วิทยาศาสตร์ และเทคโนโลยี	จำนวน	8	หน่วยกิต
2. หมวดวิชาเฉพาะด้าน	จำนวน	106	หน่วยกิต
2.1 กลุ่มวิชาเนื้อหา	จำนวน	89	หน่วยกิต
2.2 กลุ่มวิชาวิทยาการจัดการ	จำนวน	10	หน่วยกิต
2.3 กลุ่มวิชาปฏิบัติการและฝึก ประสบการณ์วิชาชีพ	จำนวน	7	หน่วยกิต
3. หมวดวิชาเลือกเสรี	จำนวน	6	หน่วยกิต

การจัดการเรียนการสอน

1. หมวดวิชาพื้นฐานทั่วไป

1.1 กลุ่มวิชาภาษาและการสื่อสาร ให้เรียน	8 หน่วยกิต
บังคับ	4 หน่วยกิต
2611201 การใช้ภาษาไทย	2 (2-0)
2631101 ห้องสมุดและการศึกษาค้นคว้า	2 (2-0)
เลือก	

ให้เลือกเรียนจากรายวิชาในกลุ่มย่อยที่ 1 และกลุ่มย่อยที่ 2

กลุ่มย่อยละ 1 รายวิชา รวม 4 หน่วยกิต

กลุ่มย่อยที่ 1

2611202 วาทการ	2 (2-0)
2611204 การอ่านทั่วไป	2 (2-0)
2611221 การเขียนเพื่อการสื่อสาร	2 (2-0)

กลุ่มย่อยที่ 2

2621103 การอ่านภาษาอังกฤษทั่วไป	2 (2-0)
2621110 ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร 1	2 (2-0)
2621111 ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร 2	2 (2-0)
2731105 ภาษาญี่ปุ่นเบื้องต้น	2 (2-0)
2731106 ภาษาญี่ปุ่นเพื่อการสื่อสาร	2 (2-0)
2741105 ภาษาจีนเบื้องต้น	2 (2-0)
2741108 ภาษาจีนเพื่อการสื่อสาร	2 (2-0)
2761105 ภาษาฝรั่งเศสเบื้องต้น	2 (2-0)
1761106 ภาษาฝรั่งเศสเพื่อการสื่อสาร	2 (2-0)
2771105 ภาษาเยอรมันเบื้องต้น	2 (2-0)
2771106 ภาษาเยอรมันเพื่อการสื่อสาร	2 (2-0)

1.2 กลุ่มวิชามนุษยศาสตร์ ให้เรียน	8 หน่วยกิต
บังคับ	2 หน่วยกิต
2671101 ปรัชญาเบื้องต้น	2 (2-0)

เลือก

ให้เลือกเรียนจากรายวิชาในกลุ่มย่อยที่ 1 และกลุ่มย่อยที่ 2 และกลุ่มย่อยที่ 3 กลุ่มย่อยละ 1 รายวิชา รวม 6 หน่วยกิต

กลุ่มย่อยที่ 1

2461716 สุนทรียะทางทัศนศิลป์ 2 (2-0)

2651203 สังคีตนิยม 2 (2-0)

2661701 สุนทรียะทางนาฏศิลป์ไทย 2 (2-0)

กลุ่มย่อยที่ 2

2121201 จิตวิทยาทั่วไป 2 (2-0)

2122503 มนุษยสัมพันธ์ 2 (2-0)

กลุ่มย่อยที่ 3

2671102 ตรรกวิทยาทั่วไป 2 (2-0)

2671112 ปรัชญาและศาสนา 2 (2-0)

2671201 พุทธศาสน์ 2 (2-0)

2671202 จริยธรรมกับชีวิต 2 (2-0)

1.3 กลุ่มวิชาสังคมศาสตร์ ให้เรียน 8 หน่วยกิต

บังคับ

2682303 พื้นฐานวัฒนธรรมไทย 2 (2-0)

4611110 ระเบียบเศรษฐกิจและการสหกรณ์ 2 (2-0)

เลือก

ให้เลือกเรียนจากรายวิชาในกลุ่มย่อยที่ 1 และกลุ่มย่อยที่ 2

กลุ่มย่อยละ 1 รายวิชา รวม 4 หน่วยกิต

2691201 เหตุการณ์โลกปัจจุบัน 2 (2-0)

2691221 อารยธรรม 2 (2-0)

2721101 การเมืองการปกครอง 2 (2-0)

2721212 กฎหมายกับชีวิต 2 (2-0)

กลุ่มย่อยที่ 2

2681401 มนุษย์กับสังคม	2 (2-0)
2681507 สังคมศาสตร์กับการพัฒนา	2 (2-0)
2682503 ประชากรกับการพัฒนาคุณภาพชีวิต	2 (2-0)
2711216 มนุษย์กับสิ่งแวดล้อม	2 (2-0)
2711301 ภูมิศาสตร์ประเทศไทย	2 (2-0)
4812201 มนุษย์กับเศรษฐกิจ	2 (2-0)

1.4 กลุ่มวิชาคณิตศาสตร์ วิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี ให้เรียน

8 หน่วยกิต

บังคับ

2161206 วิทยาศาสตร์การกีฬา	2 (2-0)
3171110 คณิตศาสตร์ทั่วไป	2 (2-0)

เลือก

ให้เลือกเรียนจากรายวิชาในกลุ่มย่อยที่ 1 และกลุ่มย่อยที่ 2

กลุ่มย่อยละ 1 รายวิชา รวม 4 หน่วยกิต

กลุ่มย่อยที่ 1

3101003 วิทยาศาสตร์เพื่อสุขภาพ	2 (2-0)
3101005 วิทยาศาสตร์เพื่อชีวิต	2 (2-0)
3101103 วิทยาศาสตร์กับสังคม	2 (2-0)
3101106 ชีวิตกับสภาพแวดล้อม	2 (2-0)
3101107 วิทยาศาสตร์ในการดำรงชีวิต	2 (2-0)

กลุ่มย่อยที่ 2

3171109 คณิตศาสตร์กับการตัดสินใจ	2 (2-0)
3191001 การใช้คอมพิวเตอร์	2 (2-0)
3191002 โปรแกรมคอมพิวเตอร์	2 (2-0)

2. หมวดวิชาเฉพาะด้าน ให้เรียน 106 หน่วยกิต โดยมีข้อกำหนดดังนี้

2.1 กลุ่มวิชาเนื้อหา ให้เรียน 89 หน่วยกิต

บังคับ ให้เรียนรายวิชาต่อไปนี้ 48 หน่วยกิต

ในรายวิชาที่มีลำดับที่ 1, 2 ควรจัดให้เรียนรายวิชาตามลำดับ

3111301 ฟิสิกส์ทั่วไป 1 3 (2-2)

3121101 เคมีทั่วไป 1 3 (2-2)

3122501 ชีวเคมีพื้นฐาน 3 (2-2)

3131101 ชีววิทยาทั่วไป 1 3 (2-2)

3131102 ชีววิทยาทั่วไป 2 3 (2-2)

3162110 กายวิภาคและสรีรวิทยาของมนุษย์ 3 (2-2)

3181101 หลักสถิติ 3 (3-0)

2163108 จิตวิทยาการกีฬา 2 (2-0)

2163110 การเรียนรู้ทักษะกลไก 2 (2-0)

2164204 สรีรวิทยาการออกกำลังกาย 2 (2-0)

2163207 การทดสอบสมรรถภาพทางกาย 2 (1-2)

2164208 โภชนาการ 2 (2-0)

2164212 หลักวิทยาศาสตร์ในการฝึกกีฬา 2 (2-0)

2163216 ชีวกลศาสตร์ 2 (2-0)

2164305 สุขวิทยาการกีฬา 2 (2-0)

2162308 การป้องกันและการปฐมพยาบาล 2 (2-0)

การบาดเจ็บทางการกีฬา

2684518 สังคมวิทยาการกีฬา 2 (2-0)

2161102 ประวัติและหลักการพลศึกษา 2 (2-0)

2164109 หลักการจัดและการบริหารการกีฬา 3 (2-2)

2623633 ภาษาอังกฤษเฉพาะกิจ 2 (2-2)

เลือก

ให้เลือกเรียนจากรายวิชาในกลุ่ม ก. และ ข. ต่อไปไม่น้อยกว่า

กลุ่ม ก.

ให้เลือกเรียนไม่น้อยกว่า 8 หน่วยกิต จากรายวิชาต่อไปนี้

2164111 การสอนทางการกีฬา	2 (1-2)
2162114 นวัตกรรมและเทคโนโลยีทางพลศึกษา	2 (2-0)
2163205 วิทยาศาสตร์การเคลื่อนไหว	2 (2-0)
2163213 กีฬาเพื่อสุขภาพ	2 (2-0)
2163303 บริหารการทางพลศึกษา	2 (2-0)
2163307 การเสริมสร้างและฟื้นฟูสมรรถภาพ	2 (2-0)

กาย

2164901 การสัมมนาทางวิทยาศาสตร์การกีฬา	2 (2-0)
3161202 สวัสดิศึกษา	2 (2-0)
3164524 เวชศาสตร์ฟื้นฟู	2 (2-0)
2164112 สถานที่และอุปกรณ์การกีฬา	2 (2-0)
4643214 ธุรกิจทางการกีฬา	3 (3-0)
2121101 จิตวิทยาพัฒนาการ	2 (2-0)
2123626 การศึกษารายกรณี	2 (1-2)

กลุ่ม ข.

ให้เลือกเรียนไม่น้อยกว่า 33 หน่วยกิตจากรายวิชาในกลุ่มย่อยต่อไปนี้

กลุ่มย่อยที่ 1

กำหนดให้เลือกเรียนไม่น้อยกว่า 11 หน่วยกิต จากรายวิชาต่อไปนี้

2162416 กิจกรรมเข้าจังหวะ	1 (0-2)
2164424 สีสาศ	1 (0-2)
2163446 เกมและเกมกีฬา	1 (0-2)
2161502 กรีฑา 1	1 (0-2)
2161603 รักบี้ฟุตบอล 1	1 (0-2)
2461604 บาสเกตบอล 1	1 (0-2)
2161605 วอลเลย์บอล 1	1 (0-2)

2161701 แบดมินตัน 1	1 (0-2)
2161702 มวยสากล 1	1 (0-2)
2161703 ยิมนาสติก 1	1 (0-2)
2161704 เทเบิลเทนนิส 1	1 (0-2)
2161706 มวยไทย 1	1 (0-2)
2161707 ยูโด 1	1 (0-2)
2162709 ว่ายน้ำ 1	1 (0-2)
2163713 ไบโกลน้ำ 1	1 (0-2)
2163714 ฮ็อกกี้ 1	1 (0-2)
2163715 เทนนิส 1	1 (0-2)
2163717 จักรยาน 1	1 (0-2)
2163719 ยกน้ำหนัก 1	1 (0-2)
2164722 ซอฟท์บอล	1 (0-2)
2164723 ยิงธนู 1	1 (0-2)
2164727 กอล์ฟ 1	1 (0-2)
2164729 คาวบอยสากล 1	1 (0-2)
2164730 กระบี่กระบอง 1	1 (0-2)
2164731 โอคิโด	1 (0-2)
2164732 มวยปล้ำ 1	1 (0-2)
2161757 เทควันโด 1	1 (0-2)
2161758 ยิงปืน 1	1 (0-2)
2161759 คาน้ำ	1 (0-2)
2162760 การบริหารกาย	1 (0-2)
2163761 ศิลปป้องกันตัว	1 (0-2)
2661241 นาฏศิลป์ไทย	1 (0-2)
2661521 นาฏศิลป์สากล	1 (0-2)

กลุ่มย่อยที่ 2

กำหนดให้เรียนไม่น้อยกว่า 10 หน่วยกิต จากรายวิชาต่อไปนี้ (ใน
รายวิชาระดับ 2 ต้องสอบผ่านรายวิชาระดับ 1 มาก่อน)

2161302 การช่วยชีวิตและความปลอดภัย	1 (0-2)
2164441 การอยู่ค่ายพักแรม	1 (0-2)
2163447 การบริหารกายประกอบดนตรี	1 (0-2)
2163448 แอโรบิคคันทรี	1 (0-2)
2163449 การละเล่นพื้นเมือง	1 (0-2)
2162503 กรีฑา 2	1 (0-2)
2162510 คบาสากล 2	1 (0-2)
2162606 ฟุตบอล 2	1 (0-2)
2162607 รักบี้ฟุตบอล 2	1 (0-2)
2162608 บาสเกตบอล 2	1 (0-2)
2162609 วอลเลย์บอล 2	1 (0-2)
2162708 มวยสากล 2	1 (0-2)
2162710 ยิมนาสติก 2	1 (0-2)
2162711 มวยไทย 2	1 (0-2)
2162712 ยูโด 2	1 (0-2)
2164725 เทนนิส 2	1 (0-2)
2162762 วាយน้ำ 2	1 (0-2)
2162763 กระบี่กระบอง 2	1 (0-2)
2162764 แบดมินตัน 2	1 (0-2)
2162765 ฮ็อกกี้ 2	1 (0-2)
2162766 แฮนด์บอล 2	1 (0-2)
2162767 ไบโกลน้ำ 2	1 (0-2)
2162768 มวยปล้ำ 2	1 (0-2)
2162769 ยกน้ำหนัก 2	1 (0-2)
2162770 จักรยาน 2	1 (0-2)

2162771 เทเบิลเทนนิส 2	1 (0-2)
2162772 เซปักตะกร้อ 2	1 (0-2)
2162773 กอล์ฟ 2	1 (0-2)
2162774 ยิงธนู 2	1 (0-2)
2162775 ยิงปืน 2	1 (0-2)
2163776 เนตบอลและห่วงยาง	1 (0-2)
2163777 หมากรูกไทย	1 (0-2)
2163778 หมากรูกฝรั่ง	1 (0-2)
2163779 โบว์ลิ่ง	1 (0-2)

กลุ่มย่อยที่ 3

กำหนดให้เรียนไม่น้อยกว่า 6 หน่วยกิต จากรายวิชาต่อไปนี้

(โดยต้องสอนผ่านรายวิชาระดับ 2 มาก่อน)

2163511 กรีฑาขั้นสูง	2 (1-2)
2163512 คบาสกขั้นสูง	2 (1-2)
2163513 มวยไทยขั้นสูง	2 (1-2)
2163514 มวยสากลขั้นสูง	2 (1-2)
2163515 ยิงธนูขั้นสูง	2 (1-2)
2163516 จักรยานขั้นสูง	2 (1-2)
2163517 ยกน้ำหนักขั้นสูง	2 (1-2)
2163518 มวยปล้ำขั้นสูง	2 (1-2)
2163519 กอล์ฟขั้นสูง	2 (1-2)
2163520 ว่ายน้ำขั้นสูง	2 (1-2)
2163521 ยิมนาสติกขั้นสูง	2 (1-2)
2163522 ยูโดขั้นสูง	2 (1-2)
2163523 ยิงปืนขั้นสูง	2 (1-2)
2163619 ฟุตบอลขั้นสูง	2 (1-2)
2163620 รักบี้ฟุตบอลขั้นสูง	2 (1-2)

2163621	บาสเกตบอลชั้นสูง	2 (1-2)
2163622	วอลเลย์บอลชั้นสูง	
2163623	โบโลน้ำชั้นสูง	2 (1-2)
2163624	แฮนด์บอลชั้นสูง	2 (1-2)
2163625	สืกกักชั้นสูง	2 (1-2)
2163626	เทนนิสชั้นสูง	2 (1-2)
2163627	เทเบิลเทนนิสชั้นสูง	2 (1-2)
2163628	เซปักตะกร้อชั้นสูง	2 (1-2)
2163629	แบดมินตันชั้นสูง	2 (1-2)

กลุ่มย่อยที่ 4

กำหนดให้เรียนไม่น้อยกว่า 6 หน่วยกิต จากรายวิชาต่อไปนี้
(โดยต้องสอบผ่านรายวิชาชั้นสูงมาก่อน)

2163524	กลยุทธ์การฝึกและการจัดการกีฬา	
	ดาบสากล	2 (1-2)
2163525	กลยุทธ์การฝึกและการจัดการกีฬา	
	มวยไทย	2 (1-2)
2163526	กลยุทธ์การฝึกและการจัดการกีฬา	
	มวยสากล	2 (1-2)
2163527	กลยุทธ์การฝึกและการจัดการกีฬา	
	ยิงธนู	2 (1-2)
2163528	กลยุทธ์การฝึกและการจัดการกีฬา	
	จักรยาน	2 (1-2)
2163529	กลยุทธ์การฝึกและการจัดการกีฬา	
	ยกน้ำหนัก	2 (1-2)
2163530	กลยุทธ์การฝึกและการจัดการกีฬา	
	มวยปล้ำ	2 (1-2)
2163531	กลยุทธ์การฝึกและการจัดการกีฬา	
	กอล์ฟ	2 (1-2)

2163532	กลยุทธ์การฝึกและการจัดการกีฬา ว่ายน้ำ	2 (1-2)
2163533	กลยุทธ์การฝึกและการจัดการกีฬา เทนนิส	2 (1-2)
2163534	กลยุทธ์การฝึกและการจัดการกีฬา ยิมนาสติก	2 (1-2)
2163535	กลยุทธ์การฝึกและการจัดการกีฬา ยูโด	2 (1-2)
2163536	กลยุทธ์การฝึกและการจัดการกีฬา ยิงปืน	2 (1-2)
2163630	กลยุทธ์การฝึกและการจัดการกรีฑา	2 (1-2)
2163631	กลยุทธ์การฝึกและการจัดการกีฬา ฟุตบอล	2 (1-2)
2163632	กลยุทธ์การฝึกและการจัดการกีฬา รักบี้ฟุตบอล	2 (1-2)
2163633	กลยุทธ์การฝึกและการจัดการกีฬา บาสเกตบอล	2 (1-2)
2163634	กลยุทธ์การฝึกและการจัดการกีฬา วอลเลย์บอล	2 (1-2)
2163635	กลยุทธ์การฝึกและการจัดการกีฬา โบลล์น้ำ	2 (1-2)
2163636	กลยุทธ์การฝึกและการจัดการกีฬา แฮนด์บอล	2 (1-2)
2163637	กลยุทธ์การฝึกและการจัดการกีฬา ฮ็อกกี้	2 (1-2)
2163638	กลยุทธ์การฝึกและการจัดการกีฬา เทนนิส เทนนิส	2 (1-2)

2163639 กลยุทธ์การฝึกและการจัดการกีฬา

เซปักตะกร้อ

2 (1-2)

2163640 กลยุทธ์การฝึกและการจัดการกีฬา

แบดมินตัน

2 (1-2)

(2) กลุ่มวิชาวิทยาการจัดการ กำหนดให้เรียน 10 หน่วยกิต จากราย

วิชาต่อไปนี้

4621101 หลักการตลาด

2 (2-0)

4641101 องค์การและการจัดการ

3 (3-0)

4641201 ธุรกิจเบื้องต้น

2 (2-0)

4651101 หลักการบัญชี

3 (2-2)

(3) กลุ่มวิชาปฏิบัติการและการฝึกประสบการณ์วิชาชีพ กำหนดให้เรียน

7 หน่วยกิต จากรายวิชาต่อไปนี้

2163802 การฝึกปฏิบัติการ

2 (150)

2163803 การฝึกงานการฝึกและการจัดการกีฬา 5 (300)

3. หมวดวิชาเลือกเสรี ให้เลือกเรียน 6 หน่วยกิต

ให้เลือกเรียนรายวิชาใด ๆ ก็ได้จากหลักสูตรวิทยาลัยครู โดยไม่ซ้ำกับที่เคยเรียนมาแล้ว

จากหลักสูตรปริญญาตรี สาขาวิชาวิทยาศาสตร์ สายวิทยาศาสตร์และวิทยาศาสตร์ประยุกต์โปรแกรมวิทยาศาสตร์การกีฬา (การฝึกและการจัดการกีฬา) ฉบับปรับปรุง พุทธศักราช 2535 ผู้วิจัยจึงสนใจที่จะศึกษาปัญหาของการใช้หลักสูตรดังกล่าวในองค์ประกอบต่อไปนี้

1. จุดมุ่งหมาย
2. เนื้อหาวิชา
3. การจัดการเรียนการสอน
4. การวัดและประเมินผล

ผู้วิจัยได้รวบรวมข้อมูล เพื่อนำมาประกอบการพิจารณาศึกษาเกี่ยวกับสภาพปัญหาที่พบ เพื่อจะได้นำไปปรับปรุงหลักสูตรให้มีประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้นต่อไป ซึ่งจัดเป็นขั้นตอนสำคัญต่อการพัฒนาหลักสูตร

งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับปัญหาการใช้หลักสูตรนั้นได้มีผู้กระทำกันอย่างกว้างขวางทั้งในประเทศไทยและต่างประเทศ มีดังนี้

งานวิจัยในต่างประเทศ

กริฟฟิน (Griffin. 1967 : 3707 - 3708) ทำการศึกษา "การประเมินผลโปรแกรมพลศึกษา สำหรับนิสิตชายในมหาวิทยาลัยที่ถูกคัดเลือก" (An Evaluation of Physical Education Program for Men in Selected University) ผลการศึกษาพบว่า สถานที่ในการจัดกิจกรรมกลางแจ้งจะดีกว่าสถานที่ในการจัดกิจกรรมในร่ม อุปกรณ์การสอนที่เป็นวัสดุสิ้นเปลืองที่มีความจำเป็นต้องใช้ในกิจกรรมพลศึกษามาก ได้แก่ ลูกฟุตบอล บาสเกตบอล ลูกบ๊อง เป็นต้น มหาวิทยาลัย ต่าง ๆ เห็นว่างบประมาณเป็นเรื่องสำคัญและยังมีไม่เพียงพอ ส่วนเรื่องสถานภาพของอาจารย์ เช่น เงินเดือน หน้าที่โดยทั่ว ๆ ไป นั้นว่าอยู่ในเกณฑ์เดียวกับอาจารย์สาขาอื่น ๆ ผู้วิจัยได้เสนอแนะว่า ในการวางแผนพลศึกษาต่อไปควรจะได้นำผลการวิจัยไปช่วยในการพิจารณาด้วย เช่น มหาวิทยาลัยควรจัดสรรงบประมาณให้แน่นอนและเพียงพอสำหรับวิชาพลศึกษา มีการจัดสถานที่ที่จำเป็นในการเรียนการสอนพลศึกษา เช่น สนามกีฬาต่าง ๆ โรงฝึกพลศึกษา ห้องเปลี่ยนเครื่องแต่งกายสำหรับนักศึกษาที่เรียนพลศึกษาให้มากพอ รวมทั้งเพิ่มชั่วโมงพลศึกษาให้มากกว่าที่เป็นอยู่

เบคเคอร์ (Becker. 1971 : 5172 - 5173) ทำการศึกษาเรื่อง "การประเมินผลโปรแกรมพลศึกษาในวิทยาลัยชุมชนรัฐโอเรกอน" (An Evaluation of Physical Education Program for men in Oregon Community College) โดยส่งจดหมายเชิญประชุมเพื่อการประเมินผลโปรแกรมพลศึกษาไปยังผู้อำนวยการวิทยาลัยชุมชน 12 แห่ง และ ไปเยี่ยมวิทยาลัยอีก 8 แห่ง ๆ ละ 1 วัน ผลการศึกษาพบว่า ครูผู้สอนให้ความร่วมมือดีเลิศ คณะอาจารย์ผู้สอนคัดแต่การเตรียมวิทยากรทางพลศึกษาที่ยังอยู่ในขั้นต่ำกว่าค่าเฉลี่ย และกิจกรรมที่จัดยังไม่ดีพอ เครื่องมือในการอำนวยความสะดวกต่ำกว่าค่าเฉลี่ย การจัดโปรแกรมต่าง ๆ และการฝึกหัดครูยังไม่ดีโปรแกรมโดยทั่วไปต่ำกว่าค่าเฉลี่ย มีข้อเสนอแนะว่า ควรจะมีการประเมินผลโปรแกรมพลศึกษาอีกครั้งหนึ่งใน 5 ปีข้างหน้า

เคอร์รี่ (Kerri. 1971 : 5181) ทำการศึกษาเรื่อง "ปัญหาการสอนวิชาพลศึกษาของครูพลศึกษาหญิงและความสัมพันธ์ที่มีประสิทธิภาพการสอนโดยแสดงออกมาให้เห็นได้ในวิชาพลศึกษาในรัฐมินเนโซต้า" (Instructional Problems Encountered by Women Physical Education Teacher and Their Relation to Teaching Competency as Expressed by Physical Education Majors in Minnesota) โดยให้แบบสอบถามกับครูที่สอนพลศึกษาผลการศึกษาพบว่า ส่วนใหญ่โรงเรียนยังขาดอุปกรณ์และสิ่งอำนวยความสะดวกนักเรียนแต่ละชั้นมีมากเกินไป ไม่สามารถจัดกิจกรรมต่าง ๆ ให้สนองกับความต้องการและความถนัดของแต่ละบุคคลได้ ครูพลศึกษามีชั่วโมงสอนมากเกินไป ทำให้ไม่มีเวลาเตรียมการสอน

มูรีเฮด (Moorehead. 1974 : 7029) ทำการศึกษาเรื่อง "การประเมินผลโปรแกรมวิชาชีพพลศึกษาระดับปริญญาตรีของมหาวิทยาลัยของรัฐอลาบามา ปี 1972 - 1973" (An Evaluative Study of the Undergraduate Professional Program in Physical Education at Alabama State University in 1972 - 1973) โดยศึกษากลุ่มตัวอย่างประชากรที่เป็นสมาชิกในคณะพลศึกษา คืออาจารย์ แต่อยู่ในสายวิชาอื่น จำนวน 22 คน นักศึกษาวิชาเอกพลศึกษาชั้นปีที่ 2 จำนวน 22 คน ชั้นปีที่ 3 จำนวน 37 คน และชั้นปีที่ 4 จำนวน 41 คน ผลการศึกษาพบว่า ทั้ง 4 กลุ่ม มีความคิดเห็นไม่แตกต่างกัน ในเรื่องการสอนกิจกรรมพลศึกษา กิจกรรมเสริมหลักสูตรห้องสมุด วัสดุทัศนูปกรณ์ และสิ่งอำนวยความสะดวกในกิจกรรมกลางแจ้ง อย่างไรก็ตาม ในเรื่องเกี่ยวกับภายในสถานทั่ว ๆ ไป และการปฏิบัติงานของภาควิชาพลศึกษา เช่น การบริการนักเรียน และสิ่งอำนวยความสะดวก ตำรา และสิ่งอำนวยความสะดวกกลางแจ้ง มีความแตกต่างกันที่ระดับ .05

เยทส์ (Yates. 1978 : 3451 - 3452) ทำการศึกษาเรื่อง "การประเมินผลหลักสูตรการเตรียมนักวิชาชีพของแผนกวิชาสุขศึกษา พลศึกษา และนันทนาการของวิทยาลัยฮาร์ดิง" (An Evaluation of The Professional Preparation Curriculum of The Department of Health, Physical Education and Recreation at Harding College) โดยให้แบบสอบถามส่งไปยังบุคคลที่จบจากวิทยาลัยนี้ตั้งแต่ปี คริสตศักราช 1970 - 1975 จำนวน 169 คน ผลการศึกษามีดังนี้

1. เนื้อหาที่เน้นมากเกินไป 5 อย่างคือ การป้องกันและการปฏิบัติการบาดเจ็บทางการกีฬา ทฤษฎีการสอนทักษะกีฬา 1 และ 2 สรีรวิทยาของการออกกำลังกาย รายวิชากิจกรรมต่าง ๆ และการเรียนรู้เกี่ยวกับการเคลื่อนไหว

2. โปรแกรมที่ดีที่สุดคือ การเตรียมการเป็นครู โปรแกรมการแข่งขันภายใน และการสอนทักษะกีฬา
3. โปรแกรมการเตรียมวิชาที่พีคที่สุดที่ได้รับการปรับปรุงมากที่สุด คือ การเตรียมเป็นผู้ฝึกกีฬาและบางรายวิชาจำกัดการนำเอา ไปใช้
4. เนื้อหาเกี่ยวกับการเป็นผู้ฝึกกีฬา สุขศึกษา นันทนาการ กิจกรรม วิทยะของโรงเรียนต้องปฏิบัติติดต่อกันเรื่อย ไปเป็นเวลานาน จะช่วยยกระดับโปรแกรมการเตรียมวิชาพีคได้
5. ผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่มีความเห็นว่าหลักสูตรและรายวิชาที่เปิดสอน เหมาะสมดีแล้ว
6. การเตรียมและการปฏิบัติงานไม่เพียงพอในสิ่งต่อไปนี้ คือ การสอนเด็กเก่ง การเลือกอ่านหนังสือวิชาการ วิทยะนักเรียน การช่วยเหลือกรรมการต่าง ๆ การสอนฟุตบอล การให้คำแนะนำปรึกษาต่าง ๆ ผู้รับผิดชอบต่อการเชียร์ ผู้ฝึกกีฬามวยปล้ำ และผู้ฝึกกีฬา วอลเลย์บอล
7. ผู้ที่จบการศึกษาไปแล้วมีปรัชญาทางพลศึกษาแตกต่างกัน และความเห็นที่มีต่อปรัชญาของแผนวิชาสุขศึกษา พลศึกษา และนันทนาการก็มีความแตกต่างกันด้วย
8. ผู้จบการศึกษา 61.80 เปอร์เซ็นต์ สามารถทำงานในระดับที่เกี่ยวข้องกับการศึกษาได้อย่างสมบูรณ์
9. นักศึกษาชายและหญิงที่จบการศึกษามีข้อคิดเห็นว่าหลักสูตรการเป็นผู้ฝึกกีฬาควรได้รับการปรับปรุง
10. นักศึกษาวิชาเอกสุขศึกษา พลศึกษา และนันทนาการจำนวนมาก ละทิ้งกิจกรรมในสนาม
11. ผู้จบการศึกษาตั้งแต่ปี คริสต์ศักราช 1970 - 1975 พอใจหลักสูตรวิชาพีคของแผนวิชาสุขศึกษา พลศึกษา และนันทนาการ
12. นักศึกษาหญิงที่จบการศึกษาไปแล้วได้ประเมินผลหลักสูตรทั่ว ๆ ไปวัตถุประสงค์ของหลักสูตรและการจัดพลศึกษาว่ามีความเหมาะสมน้อยกว่านักศึกษาชายที่จบการศึกษา ไปแล้ว
13. เมื่อเปรียบเทียบการประเมินผลระหว่างผู้จบการศึกษาชายกับหญิงมีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญ
14. ไม่มีความแตกต่างกันระหว่างผู้ประเมินผลในเรื่องจุดมุ่งหมายของหลักสูตร คุณค่าของหลักสูตร ตลอดจนเนื้อหาวิชาทั้งหมดของแผนวิชาสุขศึกษา พลศึกษา และนันทนาการ

แรมเซย์ (Ramsay. 1981 : 3366 - A) ได้ทำการศึกษาเรื่อง "การรับรู้ของครูที่มีต่อรูปแบบและเครื่องมือในการประเมินผลในโรงเรียนรัฐบาลเทนเนสซี" (Teacher Perception of the Design and Implementation of Teacher Evaluation Systems in Tennessee Public Schools) โดยมีจุดมุ่งหมายเพื่อสำรวจการรับรู้ของครูที่มีต่อรูปแบบและเครื่องมือในการประเมินผลของโรงเรียนรัฐบาลในรัฐเทนเนสซี การวิจัยพบว่าครูส่วนใหญ่เชื่อว่าบุคลิกภาพลักษณะส่วนบุคคล คุณสมบัติของอาชีพ เจตคติ ค่านิยม การฝึกอบรม และประสบการณ์ด้านการประเมินผล เป็นลักษณะที่ควรมีในการประเมินผลของครูนอกจากนี้ข้อมูลจากผู้บริหารและที่อื่น ๆ ก็มีความจำเป็นเช่นกัน และครูตลอดจนผู้บริหารควรมีส่วนช่วยพัฒนาส่วนบุคคล โดยการสังเกตการสอนในห้องเรียนและมีการพูดคุยกันก่อนและหลังสังเกตการสอนและเชื่อว่าการอภิปรายเกี่ยวกับการสอน การประเมินผลมีความจำเป็นในหนึ่งมีควรมีการประเมินผลระหว่างหนึ่งถึงสี่ครั้ง ครูส่วนใหญ่เชื่อว่าจะ

1. มีการทบทวนในการประเมินผลเสมอ
2. ควรมีการเสนอแนะเกี่ยวกับการไม่เห็นด้วยต่อระบบการประเมินผล
3. ควรแนะนำการประเมินผลที่ได้ผลดี

แต่อย่างไรก็ตามสภาพที่เป็นจริงพบว่า ครูมีส่วนร่วมในสิ่งเหล่านี้เพียงเล็กน้อย คือ

1. ครูไม่ได้มีการพัฒนาเครื่องมือการประเมินผล
2. ครูไม่ได้พัฒนาระบบการประเมินผล
3. ครูไม่ได้แนะนำเกี่ยวกับระบบการประเมินผล

เบนแฮม (Benham. 1990 : 83) ทำการศึกษาเรื่อง "การพัฒนาหลักสูตรพลศึกษาของนักเรียนโรงเรียนท้องถิ่นในด้านพลศึกษาสำหรับนักเรียนพิการ" (Development of a School District Curriculum in Physical Education for Student with Handicaping Conditions) โดยงานวิจัยนี้ทำขึ้นเพื่อตอบสนองปัญหาที่เกิดขึ้นโรงเรียนวอลลิงฟอร์ด ซึ่งครูสอนพลศึกษาสำหรับนักเรียนพิการ ภายในเวลาไม่กี่ปีมีจำนวนนักเรียนเพิ่มขึ้นในท้องถิ่นนี้เป็นนักเรียนที่ถูกจัดเป็นกลุ่มพิการ ระยะยาวของสหพันธ์และรัฐต่างก็ต้องการให้ท้องถิ่นในโรงเรียนได้ประเมินนักเรียน กำหนดโปรแกรมส่งเสริมโปรแกรมที่สร้างมาโดยเฉพาะสำหรับนักเรียนเหล่านี้และได้ประเมินงานนี้ทุก ๆ ปี

ปัจจุบันในด้านการต้องการบริการพิเศษ ยังไม่มีโครงการหรือการอ้างอิงใด ๆ เกิดขึ้น เพื่อให้รู้ว่าควรจะมีสาระอะไรประกอบกันขึ้นสำหรับนักเรียนที่มีสภาพพิการ จุดมุ่งหมายของงานวิจัยนี้ก็เพื่อให้มีความพ้องกันในด้านเนื้อหาสาระ และการวางระบบภายในโครงสร้างหลักสูตร ซึ่งอาจจะเหมาะต่อการนำไปใช้เต็มที่ ครูพลศึกษาในท้องถิ่นกว้างออกไป ครูเหล่านี้จะเป็นผู้กำหนดแผนการสำหรับนักเรียนพิการ หลักสูตรนี้จะให้ความคงที่ในหลักสูตรทางพลศึกษา เนื่องจากหลักสูตรนี้จะช่วยเพิ่มการส่งเสริม และประสิทธิภาพในการเรียนรู้ของนักเรียนพิการ

แพรตต์ (Pratt. 1990 : 196) ทำการศึกษาเรื่อง "บทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยในการสาธิตการสอนพลศึกษาสำหรับนักเรียนที่เรียนหลักสูตรพลศึกษาในชั้นปีที่ 1"

(Computer - Assisted Lessons in Physical Education Demonstrating a First - Grade Physical Education Curriculum) ปรากฏผลว่า เทคนิคการจัดการหลักสูตรตามแบบแผนนั้น มีข้อจำกัดในด้านหน้าที่ ที่จะจัดหาแหล่งที่มีประสิทธิภาพและความสามารถให้แก่นักศึกษาเพื่อจะต้องวางแผนในการสอนตามโครงการนี้ ได้มีการเขียนโปรแกรมคอมพิวเตอร์ (แคลป์) ลงในไมโครคอมพิวเตอร์ จะทำให้แคลป์ปฏิบัติหน้าที่เกี่ยวกับหลักสูตรได้หลายประการ ในการใช้หลักสูตรพลศึกษาของชั้นปีที่ 1 ได้มีการคำนวณถึงประสิทธิภาพของแคลป์ โดยให้คน 10 คน ซึ่งปัจจุบันทำงานเป็นผู้สอนหรือผู้บริหารในทางการศึกษา หลังจากได้ดูแคลป์แล้ว แต่ละคนได้ตอบแบบสอบถามที่เกี่ยวกับประโยชน์แห่งของโปรแกรมคอมพิวเตอร์นี้และได้มีการรับรองแคลป์อย่างเต็มที่ว่าเป็นวิธีที่มีประสิทธิภาพ และมีประโยชน์ต่อการจัดการหลักสูตร นอกจากนั้นการปรับปรุงตามความสามารถคำนวณเวลาในการเลือกเนื้อหาที่เหมาะสมกับจุดประสงค์ด้านหลักสูตรและการเรียนรู้ตามลำดับก็ถูกพบว่าเป็นประโยชน์ที่ได้จากแคลป์เมื่อเปรียบเทียบกับเทคนิคการจัดการแบบแผนนั้น

รีเฮอร์ (Rehor. 1991 : 176) ทำการศึกษาเรื่อง "การพัฒนาหลักสูตรเพื่อการเปลี่ยนแปลงด้านพฤติกรรมในการออกกำลังกาย" (Curriculum Development for Exercise Behavioral Change) หัวใจสำคัญของงานวิจัยนี้ เพื่อออกแบบรูปแบบหลักสูตรทางการศึกษาด้านสุขภาพส่วนบุคคล ซึ่งสร้างจากการปรับค่าบูรณาการทางนิเวศวิทยา โดยใช้จุดมุ่งหมายที่เลือกมา 7 ข้อ จุดมุ่งหมายเหล่านี้ได้ปรับให้เหมือนกันตามแบบโครงสร้างหลักสูตรการสอนจุดมุ่งหมายแล้ว ในจุดมุ่งหมายที่สองนั้นก็เพื่อประเมินผลของโปรแกรมทางการสอนที่ได้รับมาจากรูปแบบดังกล่าวทางด้านการเริ่มออกกำลังกายและการออกกำลังกายเป็นประจำ

กลุ่มควบคุมและกลุ่มทดลองซึ่งได้มาจากชายหญิง จำนวน 44 คน ที่ลงสมัครในกลุ่มการวิ่งของชมรมสุขภาพเพื่อชีวิต (เอฟ เอฟ แอล) ที่มหาวิทยาลัย จอร์เจีย การสอยในกลุ่มควบคุมจะยึดตามจุดประสงค์การเรียนรู้ของ เอฟ เอฟ แอล ส่วนในกลุ่มทดลองนั้น นอกจากจะใช้โปรแกรม เอฟ เอฟ แอล แล้ว จะมีการอธิบายสอดแทรกทำการศึกษาที่เปลี่ยนแปลงด้านพฤติกรรมนั้นด้วยโดยการสอดแทรกนี้จะประกอบด้วย การเน้นด้านบูรณาการทางนิเวศวิทยาและความสำคัญส่วนบุคคล

ในการประเมินระดับกิจกรรมและอัตราของการเริ่มออกกำลังกาย และการออกกำลังกายเป็นประจํา นั้น จะใช้วิธีการระลึกได้ในเวลา 7 วัน และระยะของการเริ่มออกกำลังกายมาใช้กับทั้ง 2 กลุ่ม ทุกวิชาจะมีการทดสอบก่อนตามระดับของกิจกรรม ระยะเวลากการเริ่มออกกำลังกาย ความสามารถในการแอโรบิคและคํานี้ของมวลร่างกาย จากนั้นจะมีการทดลองตามโปรแกรมเป็นเวลา 10 สัปดาห์ แล้วจึงจัดให้มีการสอบ โดยใช้ตัวแปรไม่อิสระทั้งสองกับกลุ่มควบคุมและกลุ่มทดลองดังกล่าว นอกจากนั้นแล้วการทดสอบนี้ยังมีการติดตามผลโดยจัดให้มีการสอบหลักเพิ่มเติมขึ้นอีกสองครั้ง (หลังการทดสอบตามตาราง คลอร์ส เอฟ เอฟ แอล แล้วจะมีการสอบหลังใน 3 สัปดาห์ และใน 6 สัปดาห์ ต่อมา) การสอบหลังเพิ่มเติมนี้ ประกอบด้วยการเป็นระดับของกิจกรรมและการเปลี่ยนแปลงระยะของพฤติกรรมการออกกำลังกายจากการวิเคราะห์ความแปรปรวนแบบสองทาง (Two way Analysis of Variance) โดยใช้วิธีหักกัน และการทดลองความมีนัยสำคัญของความแตกต่างระหว่าง สัดส่วนอิสระทั้งสองหลักแล้วได้มีการประยุกต์ใช้เพื่อตรวจสอบความแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญในระดับกิจกรรมและระยะของการเริ่มออกกำลังกายระหว่างกลุ่มควบคุมและกลุ่มทดลอง ผลปรากฏว่า การวิเคราะห์ความแปรปรวนแบบสองทางไม่แสดงให้เห็นถึงความแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญในระดับกิจกรรมหรือระยะของการเริ่มออกกำลังกายที่ใช้วิธีทั้งหมด 4 วิธี การทดลองถึงความมีนัยสำคัญต่อสัดส่วนได้แสดงให้เห็นว่าสัดส่วนของนักเรียนในระยะนี้ยังคงคํานึงการออกกำลังกายอยู่ที่จุดสุดท้ายของงานวิจัยนี้มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญระหว่างกลุ่ม

งานวิจัยในประเทศไทย

อัมพร คำเหล็ก (2522 : 158) ทำการศึกษาเรื่อง "การศึกษาปัญหาการให้หลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาการศึกษาระดับสูงพลศึกษาและสุขศึกษา ฉบับพุทธศักราช 2518 ของวิทยาลัยพลศึกษา" โดยใช้แบบสอบถามเป็นเครื่องมือในการศึกษาส่งไปยังอาจารย์ที่สอนในวิทยาลัย

พลศึกษาซึ่งทำการสอนวิชาเอกพลศึกษาและวิชาเอกสุขศึกษา จำนวน 5 แห่ง รวมผู้ตอบแบบสอบถามทั้งสิ้น 102 คน ผลการศึกษาพบว่า จุดมุ่งหมายของหลักสูตรที่ตั้งไว้สามารถนำไปปฏิบัติได้ เนื้อหาวิชาในหลักสูตรมีความซ้ำซ้อนกันมาก และไม่ต่อเนื่องกับพื้นฐานเดิมของผู้เรียน วิชาบางวิชาเนื้อหาวิชาที่เรียนกับจำนวนหน่วยกิตไม่สัมพันธ์กัน คือมีเวลาเรียนน้อยแต่เนื้อหาวิชาที่กำหนดไว้มาก วิชาพลศึกษาภาคปฏิบัติ (บังคับ) เหมาะสมทุกวิชา ยกเว้นฟุตบอลที่จัดให้นักศึกษาหญิงเรียน ควรจัดให้เรียนวิชาอื่นทดแทน เอกสารคู่มือ หลักสูตรยังมีไม่เพียงพอ การวัดและการประเมินผลมีวิธีการแปลระดับคะแนน ก ข ค ง และ จ แตกต่างกันไป สำหรับการฝึกงานของวิชาเอกสุขศึกษา ระยะเวลาและวิธีการไม่เหมาะสม ทำให้ไม่ได้ผลตามความมุ่งหมายที่ตั้งไว้

กาญจนา คงเจริญ (2522 : 120 - 124) ทำการศึกษาเรื่อง "ปัญหาการใช้หลักสูตรของวิทยาลัยพลศึกษากรุงเทพฯ พุทธศักราช 2520" โดยให้แบบสอบถามส่งไปยังผู้บริหารจำนวน 48 คน อาจารย์จำนวน 357 คน จากวิทยาลัยพลศึกษา 12 แห่ง วิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้ค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย ค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และค่าที (t - test) ผลการศึกษาพบว่า ในด้านความมุ่งหมายของหลักสูตร ทั้งผู้บริหารและอาจารย์เห็นว่าเป็นความมุ่งหมายที่เหมาะสมดีแล้ว วิทยาลัยพลศึกษาสามารถผลิตนักศึกษาให้ไปทำตามหลักสูตรได้มาก สำหรับในด้านเนื้อหาวิชา ทั้งผู้บริหารและอาจารย์เห็นว่า รายวิชาในหมวดวิชาต่าง ๆ ส่วนใหญ่มีความเหมาะสมดีแล้ว หมวดวิชาที่ควรได้รับการปรับปรุงแก้ไขคือ หมวดวิชาโท (นันทนาการ) วิชาภาคปฏิบัติเลือกเรียนส่วนใหญ่เห็นว่าควรตัดวิชา กอล์ฟ ไบว้ลิ่ง และขี่ม้าออก เพราะเป็นวิชาที่ให้ประโยชน์ต่อนักศึกษาน้อยมาก นอกจากนี้วิทยาลัยพลศึกษายังขาดงบประมาณในการจัดหาอุปกรณ์การสอน สื่อทัศนูปกรณ์ ตำราประกอบการเรียนการสอน และการดำเนินการจัดกิจกรรมเสริมหลักสูตร และสุดท้ายอาจารย์ผู้สอนประสบปัญหาการสร้างแบบทดสอบให้ได้มาตรฐาน ผลการทดสอบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยของความเห็นด้านต่าง ๆ เกี่ยวกับการใช้หลักสูตรระหว่างผู้บริหารและอาจารย์ไม่แตกต่างกัน

วิจิต สุวรรณโณาส (2524 : บทคัดย่อ) ทำการศึกษาเรื่อง "การศึกษาปัญหาการใช้หลักสูตรกรมฝึกหัดครูวิชาพลศึกษาของสภากาชาดฝึกหัดครู พุทธศักราช 2519" โดยให้แบบสอบถามผู้ตอบแบบสอบถามคือ นักศึกษาเอกพลศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูงปีที่ 2 ระดับปริญาตรีปีที่ 2 ที่กำลังศึกษาภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2523 และอาจารย์ประจำวิชาหัวหน้าภาควิชาพลศึกษาและนันทนาการ ที่ปฏิบัติหน้าที่ในวิทยาลัยครู จำนวน 24 แห่ง ผลการศึกษาพบว่า

1. ในด้านเนื้อหาวิชาทฤษฎี วิชาที่มีปัญหามากคือ วิชาวิทยาศาสตร์การเคลื่อนไหว สรีรวิทยาการออกกำลังกาย การจัดการพลศึกษา ส่วนในภาคปฏิบัติวิชาที่มีปัญหาคือ วิชาซอฟต์บอล มวยสากล วាយน้ำ กระบี่กระบอง ฮ็อกกี้ ยิมนาสติก และวิชา โอซีโด
2. ปัญหาเกี่ยวกับการเรียนการสอนของนักศึกษาและอาจารย์ วิชาที่มีปัญหามากคือ วิชากระโดดน้ำ ไมเคอนแดนซ์ ยิมนาสติก ยูโด มวยไทย วิทยาศาสตร์การเคลื่อนไหว การทดสอบและการประเมินผลทางพลศึกษา และสรีรวิทยาการออกกำลังกาย
3. ด้านอุปกรณ์และสิ่งอำนวยความสะดวก วิชาที่มีปัญหาคือ วิชาวายน้ำ ยิมนาสติก ซอฟต์บอล รักบี้ มวยสากล และลิลาส
4. ด้านการวัดผล วิชาที่มีปัญหาคือ วิชาค่ายพักแรม กายบริหาร ลูกเสือและยุวกาชาด
5. ปัญหาอื่น ๆ เช่นด้านการจัดกิจกรรมเสริมหลักสูตร การนำวิชาต่าง ๆ ไปใช้ในภาคทฤษฎี และคำนวณประมาณ ส่วนใหญ่มีปัญหานี้เนื่องมาจากการขาดบุคลากรและความไม่พร้อมทางอุปกรณ์และสิ่งอำนวยความสะดวก

พณีย์ มณีบัณฑิต (2528 : ปัจจุบัน) ได้ประเมินองค์ประกอบต่าง ๆ ของหลักสูตร ประกาศียบัตรวิชาการศึกษาชั้นสูง สุปศึกษา พุทธศักราช 2525 ในวิทยาลัยพลศึกษา โดยใช้รูปแบบการประเมินที่ 1 ในการประเมินองค์ประกอบต่าง ๆ ของหลักสูตรนั้น ผู้วิจัยได้ใช้แบบสอบถามและการสัมภาษณ์เป็นเครื่องมือในการวิจัย โดยอาศัยการประเมินของผู้เชี่ยวชาญ ผู้บริหาร อาจารย์ผู้สอน ผู้ที่กำลังศึกษาหลักสูตร ผู้ที่สำเร็จการศึกษาจากหลักสูตร ผู้บังคับบัญชาของผู้ที่สำเร็จจากการศึกษาจากหลักสูตร ได้ผลดังนี้

1. ด้านสภาวะแวดล้อมทั้งขนาดมาตรฐานในการจัดทำหลักสูตร ไม่มีปรัชญาและเป้าหมายที่ชัดเจน ไม่มีการระบุวัตถุประสงค์เฉพาะและแนวนโยบายการใช้หลักสูตรที่แน่นอน ตลอดจนโครงสร้างของหลักสูตรยังควรต้องมีการปรับปรุงทั้งในด้านเนื้อหาที่ซ้ำซ้อนกัน และจำนวนหน่วยกิตมีมากเกินไป
2. ด้านปัจจัยเบื้องต้น พื้นฐานของผู้เรียนแตกต่างกันมาก และผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนก่อนเข้ามาศึกษาในหลักสูตรของผู้เรียนเหล่านี้ต่ำกว่าเกณฑ์ที่กำหนด อาจารย์ผู้สอนเน้นความเหมาะสมทั้งด้านวัสดุ และประสิทธิภาพสอน หากแต่จำนวนอาจารย์ที่มีคุณวุฒิการศึกษาทางสุศึกษาไม่น้อยกว่าเกณฑ์ที่กำหนด และภาระงานสอน งานพิเศษที่อาจารย์ต้องรับผิดชอบค่อนข้างมาก

3. ด้านกระบวนการ ขาดรูปแบบการบริหารหลักสูตรที่แน่นอนให้ยึดถือมีปัญหาด้านการสอบคัดเลือก การจัดกระบวนการเรียน การวัดและประเมินผลที่ขาดมาตรฐานเดียวกันให้ปฏิบัติตาม ในด้านของกระบวนการการใช้หลักสูตรประสพกับความซ้ำซ้อนของเนื้อหา และหลายวิชาควรมีการปรับปรุงทั้งในแง่การสอน อุปกรณ์การสอน การวัดและประเมินผล ส่วนในด้านการใช้บริการนั้นส่วนใหญ่ทุกวิทยาลัยจัดเหมาะสมดี ยกเว้นการใช้บริการน้ำดื่ม น้ำใช้ และห้องน้ำห้องส้วมซึ่งควรได้รับการปรับปรุงให้ถูกสุขลักษณะ

4. ด้านผลผลิต ผู้ที่สำเร็จการศึกษาจากหลักสูตรมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนจากหลักสูตรค่อนข้างดี มีประสิทธิภาพตรงตามจุดมุ่งหมายทั่วไปของหลักสูตร และสามารถนำความรู้ในหลักสูตรเฉพาะวิชาเอกไปใช้ประกอบอาชีพให้สอดคล้องกับความต้องการของสังคมได้

สุรัตน์ จินตสกุล (2529 : 137 - 142) ทำการศึกษาเรื่อง "ปัญหาการใช้หลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูงพลศึกษา ฉบับพุทธศักราช 2525 ของวิทยาลัยพลศึกษา" โดยศึกษาจากกลุ่มตัวอย่างที่เป็นผู้บริหาร 79 คน อาจารย์ 274 คน และนักศึกษา 308 คน จำนวน 17 แห่ง โดยสุ่มอย่างง่ายทำการวิเคราะห์ข้อมูลตามวิธีทางสถิติ โดยหาค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และวิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียว ผลการศึกษาพบว่า

1. ลักษณะความมุ่งหมายของหลักสูตร กลุ่มตัวอย่างเห็นว่า มีความเหมาะสมและสอดคล้องกับแผนพัฒนาการศึกษาชาติในปัจจุบัน และวิทยาลัยพลศึกษาแต่ละแห่ง สามารถผลิตนักศึกษาให้เป็นไปตามหลักสูตร ได้มาก

2. เนื้อหาวิชาตามหลักสูตร กลุ่มตัวอย่างเห็นว่า รายวิชาในหมวดต่าง ๆ มีความสำคัญและมีประโยชน์ต่อนักศึกษามาก โดยเฉพาะหมวดวิชาชีพครู ส่วนวิชาเลือกในหมวดต่าง ๆ บางวิชายังไม่เหมาะสมคือ สังคมนิยม ชีววิทยา กอล์ฟ ไบวอลิง ฟิสิกส์ นาฏศิลป์สากล มวยสากลและมวยปล้ำ เพราะเป็นวิชาที่มีประโยชน์ต่อนักศึกษาน้อย

3. การจัดการเรียนการสอนในวิทยาลัยพลศึกษา กลุ่มตัวอย่างเห็นว่าปัญหาเกี่ยวกับการขาดแหล่งศึกษาค้นคว้า อุปกรณ์โสตทัศนศึกษาและสื่อการสอนไม่เพียงพอ เพราะขาดงบประมาณในการจัดซื้อและจัดหา ทำให้การจัดการเรียนการสอนไม่ได้รับผลดีเท่าที่ควร

4. การจัดกิจกรรมเสริมหลักสูตร กลุ่มตัวอย่างเห็นว่า กิจกรรมส่วนใหญ่เป็นการเผยแพร่ความรู้ทางพลศึกษาและกีฬาแก่ชุมชน การจัดการแข่งขันกีฬายานภายใน เพื่อเสริมความรู้ ทักษะ และประสบการณ์ทางวิชาพลศึกษากันนักเรียน

5. อุปกรณ์และสิ่งอำนวยความสะดวก กลุ่มตัวอย่างเห็นว่า ส่วนใหญ่มีปัญหาเกี่ยวกับการขาดเอกสาร หนังสือ คู่มือ และตำราที่ใช้ในการศึกษาค้นคว้า อุปกรณ์บางอย่างมีแต่ไม่ได้ใช้ให้เกิดประโยชน์ เพราะขาดคุณภาพและมาตรฐานที่เพียงพอ

6. การวัดและประเมินผล กลุ่มตัวอย่างเห็นว่า ผู้สอนเน้นการสอบวัดผลย่อย สอบกลางภาคและปลายภาค ทั้งวิชาภาคทฤษฎีและภาคปฏิบัติ แต่บางวิชาผู้สอนตั้งเกณฑ์ในการเรียนไว้สูงเกินไป ทำให้นักศึกษา ไม่สามารถปฏิบัติให้บรรลุผล ได้

7. ผลการเปรียบเทียบความแตกต่างของความคิดเห็นเกี่ยวกับปัญหาการใช้หลักสูตรของวิทยาลัยพลศึกษาระหว่างผู้บริหาร อาจารย์ และ นักศึกษา ไม่มีความแตกต่างกันยกเว้นด้านความมุ่งหมายของหลักสูตร และด้านเนื้อหาวิชาที่กลุ่มตัวอย่างมีความคิดเห็นแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

วสิพรรณ สว่างอรุณ (2531 : เพศชาย) ทำการศึกษาเรื่อง "ปัญหาการใช้หลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาการศึกษาชั้นสูง วิชาเอกการรักษามวลกายและวิชาเอกพลศึกษา พุทธศักราช 2529 ของวิทยาลัยพลศึกษา" การศึกษาวิจัยครั้งนี้ มีจุดมุ่งหมายเพื่อศึกษาและเปรียบเทียบความคิดเห็น เกี่ยวกับปัญหาในการใช้หลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาการศึกษาชั้นสูง วิชาเอกการรักษามวลกาย และวิชาเอกพลศึกษา พุทธศักราช 2529 ของวิทยาลัยพลศึกษา กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการศึกษาครั้งนี้จำนวน 127 คน เป็นผู้บริหาร 27 คน อาจารย์ 66 คน และนักศึกษา 79 คน ของวิทยาลัยพลศึกษา 4 แห่ง คือ วิทยาลัยพลศึกษา จังหวัดอุดรธานี อ่างทอง ชัยภูมิ และตรัง ปีการศึกษา 2530 โดยการสุ่มกลุ่มตัวอย่างแบบหลายขั้นตอน ทำการวิเคราะห์ข้อมูลตามวิธีการทางสถิติโดยหาค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน วิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียว และวิเคราะห์ความแตกต่างรายคู่ตามวิธีของ นิวแมน - คูลส์ นำเสนอในรูปตารางประกอบอภิปราย

ผลการศึกษาพบว่า

1. ด้านจุดมุ่งหมาย กลุ่มตัวอย่างมีความเห็นว่า เป็นจุดมุ่งหมายที่คลุมเครือ มีจำนวนมากเกินไป และมีระดับของจุดมุ่งหมายสูง เป็นการยากที่จะหาแนวทางให้บรรลุได้
2. ด้านเนื้อหาวิชา กลุ่มตัวอย่างมีความเห็นว่า จำนวนวิชาในหลักสูตรเหมาะสมดีแล้วทุกกลุ่มวิชา วิชาเอกการรักษามวลกาย มีเนื้อหาซ้ำซ้อนและแต่ละวิชามีเนื้อหามากเกินไป ไม่สอดคล้องกับเวลาที่มี

3. ด้านการจัดการเรียนการสอน กลุ่มตัวอย่างมีความเห็นว่า จากผู้สอนวิชาเอก การรักษาความปลอดภัยไม่เพียงพอ ภาควิชาการ เอกสาร และตำราเรียน เกี่ยวกับวิชาด้านการ รักษาความปลอดภัย ระยะเวลาและสถานที่ที่ใช้ฝึกประสบการณ์วิชาชีพยังไม่เหมาะสม และการจัด ผู้สอนยังไม่ตรงตามความถนัด

4. ด้านการจัดกิจกรรมเสริมหลักสูตร กลุ่มตัวอย่างมีความเห็นว่ากิจกรรมที่จัดน้อยเกินไป ควรเพิ่มการจัด ใ้ปฏิบัติงานหรือทัศนศึกษาให้มากขึ้น จัดชมรมที่เกี่ยวข้องกับวิชาเรียน เช่น ชมรมกีฬา ชมรมภาษาอังกฤษ และกิจกรรมที่จัดควรมีการวางแผนและประชาสัมพันธ์ให้เหมาะสม

5. ด้านอุปกรณ์ และสิ่งอำนวยความสะดวก กลุ่มตัวอย่างมีความเห็นว่าส่วนใหญ่ยังขาด เกี่ยวกับการขาดเอกสาร หนังสือ คู่มือตำราที่ใช้ในการศึกษาค้นคว้าเกี่ยวกับวิชาเอกการรักษา ความปลอดภัย อุปกรณ์ขาด และไม่ได้มาตรฐาน แหล่งศึกษาค้นคว้าไม่เพียงพอ ห้องน้ำ ห้องส้วม น้ำดื่ม น้ำใช้ และตู้ล็อกเกอร์ไม่เพียงพอ

6. ด้านการวัดและประเมินผล กลุ่มตัวอย่างเห็นว่า เกณฑ์การวัดและประเมินผลของ อาจารย์แต่ละคนไม่เหมือนกัน ข้อเสนอไม่ได้มาตรฐาน ผู้สอนส่งผลการ เรียนไม่ทันกำหนดและไม่ เก็บระเบียบการสอบไว้

7. ผลการเปรียบเทียบความแตกต่างของความคิดเห็น เกี่ยวกับปัญหาการใช้หลักสูตร ระหว่างผู้บริหาร อาจารย์ และนักศึกษาในวิทยาลัยพลศึกษา แต่ละแห่ง และรวมทุกวิทยาลัย ปรากฏว่า ความคิดเห็นระหว่างผู้บริหาร อาจารย์ และนักศึกษาของวิทยาลัยพลศึกษาจังหวัด อุตรดิตถ์ และตรัง ไม่แตกต่างกัน ส่วนวิทยาลัยพลศึกษาจังหวัดลำปางทอง ขัยภูมิ และรวมทุก วิทยาลัย มีความคิดเห็นแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

สมพงษ์ ตั้งพงษ์ (2533 : บทคัดย่อ) ทำการศึกษาในเรื่อง "การประเมินหลักสูตร ประกาศนียบัตรวิชาชีพการศึกษาระดับสูงวิชาเอกพลศึกษา พุทธศักราช 2529 ของกรมพลศึกษา" การวิจัยครั้งนี้มีจุดมุ่งหมายเพื่อประเมินหลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพการศึกษาระดับสูง วิชาเอก พลศึกษา พุทธศักราช 2529 โดยใช้แบบจำลองที่ประเมินบริบท ได้แก่ วัดคุณภาพหลักสูตร ประเมินปัจจัยเบื้องต้น ได้แก่ เนื้อหาของหลักสูตร คุณลักษณะของนักศึกษา คุณลักษณะของอาจารย์ ประเมินกระบวนการ ได้แก่ กระบวนการเรียนการสอน การบริหารหลักสูตร ประเมินผลผลิต ได้แก่ คุณลักษณะของผู้สำเร็จการศึกษา กลุ่มตัวอย่าง ได้แก่ ผู้เชี่ยวชาญหลักสูตร 7 คน อาจารย์ และนักศึกษานิเทศศาสตร์วิทยาลัยพลศึกษาที่เปิดสอนหลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพการศึกษาระดับสูง วิชาเอก

พลศึกษา พุทธศักราช 2529 ในปีการศึกษา 2530 จำนวน 17 แห่ง ได้แก่ อาจารย์ จำนวน 57 คน นักศึกษาจำนวน 202 คน ผู้สำเร็จการศึกษาคตามหลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาการศึกษาระดับสูง วิชาเอกพลศึกษา พุทธศักราช 2529 จำนวน 102 คน รวมกลุ่มตัวอย่างทั้งหมด 361 คน

วิธีดำเนินการวิจัยแบ่งออกเป็น 3 วิธี คือ วิเคราะห์จากเอกสารหลักสูตร แบบสอบถาม การสัมภาษณ์ การวิเคราะห์ข้อมูลใช้ค่าร้อยละ ค่าคะแนนเฉลี่ย และค่าความเที่ยงแบบมาตรฐาน

ด้านบริบทพบว่า วัตถุประสงค์ของหลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาการศึกษาระดับสูง วิชาเอกพลศึกษา สอดคล้องตามแนวการจำแนกจุดมุ่งหมายการศึกษาของบลูมทั้ง 3 ด้าน คือ พุทธิพิสัย จิตพิสัย และทักษะพิสัย ผลการประเมินจากแบบสอบถามพบว่า วัตถุประสงค์ของหลักสูตรมีความเหมาะสมปานกลาง และจากการสัมภาษณ์ พบว่าควรปรับปรุงด้านวัตถุประสงค์ดังนี้คือ วัตถุประสงค์ไม่เหมาะสมกับสภาพสังคมปัจจุบัน ตั้งวัตถุประสงค์ไว้สูงเกินไป ไม่สามารถนำมาปฏิบัติได้

ด้านปัจจัยเบื้องต้น

เนื้อหาของหลักสูตรจากการวิเคราะห์ความสอดคล้องของเนื้อหากับวัตถุประสงค์ของหลักสูตร พบว่า เนื้อหาของหลักสูตรสอดคล้องกับวัตถุประสงค์ของหลักสูตรทั้ง 8 ข้อ ผลการประเมินจากแบบสอบถาม พบว่า เนื้อหาของหลักสูตรมีความเหมาะสมปานกลาง จากการสัมภาษณ์ พบว่า ควรปรับปรุงในด้านเนื้อหา ดังนี้ เนื้อหาของหลักสูตรซ้ำซ้อนกัน เนื้อหาบางรายวิชา ไม่สอดคล้องกับวัตถุประสงค์ เนื้อหาขาดการปลูกฝังความมีน้ำใจนักกีฬา

คุณลักษณะของอาจารย์ ผลการประเมินจากแบบสอบถามพบว่า อาจารย์มีคุณลักษณะเหมาะสมมาก แต่จากการสัมภาษณ์ พบว่า อาจารย์บางคนไม่เตรียมการสอน ไม่อุทิศเวลาในการสอน ไม่นำความรู้ที่ทันสมัยมาถ่ายทอด

คุณลักษณะของนักศึกษา ผลการประเมินจากแบบสอบถาม พบว่า นักศึกษามีคุณลักษณะเหมาะสมปานกลาง และจากการสัมภาษณ์ พบว่า นักศึกษาบางส่วนขาดความกระตือรือร้นในการเรียนขาดจุดมุ่งหมายในการเรียน และขาดความพร้อมที่จะเรียน

ด้านกระบวนการ

กระบวนการเรียนการสอน ผลการประเมินจากแบบสอบถาม พบว่า กระบวนการเรียนการสอน มีความเหมาะสมมาก แต่จากการสัมภาษณ์ พบว่า ไม่สามารถเปิดสอนได้ครบตามรายวิชาในหลักสูตร ไม่เปิดโอกาสให้ผู้เรียนได้เลือกเรียนตามความถนัด อาจารย์บางคนขาดความเอาใจใส่ต่อการสอน

การบริหารหลักสูตร ผลจากการประเมินจากแบบสอบถาม พบว่า การบริหารหลักสูตร มีความเหมาะสมมาก แต่ผลจากการสัมภาษณ์ พบว่า ควรปรับปรุงในด้านการบริหารหลักสูตร คือ การบำรุงรักษาอุปกรณ์ยังไม่ดีพอ ตำราเรียนบางวิชามีน้อย ระบบการลงทะเบียนยังล่าช้ามี ด้านผลผลิต

คุณลักษณะผู้สำเร็จการศึกษา ผลการประเมินจากแบบสอบถาม พบว่า ผู้สำเร็จการศึกษา มีคุณลักษณะเหมาะสมปานกลาง และผลจากการสัมภาษณ์ พบว่า ผู้สำเร็จการศึกษา มีความสามารถเป็นผู้ฝึกสอนก็ทำได้ มีมนุษยสัมพันธ์ที่ดี สามารถร่วมงานกับผู้อื่นได้

พรสุข หุ่นรัตน์ จุฑามาศ เทพชัยศรี และผาณิต บิลมาศ (2535 : เหมศักดิ์) ทำการศึกษาเรื่อง "การประเมินหลักสูตรการศึกษามหาบัณฑิต วิชาเอกพลศึกษาและสุขศึกษา พุทธศักราช 2527 มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร" การวิจัยครั้งนี้มีความมุ่งหมาย เพื่อประเมินผลหลักสูตรการศึกษามหาบัณฑิต วิชาเอกพลศึกษาและวิชาเอกสุขศึกษา พุทธศักราช 2527 ของมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประชากรที่ใช้ศึกษาครั้งนี้คือ บุคคลที่กำลังศึกษาและผู้จบการศึกษาหลักสูตรการศึกษามหาบัณฑิต วิชาเอกพลศึกษาและวิชาเอกสุขศึกษา มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร ตั้งแต่ปีการศึกษา 2517 สำหรับวิชาเอกพลศึกษา มีการศึกษา 2525 สำหรับวิชาเอกสุขศึกษา จนถึงปีการศึกษา 2531 ได้กลุ่มตัวอย่างนิสิตบัณฑิตศึกษาวิชาเอกพลศึกษา 9 คน วิชาเอกสุขศึกษา 25 คน มหาบัณฑิตวิชาเอกพลศึกษา 88 คน วิชาเอกสุขศึกษา 58 คน คณะผู้วิจัยได้สร้างแบบสอบถาม เพื่อประเมินผลหลักสูตรการศึกษามหาบัณฑิตวิชาเอกพลศึกษาและวิชาเอกสุขศึกษา 5 ด้าน คือ ด้านปรัชญา และความมุ่งหมาย ด้านการจัดรายวิชา และเนื้อหาวิชา และด้านสภาพแวดล้อมในการศึกษา แบบสอบถามเป็นแบบเลือกตอบและแบบมาตราการประเมินค่า มีค่าความเที่ยงตรงเชิงประจักษ์และมีความเชื่อมั่น 0.786 คณะผู้วิจัยได้แจกแบบสอบถามให้กับนิสิตบัณฑิตศึกษาและเก็บคืนด้วยตัวเองและส่งทางไปรษณีย์ สอดคล้องกับแนวคิดแบบให้กับมหาบัณฑิต แล้วนำข้อมูลที่ได้มาวิเคราะห์โดยแจกแจงความถี่ และเปรียบเทียบค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน เปรียบเทียบความแตกต่างของค่าเฉลี่ย โดยใช้สถิติที และการวิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียว

ผลการวิจัย

1. ความคิดเห็นของนิสิตบัณฑิตศึกษากับมหาบัณฑิต วิชาเอกพลศึกษา ไม่แตกต่างกันที่ระดับนัยสำคัญ .05 ในด้านการจัดรายวิชา เนื้อหา การจัดประสพการณ์การเรียนรู้ ยกเว้นด้าน

การวัดและประเมินผล เรื่องการพิจารณาเค้าโครงปริญญานิพนธ์และด้านสภาพแวดล้อมในการศึกษา เรื่องการได้ทุนการศึกษา แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

2. ความคิดเห็นของนิสิตบัณฑิตศึกษากับมหาวิทยาลัย วิชาเอกสุศึกษา ไม่แตกต่างกันที่ระดับนัยสำคัญ .05 ในด้านการวัดและประเมินผลด้านสภาพแวดล้อมในการศึกษา ยกเว้นด้านการจัดรายวิชา เนื้อหาวิชาและการจัดประสบการณ์การเรียนรู้ในวิชาเอก และวิชาบังคับ แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

วนิช นรินทร์านนท์ (2535 : ก - ข) ทำการศึกษาเรื่อง "การประเมินหลักสูตรปริญญาศรีโนวิทยาลัยพลศึกษา" การวิจัยนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อประเมินหลักสูตรปริญญาศรีโนวิทยาลัยพลศึกษา โดยใช้แบบจำลองซีบี (CIPP) ประเมินสภาพบริบทปัจจัยเบื้องต้น กระบวนการและผลผลิตกลุ่มตัวอย่างที่ใช้การวิจัยครั้งนี้มีจำนวน 1,132 คน ประกอบด้วยผู้บริหารและอาจารย์ผู้สอน 544 คน นักศึกษาชั้นปีที่ 4 จำนวน 486 คน และผู้สำเร็จการศึกษา 102 คน เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยแบบสอบถาม การวิเคราะห์ข้อมูล ใช้คอมพิวเตอร์โปรแกรม SPSSX ค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานผลการวิจัยสรุปได้ดังนี้

1. ด้านบริบท วัตถุประสงค์ของหลักสูตรมีความเหมาะสมชัดเจน โครงสร้างของหลักสูตรกลุ่มวิชาคณิตศาสตร์ วิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี ต้องเพิ่มมากขึ้น และเนื้อหาวิชาของหลักสูตรยังมีความซ้ำซ้อนกันอยู่มาก
2. ด้านปัจจัยเบื้องต้น ได้แก่สื่อการเรียนการสอน วัสดุหลักสูตรทั้งปริมาณและคุณภาพยังไม่เหมาะสม และไม่ได้รับความสะดวกในการบักยืมอุปกรณ์ ส่วนสถานที่เรียนมีความเหมาะสมดี
3. ด้านกระบวนการการเรียนการสอน ยังต้องปรับปรุงเรื่องการใช้สื่อการเรียน การจัดกิจกรรมเสริมหลักสูตรนอกเหนือจากในเวลาเรียนปกติ การวัดและประเมินผล มุ่งเน้นความรู้และทักษะมากกว่าความคิดสร้างสรรค์
4. ด้านผลผลิต ผู้สำเร็จการศึกษามีส่วนใหญ่งานแล้ว และเป็นงานภาคเอกชน ผู้สำเร็จการศึกษามีความรู้ความสามารถในการฝึกและการจัดการที่พื้นฐาน มีความสามารถทั้งนี้ทั้งทางทฤษฎี แต่จะไม่มีหัวใจในความสามารถด้านการประกอบอาชีพอิสระทางด้านการกีฬา
5. ปัญหาของหลักสูตร ปัญหาที่พบคือการขาดคราที่มีคุณภาพ ขาดงบประมาณ และการประสานระหว่างวิทยาลัยคู่สมทบ

สรุปงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

จากการศึกษาเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องซึ่งผู้วิจัยได้ทำการศึกษาค้นคว้ามาใน สามารถสรุปได้ดังนี้

งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับปัญหาการใช้หลักสูตรปริศนาศร สาขาวิชาวิทยาศาสตร์ สายวิทยาศาสตร์และวิทยาศาสตร์ประยุกต์ โปรแกรมวิชาวิทยาศาสตร์การกีฬา (การฝึกและการจัดการกีฬา) พุทธศักราช 2535 ในวิทยาลัยพลศึกษา พบว่า

งานวิจัยต่างประเทศ สภาคนที่ในการจัดกิจกรรมกลางแจ้งจะดีกว่าสถานที่ในการจัด กิจกรรมในร่ม อุปกรณ์การสอน เช่น ลูกฟุตบอล บาสเกตบอล ลูกขนไก่ มีความจำเป็นต้องใช้ ในกิจกรรมพลศึกษามาก ห้องเปลี่ยนเครื่องแต่งกายสำหรับนักศึกษาที่เรียนพลศึกษาควรมีให้มากพอ รวมทั้งเพิ่มชั่วโมงพลศึกษาให้มากกว่าที่ใช้อยู่ (Griffin. 1967 : 3707 - 3708) การเตรียมวิทยากรทางพลศึกษายังอยู่ในขั้นต่ำกว่าค่าเฉลี่ยและกิจกรรมที่จัดยังไม่เพียงพอ เครื่องมือ ในการอำนวยความสะดวกต่ำกว่าค่าเฉลี่ย การจัดโปรแกรมต่าง ๆ และการฝึกหัดครูยังไม่ดี ควรจะมีการจัดประเมินผล โปรแกรมพลศึกษาอีกครั้งหนึ่งใน 5 ปีข้างหน้า (Becker. 1971 : 5172 - 5173) นักเรียนแต่ละชั้นมีมากเกินไป ไม่สามารถจัดกิจกรรมต่าง ๆ ให้สนองกับความต้องการและความถนัดของแต่ละบุคคล ได้ ครูพลศึกษามีชั่วโมงสอนมากเกินไป ทำให้ไม่มีเวลา เตรียมการสอน (Kerri. 1971 : 5181) เนื้อหาวิชาที่เน้นมาก คือ การป้องกันและ การปฏิบัติการบาดเจ็บทางการกีฬา ทฤษฎีการสอนทักษะกีฬา 1 และ 2 สรีรวิทยาของการออกกำลังกาย รายวิชากิจกรรมต่าง ๆ และการเรียนรู้เกี่ยวกับการเคลื่อนไหว นักศึกษาหญิงที่จบ การศึกษาจากมหาวิทยาลัยฮาร์ตดิง ไปแล้ว ได้ประเมินผลหลักสูตรทั่ว ๆ ไป วัตถุประสงค์ของ หลักสูตรและการจัดพลศึกษาว่ามีความเหมาะสมน้อยกว่านักศึกษารายที่จบการศึกษา ไปแล้ว (Yates. 1978 : 3451 - 3452) การประเมินผลมีความจำเป็นในหนึ่งปีควรมีการ ประเมินผลระหว่างหนึ่งถึงสี่ครั้ง ครูมีส่วนร่วมในสิ่งเหล่านี้น้อยมาก คือ 1. ครูไม่ได้มีการ พัฒนาเครื่องมือการประเมินผล 2. ครูไม่ได้พัฒนาระบบการประเมินผล 3. ครูไม่ได้มี การแนะนำเกี่ยวกับระบบการประเมินผล (Ramsay. 1981 : 3366-A) หลักสูตรพลศึกษา สำหรับนักเรียนพิการช่วยเพิ่มการส่งเสริมประสิทธิภาพในการเรียนรู้ของนักเรียนพิการ (Benham. 1990 : 83) บทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยในการสาธิตการสอนพลศึกษามากกว่า เทคนิคการจัดการตามแบบแผน (Pratt. 1990 : 196)

งานวิจัยในประเทศไทย การใช้หลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพการศึกษาระดับสูงพลศึกษา และสันทนาการ พุทธศักราช 2518 ของวิทยาลัยพลศึกษา เนื้อหาวิชาในหลักสูตรซ้ำซ้อนมากและไม่ต่อเนื่องกับพื้นฐานเดิมของผู้เรียน ไม่ควรจัดฟุตบอลให้นักศึกษาหญิงเรียน (อัมพร คำเหล็ก, 2522 : 158) การใช้หลักสูตรของวิทยาลัยพลศึกษา ฉบับพุทธศักราช 2520 ควรปรับปรุงแก้ไขหมวดวิชาโท (นันทนาการ) ขาดงบประมาณในการจัดหาอุปกรณ์การสอน วัสดุทัศนูปกรณ์ ตำราประกอบการเรียนการสอนและการดำเนินการจัดกิจกรรมเสริมหลักสูตร อาจารย์ผู้สอนประสบปัญหาการสร้างแบบทดสอบให้ได้มาตรฐาน (กาญจนา คงเจริญ, 2522 : 120 - 124) การใช้หลักสูตรกรมการฝึกหัดครูวิชาพลศึกษาของสภาการฝึกหัดครูพุทธศักราช 2519 มีปัญหาเกี่ยวกับกับด้านเนื้อหาวิชา คือ วิชาวิทยาศาสตร์การเคลื่อนไหว สรีรวิทยา การออกกำลังกาย การจัดการพลศึกษา และวิชาในภาคปฏิบัติที่มีปัญหา คือ วิชาขอพอล มวยสากล วูตวูว กระบี่กระบอง ฮ็อกกี ยิมนาสติก และวิชาโลกิโค เนื่องจากขาดบุคลากรและความไม่พร้อมทางด้านอุปกรณ์และสิ่งอำนวยความสะดวก (วิจิต สุวรรณโณ, 2524 : บทคัดย่อ)

หลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพการศึกษาระดับสูงพลศึกษา พุทธศักราช 2525 ในวิทยาลัยพลศึกษาด้านสภาวะแวดล้อมยังขาดมาตรฐานในการทำหลักสูตร ไม่มีปรัชญาและเป้าหมายที่ชัดเจน พื้นฐานของผู้เรียนแตกต่างกันมาก การวัดและประเมินผล ขาดมาตรฐานเดียวกันให้ปฏิบัติตาม ผู้ที่สำเร็จการศึกษาจากหลักสูตร มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนจากหลักสูตรค่อนข้างดี (พณีย์ มณีปันต์, 2528 : บทคัดย่อ) การใช้หลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพการศึกษาระดับสูงพลศึกษา พุทธศักราช 2525 ของวิทยาลัยพลศึกษา ลักษณะความมุ่งหมายของหลักสูตร มีความเหมาะสมและสอดคล้องกับแผนพัฒนาการศึกษา ในปัจจุบันเนื้อหาวิชาตามหลักสูตรมีความสำคัญและมีประโยชน์ต่อนักศึกษามาก การจัดการเรียนการสอนมีปัญหามาก เกี่ยวกับการขาดแหล่งศึกษาค้นคว้า การจัดกิจกรรมเสริมหลักสูตรเป็นกิจกรรมเผยแพร่ความรู้ทางการศึกษาและกีฬาแก่ชุมชน (สุรัตน์ จันตสกุล, 2529 : 137 - 142) การใช้หลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพการศึกษาระดับสูง วิชาเอกการรักษาความปลอดภัยและวิชาเอกพลศึกษาด้านจุดมุ่งหมายเป็นจุดมุ่งหมายคลุมเครือ มีจำนวนข้อมากเกินไป มีระดับของจุดมุ่งหมายสูงเป็นการยากพิจารณาแนวทางให้บรรลุได้ ด้านเนื้อหาวิชา มีเนื้อหาซ้ำซ้อนและแต่ละวิชามีเนื้อหามากเกินไป ไม่สอดคล้องกับเวลาที่มี ด้านการจัดการเรียนการสอน จำนวนผู้สอนมีไม่เพียงพอ ขาดอุปกรณ์

เอกสารและตำราเรียน ด้านการวัดและประเมินผล เกณฑ์การวัดและประเมินผลของอาจารย์แต่ละคนไม่เหมือนกัน ข้อสอบไม่ได้มาตรฐาน (วลีพรรณ สว่างอรุณ, 2531 : บทคัดย่อ) หลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาการศึกษาระดับสูงวิชาเอกสุศึกษา พุทธศักราช 2529 ของกรมพลศึกษา ควรปรับปรุงด้านวัตถุประสงค์ เนื้อหาของหลักสูตรซ้ำซ้อน อาจารย์บางคนไม่เตรียมการสอน ไม่อุทิศเวลาในการสอน ไม่นำความรู้ที่ทันสมัยมาถ่ายทอด ขาดอุปกรณ์การสอน ตำราเรียนมีน้อย ระยะเวลาลงทะเบียนยังล้าสมัย ผู้สำเร็จการศึกษามีความสามารถเป็นผู้ฝึกสอนกีฬาได้ มีมนุษยสัมพันธ์ดี (สมพงษ์ ตั้งพงศ์, 2533 : บทคัดย่อ)

หลักสูตรการศึกษามหาบัณฑิต วิชาเอกพลศึกษาและสุศึกษา พุทธศักราช 2527 มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร มีปัญหาด้านการวัดและประเมินผล เรื่องการพิจารณาเค้าโครงปริญญานิพนธ์และคำสนภาพแวดล้อมในการศึกษา เรื่องการได้ทุนการศึกษา (พรสุข หุ่นจันทร์ จุฑามาศ เทพชัยศรี และผาณิต บิลมาศ (2535 : บทคัดย่อ) หลักสูตรปริญญาตรีในวิทยาลัยพลศึกษา โครงสร้างของหลักสูตรกลุ่มวิชาวิทยาศาสตร์ วิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี ต้องเพิ่มให้มากขึ้น และเนื้อหาของหลักสูตรยังมีความซ้ำซ้อนกันอยู่มาก สื่อการเรียนการสอน วัสดุหลักสูตรทั้งปริมาณและคุณภาพยังไม่เหมาะสม การวัดและประเมินผล มุ่งเน้นความรู้และทักษะมากกว่าความคิดสร้างสรรค์ ผู้สำเร็จการศึกษามีความสามารถเป็นผู้นำทางกีฬา (วนิช นิรันตรานนท์, 2535 : ก - ข)

จากการศึกษาผลการวิจัยดังกล่าว ทำให้ผู้วิจัยมีความสนใจที่จะศึกษาปัญหาการให้หลักสูตรปริญญาตรี สาขาวิชาวิทยาศาสตร์ สายวิทยาศาสตร์และวิทยาศาสตร์ประยุกต์ โปรแกรมวิทยาศาสตร์การกีฬา (การฝึกและการจัดการกีฬา) พุทธศักราช 2535 ในวิทยาลัยพลศึกษา เพื่อพัฒนาเป็นแนวทางในการปรับปรุงการเรียนการสอนให้มีคุณภาพต่อไป

บทที่ 3

วิธีดำเนินการศึกษาค้นคว้า

การวิจัยเรื่อง ปัญหาการใช้หลักสูตรปริญญาตรี สาขาวิชาวิทยาศาสตร์ สายวิทยาศาสตร์ และวิทยาศาสตร์ประยุกต์ โปรแกรมวิทยาศาสตร์การกีฬา (การฝึกและการจัดการกีฬา) พุทธศักราช 2535 ในวิทยาลัยพลศึกษา มีขั้นตอนและวิธีการดำเนินการวิจัยพอสรุปได้ดังนี้

แหล่งข้อมูลและกลุ่มตัวอย่าง

ประชากร

ประชากรที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยได้แบ่งออกเป็น 3 กลุ่ม คือ

- 1.1 ผู้บริหาร ได้แก่ ผู้อำนวยการ ผู้ช่วยผู้อำนวยการและหัวหน้าโปรแกรม วิทยาศาสตร์การกีฬาของวิทยาลัยพลศึกษา จำนวน 17 แห่ง รวม 85 คน
- 1.2 อาจารย์ ได้แก่ ผู้สอนในวิทยาลัยพลศึกษา จำนวน 17 แห่ง รวม 517 คน
- 1.3 นักศึกษา ได้แก่ นักศึกษาที่กำลังเรียนตามหลักสูตรปริญญาตรี สาขาวิชา วิทยาศาสตร์ สายวิทยาศาสตร์และวิทยาศาสตร์ประยุกต์ โปรแกรมวิทยาศาสตร์การกีฬา (การฝึกและการจัดการกีฬา) พุทธศักราช 2535 จำนวน 17 แห่ง รวม 532 คน

กลุ่มตัวอย่าง

กลุ่มตัวอย่างในการวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยได้กลุ่มตัวอย่างโดยวิธีสุ่มแบบแบ่งชั้น (Stratified Random Sampling) จากผู้บริหาร อาจารย์และนักศึกษา จำนวน 40 เปอร์เซ็นต์ ได้กลุ่มตัวอย่าง ผู้บริหาร 34 คน อาจารย์ 207 คน นักศึกษา 213 คน รวม 454 คน ตามตารางข้างล่างนี้

ตาราง 1 จำนวนประชากรและกลุ่มตัวอย่าง จำแนกตามสถานภาพ

สถานภาพ	ประชากร (คน)	กลุ่มตัวอย่าง (คน)(40%)
ผู้บริหาร	85	34
อาจารย์	517	207
นักศึกษา	532	213
รวม	1,134	454

ต่อจากนั้นทำการสุ่มตัวอย่างโดยวิธีสุ่มแบบง่าย (Simple Random Sampling) เป็นลำดับสุดท้าย

เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล

เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล เป็นแบบสอบถามที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นแบ่งออกเป็น

3 ตอน คือ

ตอนที่ 1 สถานภาพของผู้ตอบแบบสอบถามมีลักษณะเป็นแบบเลือกตอบ

ตอนที่ 2 ปัญหาการใช้หลักสูตรมีลักษณะเป็นแบบสอบถามมาตราส่วนประมาณค่า

(Rating Scale) 5 ระดับ โดยแยกปัญหาออกเป็นด้านต่าง ๆ ดังนี้

2.1 ด้านจุดมุ่งหมายของหลักสูตร

2.2 ด้านเนื้อหาวิชา

2.3 ด้านการจัดการเรียนการสอน

2.4 ด้านการวัดและประเมินผล

ตอนที่ 3 ข้อคิดเห็นและข้อเสนอแนะต่าง ๆ มีลักษณะเป็นแบบสอบถามแบบปลายเปิด

(Opened - End)

ขั้นตอนในการสร้างเครื่องมือ

ผู้วิจัยได้ดำเนินการสร้างเครื่องมือโดยมีรายละเอียดและขั้นตอนการสร้างดังนี้

1. ศึกษาเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับปัญหาการใช้หลักสูตร
2. กำหนดประเด็นต่าง ๆ ที่ต้องการทราบเกี่ยวกับปัญหาการใช้หลักสูตรและ

นำมาเขียนเป็นคำถาม

3. ศึกษาเกณฑ์และวิธีสร้างแบบสอบถามแบบของลิเคิร์ต (Likert)
4. นำแบบสอบถามที่สร้างขึ้นไปให้อาจารย์ผู้ควบคุมปริิณานิพนธ์ และผู้เชี่ยวชาญ

5 ท่าน คือ

1. นายชินทร์ ยุทธะนันท์
2. นายอัมพร คำเหล็ก
3. นางสาวเสาวณีย์ สิทธิวัฑฒิ
4. นายผาณิต บิลมาศ
5. นางเลิศลักษณ์ กล่อมหอม

ตรวจสอบแก้ไขเพื่อปรับปรุงแบบสอบถามให้ดียิ่งขึ้น

5. รวบรวมความคิดเห็นและคำแนะนำจากผู้เชี่ยวชาญไปปรึกษาอาจารย์ผู้ควบคุมปริิณานิพนธ์ เพื่อปรับปรุงแก้ไขก่อนนำไปทดลองใช้

6. ดำเนินการหาคุณภาพของแบบสอบถาม

6.1 หาความเที่ยงตรง (Validity) ของแบบสอบถามของผู้เชี่ยวชาญ 5 ท่าน โดยหาดัชนีความสอดคล้องของผู้เชี่ยวชาญ เพื่อหาความเที่ยงตรงเชิงพื้นิจ (Face - Validity) ตามวิธีของโรวินเนลลีและแฮมเบลตัน (Rovinelli and Hambelton)

6.2 นำแบบสอบถามที่ได้รับการแก้ไขไปทดลองหาความเชื่อมั่น (Reliability) ของแบบสอบถาม โดยไปทดลองใช้กับผู้บริหาร อาจารย์ และนักศึกษา ที่ไม่ใช่กลุ่มตัวอย่าง จำนวน 30 คน แล้วนำมาวิเคราะห์ความเชื่อมั่นของแบบสอบถามทั้งฉบับ โดยหาค่าสัมประสิทธิ์แอลฟา (α - Coefficient) ตามวิธีของครอนบาค (Cronbach) ซึ่งปรากฏว่าแบบสอบถามมีค่าความเชื่อมั่นเท่ากับ 0.99

วิธีดำเนินการเก็บรวบรวมข้อมูล

1. ขอหนังสือจากบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร ไปยังอธิบดีกรมพลศึกษา เพื่อขอความร่วมมือในการเก็บรวบรวมข้อมูลในวิทยาลัยพลศึกษา
2. ขอหนังสือจากอธิบดีกรมพลศึกษา ถึงผู้บริหารวิทยาลัยพลศึกษา เพื่อขอความร่วมมือในการเก็บรวบรวมข้อมูลในวิทยาลัยพลศึกษา
3. เก็บรวบรวมข้อมูลด้วยตนเองและส่งทางไปรษณีย์ โดยติดต่อกับทางผู้บริหารวิทยาลัย

วิธีจัดกระทำกับข้อมูล

1. ตรวจสอบความสมบูรณ์ของเครื่องมือที่ได้รับ
2. ตั้งเกณฑ์ในการพิจารณาโดยกำหนดคะแนนดังต่อไปนี้
 มีความเห็นว่า 5 หมายถึง ระดับปัญหามากที่สุด ที่ควรต้องแก้ไขอย่างยิ่ง
 4 หมายถึง ระดับปัญหามาก ที่ควรต้องแก้ไข
 3 หมายถึง ระดับปัญหามากกลาง ที่ควร ได้รับการแก้ไขบางส่วน
 2 หมายถึง ระดับปัญหาน้อย ที่อาจ ไม่ต้องแก้ไข
 1 หมายถึง ระดับปัญหาน้อยที่สุด หรือ ไม่มีปัญหาที่ต้องแก้ไขใด ๆ

จากปัญหาค่าเฉลี่ยคะแนนความเห็น โดยเทียบกับเกณฑ์ตามวิธีของเบส (Best.

1963 : 257) ดังนี้

ปัญหามากที่สุด	ช่วงค่าเฉลี่ย	4.50 - 5.00
ปัญหามาก	ช่วงค่าเฉลี่ย	3.50 - 4.49
ปัญหามากกลางค่อนข้างมาก	ช่วงค่าเฉลี่ย	3.00 - 3.49
ปัญหามากกลางค่อนข้างน้อย	ช่วงค่าเฉลี่ย	2.50 - 2.99
ปัญหาน้อย	ช่วงค่าเฉลี่ย	1.50 - 2.49
ปัญหาน้อยที่สุด	ช่วงค่าเฉลี่ย	1.00 - 1.49

3. ในการวิเคราะห์ข้อมูลครั้งนี้ ผู้วิจัยนำข้อมูลที่ได้จากแบบสอบถามมาวิเคราะห์ด้วยเครื่องคอมพิวเตอร์ โดยใช้โปรแกรมสำเร็จรูปการวิจัยทางสังคมศาสตร์ (SPSSX) (Statistical Package for the Social Sciences Version) ดังนี้คือ หาค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของข้อมูลจากแบบสอบถามและเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยระหว่างกลุ่ม

3 กลุ่ม ด้วยการวิเคราะห์ความแปรปรวนแบบทางเดียว (One Way Analysis of Variance) และถ้าพบที่มีความแตกต่างระหว่างกลุ่ม จึงทำการทดสอบความแตกต่างเป็นรายคู่ โดยใช้วิธีของนิวแมน-คูลส์ (Newman - Keuls Method)

บทที่ 4

ผลการวิเคราะห์ข้อมูลศึกษาค้นคว้า

สัญลักษณ์ที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

- N แทน จำนวนคนในกลุ่มตัวอย่าง
 $\bar{X}$ แทน ค่าเฉลี่ย
S แทน ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของคะแนน
F ค่าแจกแจงของความแปรปรวนทางเดียว (F-distribution)
SS ผลบวกกำลังสอง (Sum of Squared)
MS ความแปรปรวนเฉลี่ย
df ชั้นแห่งความเป็นอิสระของตัวแปรที่ศึกษา

วิธีการจัดกระทำกับข้อมูล

จากแบบสอบถามที่ได้รับคืน จำนวน 454 ฉบับ พบว่าเป็นแบบสอบถามที่มีความสำเร็จครบ 100% โดยแยกเป็นคำตอบของผู้บริหาร 34 ฉบับ อาจารย์ผู้สอนภาควิชาต่าง ๆ จำนวน 207 ฉบับ และ นักศึกษาจำนวน 213 ฉบับ ผู้วิจัยได้ดำเนินการวิเคราะห์ข้อมูล ดังต่อไปนี้

1. แบบสอบถามตอนที่ 1 เป็นแบบสอบถาม ที่เกี่ยวกับสถานการณ์ของผู้ตอบแบบสอบถาม ประเภทให้เลือกตอบ (Check List) วิเคราะห์คำร้อยละ และนำเสนอในรูปตารางประกอบความเรียง

2. แบบสอบถามตอนที่ 2 เป็นแบบสอบถาม ที่เกี่ยวกับปัญหาการใช้หลักสูตร นำข้อมูลมาวิเคราะห์หาค่าต่าง ๆ ดังนี้

2.1 หาค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของคะแนนความคิดเห็นเกี่ยวกับปัญหาการใช้หลักสูตรของผู้บริหาร อาจารย์ และนักศึกษานานาชาติ และแต่ละด้าน โดยถือเกณฑ์ดังนี้

ปัญหามากที่สุด	ช่วงค่าเฉลี่ย 4.50 - 5.00
ปัญหามาก	ช่วงค่าเฉลี่ย 3.50 - 4.49
ปัญหามากน้อยปานกลางค่อนข้างมาก	ช่วงค่าเฉลี่ย 3.00 - 3.49

ปัญหาปานกลางค่อนข้างน้อย ช่วงค่าเฉลี่ย 2.50 - 2.99

ปัญหาน้อย ช่วงค่าเฉลี่ย 1.50 - 2.49

ปัญหาน้อยที่สุด ช่วงค่าเฉลี่ย 1.00 - 1.49

2.2 เปรียบเทียบค่าเฉลี่ยของปัญหาการใช้หลักสูตรในแต่ละข้อ แต่ละด้าน และรวมทุกด้าน ระหว่างผู้บริหาร อาจารย์ และนักศึกษา โดยการวิเคราะห์ความแปรปรวน แบบทางเดียว (One way Analysis of Variance)

2.3 ถ้าผลการทดสอบความแตกต่างของค่าเฉลี่ย ระหว่างผู้บริหาร อาจารย์ และนักศึกษา แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 จะทำการทดสอบ ความแตกต่างของค่าเฉลี่ยเป็นรายคู่โดยวิธีของ นิวแมน-คูลส์ (Newman - Keuls)

3. แบบสอบถามตอนที่ 3 เป็นแบบสอบถามเกี่ยวกับข้อคิดเห็นและข้อเสนอแนะ ในการใช้หลักสูตรของผู้บริหาร อาจารย์ และนักศึกษา ประเภทเติมคำ (Opened - End) ใช้การวิเคราะห์ด้วยการสรุปและนำเสนอในรูปความเรียง

ผลการศึกษาค้นคว้า

ตอนที่ 1 สภาภาพของผู้ตอบแบบสอบถาม

ตาราง 2 ความถี่และร้อยละของกลุ่มตัวอย่าง จำแนกตามเพศ

เพศ	ผู้บริหาร		อาจารย์		นักศึกษา	
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
ชาย	32	94	152	73	149	70
หญิง	2	6	55	27	64	30
รวม	34	100	207	100	213	100

จากตาราง 12 แสดงว่า ผู้ตอบแบบสอบถามที่เป็นผู้บริหารชาย มีจำนวนร้อยละ 94
นอกจากนั้นเป็นผู้บริหารหญิง

ผู้ตอบแบบสอบถามที่เป็นอาจารย์ชาย มีจำนวนร้อยละ 73 นอกจากนั้นเป็นอาจารย์
เพศหญิง

ผู้ตอบแบบสอบถามที่เป็นนักศึกษาชายมีจำนวนร้อยละ 70 นอกจากนั้นเป็นนักศึกษา
เพศหญิง

ตอนที่ 2 ความคิดเห็นเกี่ยวกับปัญหาการใช้หลักสูตรในด้านต่าง ๆ ของวิทยาลัย
พลศึกษาธรรมทวิวิทยาลัย ระหว่างผู้บริหาร อาจารย์ และนักศึกษา

ตาราง 3 ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และผลสภาพปัญหาของคะแนนความคิดเห็น
เกี่ยวกับปัญหา ด้านจุดมุ่งหมายของหลักสูตรของผู้บริหาร อาจารย์ และนักศึกษา

ปัญหาด้านจุดมุ่งหมายของ หลักสูตร	ผู้บริหาร			อาจารย์			นักศึกษา		
	$\bar{X}$	S	สภาพ ปัญหา	$\bar{X}$	S	สภาพ ปัญหา	$\bar{X}$	S	สภาพ ปัญหา
1. เพื่อผลิตบัณฑิตทาง วิทยาศาสตร์การกีฬา ที่มีความรู้ความ สามารถในการฝึก และการจัดการกีฬา ขึ้นพื้นฐานกีฬาเพื่อสุขภาพ และกีฬาเพื่อการ แข่งขัน	3.35	1.07	ปาน กลาง	3.58	0.91	มาก	3.53	0.89	มาก
2. เพื่อผลิตบัณฑิตทาง วิทยาศาสตร์การกีฬา ให้สามารถคิดค้น เทคนิคการส่งเสริม สุขภาพพลานามัย ของเยาวชนและ ประชาชนได้	3.41	1.08	ปาน กลาง	3.56	0.79	มาก	3.51	0.89	มาก

ตาราง 3 (ต่อ)

ปัญหาด้านจุดมุ่งหมายของ หลักสูตร	ผู้บริหาร			อาจารย์			นักศึกษา		
	$\bar{X}$	S	สภาพ ปัญหา	$\bar{X}$	S	สภาพ ปัญหา	$\bar{X}$	S	สภาพ ปัญหา
3. เพื่อผลิตบัณฑิตทาง วิทยาศาสตร์การกีฬา ที่มีจรรยาบรรณและ คุณภาพในวิชาชีพกีฬา และเป็นผู้รู้ทางการ กีฬาให้สอดคล้องกับ ความต้องการของ สังคมและท้องถิ่น	3.59	1.08	มาก	3.28	1.00	ปาน กลาง	3.50	0.99	มาก
4. เพื่อผลิตบัณฑิตให้ สามารถดำเนิน การประกอบอาชีพ อิสระทางด้านกีฬา ได้	3.38	1.35	ปาน กลาง	3.44	1.06	ปาน กลาง	3.49	1.10	ปาน กลาง
5. จำนวนข้อของจุด มุ่งหมายมากเกินไป	2.97	0.63	ปาน กลาง	3.06	0.89	ปาน กลาง	3.23	0.79	ปาน กลาง
6. ความคลุมเครือของ จุดมุ่งหมาย	3.12	0.73	ปาน กลาง	3.22	0.99	ปาน กลาง	3.34	0.84	ปาน กลาง
7. จุดมุ่งหมายที่ตั้งไว้มี ระดับสูงเกินไป	3.24	0.82	ปาน กลาง	3.30	0.92	ปาน กลาง	3.29	0.90	ปาน กลาง

ตาราง 3 (ต่อ)

ปัญหาคำถามจุดมุ่งหมายของ หลักสูตร	ผู้บริหาร			อาจารย์			นักศึกษา		
	$\bar{X}$	S	สภาพ ปัญหา	$\bar{X}$	S	สภาพ ปัญหา	$\bar{X}$	S	สภาพ ปัญหา
8. จุดมุ่งหมายที่ตั้งไว้ไม่ สามารถหาแนวทางที่ จะให้บรรลุผล ได้	2.97	0.80	ปาน กลาง	3.12	0.85	ปาน กลาง	3.30	0.95	ปาน กลาง
9. เป็นจุดมุ่งหมายที่ไม่ สามารถพัฒนา คุณลักษณะอันพึง ประสงค์ตามความ ต้องการของสังคม ได้	2.65	0.95	ปาน กลาง	2.96	0.91	ปาน กลาง	3.06	0.86	ปาน กลาง
10. การกำหนดจุดมุ่งหมาย ของหลักสูตรพิจารณา ศึกษาจากความสัมพันธ์ ระหว่างตัวผู้เรียนกับ สังคม	3.24	0.78	ปาน กลาง	3.17	0.83	ปาน กลาง	3.38	0.87	ปาน กลาง
11. ลักษณะความมุ่งหมาย ของหลักสูตรสอดคล้อง กับแผนพัฒนาการศึกษา แห่งชาติปัจจุบัน	3.21	1.10	ปาน กลาง	3.07	0.83	ปาน กลาง	3.27	0.98	ปาน กลาง

ตาราง 3 (ต่อ)

ปัญหาคำนึงถึงมุ่งหมายของ หลักสูตร	ผู้บริหาร			อาจารย์			นักศึกษา		
	$\bar{X}$	S	สภาพ ปัญหา	$\bar{X}$	S	สภาพ ปัญหา	$\bar{X}$	S	สภาพ ปัญหา
12. วิทยาลัยสามารถผลิต บัณฑิตให้เป็นไปตาม จุดมุ่งหมายของ หลักสูตร	3.03	0.80	ปาน กลาง	3.27	0.93	ปาน กลาง	3.37	0.91	ปาน กลาง
13. เป็นจุดมุ่งหมายที่มุ่ง ให้ความรู้ให้ทันกับ การเปลี่ยนแปลงทาง วิชาการและ เทคโนโลยี	3.50	0.90	มาก	3.22	0.87	ปาน กลาง	3.24	0.93	ปาน กลาง
14. เป็นจุดมุ่งหมายที่ เน้นการเป็นผู้นำที่มี คุณลักษณะ ประชาธิปไตย ริเริ่ม และปฏิบัติตามในทาง ที่ดี	3.56	0.89	มาก	3.33	0.80	ปาน กลาง	3.28	0.84	ปาน กลาง
15. ยึดมั่นในหลักวิชาที่ งามในจรรยาวิชาชีพ	3.27	0.90	ปาน กลาง	3.01	0.85	ปาน กลาง	3.18	1.00	ปาน กลาง

ตาราง 3 (ต่อ)

ปัญหาด้านจุดมุ่งหมายของ หลักสูตร	ผู้บริหาร			อาจารย์			นักศึกษา		
	$\bar{X}$	S	สภาพ ปัญหา	$\bar{X}$	S	สภาพ ปัญหา	$\bar{X}$	S	สภาพ ปัญหา
16. มีความศรัทธาในการ ใช้ความคิดแก้ปัญหา และปรับปรุงงาน	3.35	0.81	ปาน กลาง	3.08	0.84	ปาน กลาง	3.22	0.84	ปาน กลาง
17. ส่งเสริมพัฒนา ทรัพยากรต่าง ๆ ของสถาบัน	3.41	0.86	ปาน กลาง	3.13	0.85	ปาน กลาง	3.15	0.88	ปาน กลาง
รวม	3.07	0.87	ปาน กลาง	3.22	0.89	ปาน กลาง	3.31	0.91	ปาน กลาง

จากตาราง 3 แสดงว่า ผู้บริหาร อาจารย์ และนักศึกษา มีความคิดเห็นโดยรวม
ในเรื่องปัญหาด้านจุดมุ่งหมายของหลักสูตร เมื่อพิจารณารายข้อพบว่าทั้ง 3 กลุ่ม มีความคิดเห็น
สอดคล้องกันอยู่ในระดับ "ปานกลาง" จำนวน 12 ข้อ ได้แก่ ข้อ 4, 5, 6, 7, 8, 9,
10, 11, 12, 15, 16 และ 17 ส่วนอาจารย์และนักศึกษามีความเห็นคล้ายคลึงกันอยู่ใน
ระดับ "มาก" จำนวน 2 ข้อ ได้แก่ ข้อ 1 และ 2 และอยู่ในระดับ "ปานกลาง" จำนวน
2 ข้อ ได้แก่ข้อ 13 และ 14 ส่วนผู้บริหาร และนักศึกษามีความคิดเห็นเหมือนกันอยู่ในระดับ
"มาก" ได้แก่ข้อ 3

ตาราง 4 วิเคราะห์ความแปรปรวนของความคิดเห็นเกี่ยวกับปัญหาการใช้หลักสูตรด้าน
จุดมุ่งหมายของหลักสูตร โดยส่วนรวมของผู้บริหาร อาจารย์ และนักศึกษา

แหล่งความแปรปรวน	SS	df	MS	F
ระหว่างกลุ่ม	398.23	2	199.12	1.597
ภายในกลุ่ม	56214.16	451	124.64	
รวม	56612.39	453		

$$P > .05 (F_{2, 451} = 3.86)$$

จากตาราง 4 แสดงว่า ความคิดเห็นของผู้บริหาร อาจารย์ และนักศึกษาเกี่ยวกับ
ปัญหาการใช้หลักสูตรด้านจุดมุ่งหมายของหลักสูตร โดยส่วนรวม ไม่แตกต่างกัน

ตาราง 5 ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และผลสภาพปัญหาของคะแนนความคิดเห็น
เกี่ยวกับปัญหาด้านเนื้อหาวิชาของผู้บริหาร อาจารย์ และนักศึกษา

เนื้อหาวิชาในหลักสูตร	ผู้บริหาร			อาจารย์			นักศึกษา		
	$\bar{X}$	S	สภาพ ปัญหา	$\bar{X}$	S	สภาพ ปัญหา	$\bar{X}$	S	สภาพ ปัญหา
1. หมวดวิชาพื้นฐานทั่วไป			ปาน			ปาน			ปาน
จำนวน 32 หน่วยกิต	3.15	0.78	กลาง	3.12	0.83	กลาง	3.40	0.83	กลาง
1.1 กลุ่มวิชาภาษาและ การสื่อสารจำนวน			ปาน			ปาน			ปาน
8 หน่วยกิต	3.03	0.80	กลาง	3.13	0.83	กลาง	3.13	0.85	กลาง
1.2 กลุ่มวิชามนุษยศาสตร์			ปาน			ปาน			ปาน
จำนวน 8 หน่วยกิต	3.00	0.70	กลาง	3.15	0.71	กลาง	3.02	0.88	กลาง
1.3 กลุ่มวิชาสังคมศาสตร์			ปาน			ปาน			ปาน
จำนวน 8 หน่วยกิต	3.00	0.89	กลาง	3.12	0.74	กลาง	3.01	0.86	กลาง
1.4 กลุ่มวิชาคณิตศาสตร์ วิทยาศาสตร์ และเทคโนโลยี			ปาน			ปาน			ปาน
จำนวน 8 หน่วยกิต	3.15	0.74	กลาง	3.23	0.81	กลาง	3.26	0.90	กลาง
2. หมวดวิชาเฉพาะด้าน						ปาน			ปาน
จำนวน 106 หน่วยกิต	3.53	0.65	มาก	3.05	0.88	กลาง	3.37	0.86	กลาง
2.1 กลุ่มวิชาเนื้อหา			ปาน			ปาน			ปาน
จำนวน 89 หน่วยกิต	3.12	0.73	กลาง	3.09	0.77	กลาง	3.26	0.83	กลาง
2.2 กลุ่มวิชาวิทยาการ จัดการจำนวน			ปาน			ปาน			ปาน
10 หน่วยกิต	3.06	0.60	กลาง	3.01	0.90	กลาง	3.16	0.77	กลาง

ตาราง 5 (ต่อ)

เนื้อหาวิชาในหลักสูตร	ผู้บริหาร			อาจารย์			นักศึกษา		
	$\bar{X}$	S	สภาพ ปัญหา	$\bar{X}$	S	สภาพ ปัญหา	$\bar{X}$	S	สภาพ ปัญหา
2.3 กลุ่มวิชาปฏิบัติการและ ฝึกประสบการณ์วิชาชีพ			ปาน			ปาน			ปาน
จำนวน 7 หน่วยกิต	2.80	0.73	กลาง	2.87	0.87	กลาง	3.05	0.92	กลาง
3. หมวดวิชาเลือกเสรี			ปาน			ปาน			ปาน
จำนวน 6 หน่วยกิต	2.71	0.91	กลาง	2.74	0.94	กลาง	2.84	0.99	กลาง
4. ความสอดคล้องเนื้อหา วิชาที่เปิดเรียนกับจุด มุ่งหมายของรายวิชา	3.29	0.68	กลาง	3.11	0.86	กลาง	3.40	0.88	กลาง
5. ความทันสมัยของเนื้อหา หมวดวิชาพื้นฐานทั่วไป	3.09	0.97	กลาง	3.06	0.87	กลาง	3.33	0.85	กลาง
6. ความทันสมัยของเนื้อหา หมวดวิชาเฉพาะด้าน	3.21	0.91	กลาง	3.10	0.84	กลาง	3.15	0.84	กลาง
7. ความทันสมัยของเนื้อหา หมวดวิชาเลือกเสรี	3.06	0.89	กลาง	3.01	0.88	กลาง	3.22	0.88	กลาง
8. ความสอดคล้องของ เนื้อหาวิชาความต้องการ ของผู้เรียน	3.18	0.80	กลาง	3.12	0.84	กลาง	3.46	0.93	กลาง
9. ความสมดุลของเนื้อหา วิชากับเวลาที่กำหนด ให้เรียน	3.41	0.86	กลาง	3.17	0.91	กลาง	3.24	0.88	กลาง

ตาราง 5 (ต่อ)

เนื้อหาวิชาในหลักสูตร	ผู้บริหาร			อาจารย์			นักศึกษา		
	$\bar{x}$	S	สภาพ ปัญหา	$\bar{x}$	S	สภาพ ปัญหา	$\bar{x}$	S	สภาพ ปัญหา
10. เนื้อหาวิชาส่งเสริมและ ปลูกฝังให้มีทักษะทางด้าน วิทยาศาสตร์การกีฬา	3.65	0.89	มาก	3.23	0.93	ปาน กลาง	3.34	0.85	ปาน กลาง
11. สำคัญของความรู้ที่ นำมาให้นักศึกษาเรียน เป็นสิ่งจำเป็น เพื่อกระตุ้น ให้ผู้เรียนพัฒนาถึง จุดมุ่งหมาย	3.32	0.91	ปาน กลาง	3.30	0.87	ปาน กลาง	3.31	0.84	ปาน กลาง
12. เนื้อหาวิชาที่เปิดเรียนใน แต่ละภาคเรียนไม่ต่อ เนื่องกับพื้นฐานเดิมของ ผู้เรียน	3.27	0.86	ปาน กลาง	3.16	0.93	ปาน กลาง	3.38	0.92	ปาน กลาง
13. เนื้อหาวิชาตามหลักสูตร รายวิชาในหมวดต่าง ๆ มีความสำคัญและมี ประโยชน์ต่อนักศึกษา	2.97	0.83	ปาน กลาง	3.03	0.86	ปาน กลาง	3.30	0.88	ปาน กลาง
14. เนื้อหาในวิชาเลือกเสรี เปิดโอกาสให้นักศึกษา เลือกเรียนตามความสนใจ ของนักศึกษาและสังคม	3.03	1.09	ปาน กลาง	2.97	0.91	ปาน กลาง	3.16	1.06	ปาน กลาง

ตาราง 5 (ต่อ)

เนื้อหาวิชาในหลักสูตร	ผู้บริหาร			อาจารย์			นักศึกษา		
	$\bar{x}$	S	สภาพ ปัญหา	$\bar{x}$	S	สภาพ ปัญหา	$\bar{x}$	S	สภาพ ปัญหา
15. เนื้อหาวิชาส่งเสริมให้ ผู้เรียนมีความคิดริเริ่ม สร้างสรรค์	3.47	0.86	ปาน กลาง	3.03	0.89	ปาน กลาง	3.18	0.88	ปาน กลาง
16. เนื้อหาวิชาสามารถนำไป ถ่ายทอดและบริการสังคม ได้	3.35	1.01	ปาน กลาง	3.09	0.91	ปาน กลาง	3.19	1.00	ปาน กลาง
17. เนื้อหาวิชาส่งเสริมให้ นักศึกษาสามารถปรับตัว ให้เข้ากับการเปลี่ยนแปลง ทางสังคมได้	3.12	0.91	ปาน กลาง	3.07	0.88	ปาน กลาง	3.26	0.94	ปาน กลาง
18. เนื้อหาวิชาส่งเสริมให้ ผู้เรียนสามารถพัฒนางาน ในหน้าที่ของตนและทัน ต่อสภาพการเปลี่ยนแปลง ทางสังคมได้	3.15	0.82	ปาน กลาง	3.15	0.86	ปาน กลาง	3.26	0.93	ปาน กลาง

ตาราง 5 (ต่อ)

เนื้อหาวิชาในหลักสูตร	ผู้บริหาร			อาจารย์			นักศึกษา		
	$\bar{X}$	S	สภาพ ปัญหา	$\bar{X}$	S	สภาพ ปัญหา	$\bar{X}$	S	สภาพ ปัญหา
19 ความเหมาะสมของเนื้อหา วิชาวิทยาศาสตร์การกีฬา	3.18	0.80	ปาน กลาง	3.14	0.88	ปาน กลาง	3.31	0.90	ปาน กลาง
รวม	3.17	0.84	ปาน กลาง	3.09	0.86	ปาน กลาง	3.23	0.89	ปาน กลาง

จากตาราง 5 แสดงว่า ผู้บริหาร อาจารย์ และนักศึกษา มีความคิดเห็นโดยรวมในเรื่องปัญหาเนื้อหาวิชาของหลักสูตร เมื่อพิจารณารายข้อพบว่าทั้ง 3 กลุ่ม มีความคิดเห็นสอดคล้องกันอยู่ในระดับ "ปานกลาง" จำนวน 17 ข้อ ได้แก่ 1, 3, 4, 5, 6, 7, 8, 9, 11, 12, 13, 14, 15, 16, 17, 18 และ 19 อาจารย์และนักศึกษามีความคิดเห็นในระดับ "ปานกลาง" ส่วนผู้บริหารมีความคิดเห็นในระดับ "มาก" จำนวน 2 ข้อ ได้แก่ ข้อ 2 และ 10

ตาราง 6 วิเคราะห์ความแปรปรวนของความคิดเห็นเกี่ยวกับปัญหาการใช้หลักสูตรด้าน
เนื้อหาวิชาโดยส่วนรวมของผู้บริหาร อาจารย์ และนักศึกษา

แหล่งความแปรปรวน	SS	df	MS	F
ระหว่างกลุ่ม	1059.83	2	529.91	2.972
ภายในกลุ่ม	81474.65	451	178.30	
รวม	56612.39	453		

$$P > .05 \text{ (} F_{2, 451} = 3.86 \text{)}$$

จากตาราง 6 แสดงว่า ความคิดเห็นของผู้บริหาร อาจารย์ และนักศึกษาเกี่ยวกับ
ปัญหาการใช้หลักสูตรด้านเนื้อหาวิชาโดยส่วนรวมไม่แตกต่างกัน

ตาราง 7 ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และผลสภาพปัญหาของคะแนนความคิดเห็น
เกี่ยวกับปัญหาด้านการจัดการเรียนการสอนของผู้บริหาร อาจารย์ และนักศึกษา

ปัญหาด้านการจัดการเรียน การสอน	ผู้บริหาร			อาจารย์			นักศึกษา		
	$\bar{X}$	S	สภาพ ปัญหา	$\bar{X}$	S	สภาพ ปัญหา	$\bar{X}$	S	สภาพ ปัญหา
1. การเตรียมการสอนของผู้ สอนหมวดวิชาพื้นฐานทั่วไป	3.18	0.67	ปาน กลาง	3.13	0.88	ปาน กลาง	3.29	0.89	ปาน กลาง
2. การเตรียมการสอนของ ผู้สอนหมวดวิชาเฉพาะด้าน	3.18	0.63	ปาน กลาง	3.06	0.92	ปาน กลาง	3.10	0.84	ปาน กลาง
3. การเตรียมการสอนของผู้ สอนหมวดวิชาเลือกเสรี	3.03	0.76	ปาน กลาง	2.98	0.85	ปาน กลาง	3.15	0.82	ปาน กลาง
4. ความสามารถในการ อธิบายและสำคัญของผู้สอน หมวดวิชาพื้นฐานทั่วไปให้ เกิดการเรียนรู้ ทักษะและ เจตคติ	3.06	0.74	ปาน กลาง	3.02	0.83	ปาน กลาง	3.16	0.92	ปาน กลาง
5. ความสามารถในการ อธิบายและสำคัญของผู้สอน หมวดวิชาเฉพาะด้านให้ เกิดการเรียนรู้ ทักษะและ เจตคติ	3.21	0.91	ปาน กลาง	3.06	0.87	ปาน กลาง	3.23	0.88	ปาน กลาง

ตาราง 7 (ต่อ)

ปัญหาด้านการจัดการเรียน การสอน	ผู้บริหาร			อาจารย์			นักศึกษา		
	$\bar{X}$	S	สภาพ ปัญหา	$\bar{X}$	S	สภาพ ปัญหา	$\bar{X}$	S	สภาพ ปัญหา
6. ความสามารถในการ อธิบายและสำคัญของผู้สอน หมวดวิชาเลือกเสรีให้ เกิดการเรียนรู้ ทักษะ และเจตคติ	3.18	0.83	ปาน กลาง	2.95	0.91	ปาน กลาง	3.20	0.88	ปาน กลาง
7. การจัดผู้สอนแต่ละคนให้ สอนตามความรู้ ความ สามารถ และความถนัด	3.15	1.02	ปาน กลาง	3.12	0.95	ปาน กลาง	3.24	0.92	ปาน กลาง
8. ความรับผิดชอบของผู้สอน แต่ละคน	3.12	0.98	ปาน กลาง	3.08	1.04	ปาน กลาง	3.24	0.94	ปาน กลาง
9. การมีส่วนร่วมของผู้เรียน ในการเรียนการสอน	3.21	0.64	ปาน กลาง	3.14	0.90	ปาน กลาง	3.27	0.82	ปาน กลาง
10. จำนวนผู้เรียน เหมาะสม กับกิจกรรมการเรียน การสอนในแต่ละกิจกรรม	3.21	0.95	ปาน กลาง	3.09	0.89	ปาน กลาง	3.23	0.86	ปาน กลาง
11. การเปิด โอกาสให้ผู้เรียน ค้นคว้าด้วยตนเอง	3.21	0.77	ปาน กลาง	3.06	1.00	ปาน กลาง	3.30	0.92	ปาน กลาง

ตาราง 7 (ต่อ)

ปัญหาด้านการจัดการเรียน การสอน	ผู้บริหาร			อาจารย์			นักศึกษา		
	$\bar{X}$	S	สภาพ ปัญหา	$\bar{X}$	S	สภาพ ปัญหา	$\bar{X}$	S	สภาพ ปัญหา
12. การให้คำแนะนำและ ช่วยเหลือทางวิชาการเมื่อ ผู้เรียนประสบปัญหาต่าง ๆ	3.12	0.84	ปาน กลาง	3.10	0.94	ปาน กลาง	3.23	0.86	ปาน กลาง
13. ความเหมาะสมของการจัด เวลาสอนทั้งภาคทฤษฎี และภาคปฏิบัติ	3.15	0.70	ปาน กลาง	3.01	0.81	ปาน กลาง	3.35	0.84	ปาน กลาง
14. จำนวนผู้สอน เฉพาะวิชา วิทยาศาสตร์การกีฬามี ไม่เพียงพอ	3.50	1.02	มาก	3.52	1.07	มาก	3.38	1.02	ปาน กลาง
15. การดำเนินการจัด การเรียนการสอนครบถ้วน ตามที่กำหนดในหลักสูตร	3.32	0.88	ปาน กลาง	3.17	0.87	ปาน กลาง	3.28	0.93	ปาน กลาง
16. การจัดการเรียนการสอน ส่งเสริมการศึกษาค้นคว้า จากแหล่งความรู้ต่าง ๆ	3.18	0.90	ปาน กลาง	3.16	0.90	ปาน กลาง	3.27	0.90	ปาน กลาง
17. ตำรา เอกสาร หนังสือ ประกอบการศึกษา ทันสมัย และมีคุณภาพ	3.59	0.86	มาก	3.45	1.06	ปาน กลาง	3.37	1.02	ปาน กลาง

ตาราง 7 (ต่อ)

ปัญหาด้านการจัดการเรียน การสอน	ผู้บริหาร			อาจารย์			นักศึกษา		
	$\bar{X}$	S	สภาพ ปัญหา	$\bar{X}$	S	สภาพ ปัญหา	$\bar{X}$	S	สภาพ ปัญหา
18. การใช้เทคโนโลยีทาง การศึกษาประกอบ			ปาน			ปาน			ปาน
การเรียนการสอนทันสมัย	3.47	0.96	กลาง	3.39	0.99	กลาง	3.24	1.00	กลาง
19. ห้องทดลองและห้องปฏิบัติ การทางด้านวิทยาศาสตร์									ปาน
การกีฬา ไม่มีเพียงพอ	3.62	1.07	มาก	3.61	1.15	มาก	3.45	1.19	กลาง
20. การจัดการเรียนการสอน ส่งเสริมให้ผู้เรียนสามารถ พัฒนางานในหน้าที่ของตน ให้ทันต่อสภาพการเปลี่ยน แปลงของสังคม			ปาน			ปาน			ปาน
	3.41	0.78	กลาง	3.19	0.84	กลาง	3.31	0.82	กลาง
21. ระยะเวลาที่จัดให้ผู้เรียน ได้ฝึกปฏิบัติงานและการฝึก			ปาน			ปาน			ปาน
ประสบการณ์วิชาชีพ	3.03	0.94	กลาง	3.16	0.87	กลาง	3.26	1.01	กลาง
22. สถานที่ ที่จัดให้ผู้เรียนได้ ฝึกงานและฝึกประสบการณ์ วิชาชีพ			ปาน			ปาน			ปาน
	3.21	0.85	กลาง	3.23	0.99	กลาง	3.13	0.99	กลาง
รวม	3.24	0.85	กลาง	3.19	0.93	กลาง	3.26	0.92	กลาง

จากตาราง 7 แสดงว่า ผู้บริหาร อาจารย์ และนักศึกษามีความคิดเห็นโดยรวมในเรื่องปัญหาด้านการจัดการเรียนการสอนของหลักสูตร เมื่อพิจารณารายชื่อพบว่าทั้ง 3 กลุ่มมีความคิดเห็นสอดคล้องกันอยู่ในระดับ "ปานกลาง" จำนวน 19 ข้อ ได้แก่ ข้อ 1, 2, 3, 4, 5, 6, 7, 8, 9, 10, 11, 12, 13, 15, 16, 18, 20, 21 และ 22 ส่วนผู้บริหารและอาจารย์ มีความคิดเห็นเหมือนกันอยู่ในระดับ "มาก" จำนวน 2 ข้อ คือ ข้อ 14 และ 19 อาจารย์ และนักศึกษามีความคิดเห็นคล้ายคลึงกันอยู่ในระดับ "ปานกลาง" ได้แก่ข้อ 17

ตาราง 8 วิเคราะห์ความแปรปรวนของความคิดเห็นเกี่ยวกับปัญหาการจัดการเรียนการสอนโดยส่วนรวมของผู้บริหาร อาจารย์ และนักศึกษา

แหล่งความแปรปรวน	SS	df	MS	F
ระหว่างกลุ่ม	372.52	2	186.26	0.539
ภายในกลุ่ม	155579.84	451	344.96	
รวม	155952.36	453		

$$P > .05 (F_{2, 451} = 3.6)$$

จากตาราง 8 แสดงว่า ผู้บริหาร อาจารย์ และนักศึกษา มีความคิดเห็นเกี่ยวกับปัญหาในการใช้หลักสูตรด้านการจัดการเรียนการสอนไม่แตกต่างกัน

ตาราง 9 ความคิดเห็นเกี่ยวกับนโยบายในการวัดผลของผู้บริหาร อาจารย์ และนักศึกษา

กระบวนการวัดผล	ผู้บริหาร (34)		อาจารย์ (207)		นักศึกษา (213)		รวม (454)	
	ความถี่	อันดับ	ความถี่	อันดับ	ความถี่	อันดับ	ความถี่	อันดับ
1. มีการทดสอบทุกชั่วโมงแล้ว น่าจะเหมาะสมารวมกับ	6	6	39	6	52	6	97	6
2. มีการทดสอบกลางภาคและ ปลายภาคแล้วน่าจะเหมาะสมารวมกัน	31	1	154	2	130	2	315	2
3. ทำรายงาน สอบปลายภาค	28	2	120	3	129	3	277	3
4. ทำรายงาน สอบกลางภาค และสอบปลายภาค	28	2	169	1	152	1	349	1
5. สอบปลายภาคอย่างเดียว	3	7	22	8	27	8	52	8
6. ทำรายงานอย่างเดียว	2	8	10	10	18	9	30	9
7. ความสนใจและการมีส่วนร่วมในกิจกรรมโดยไม่มี การสอบ	2	8	23	7	36	7	61	7
8. ขึ้นอยู่กับดุลยพินิจของผู้สอน	12	5	61	5	90	4	163	5
9. คำนึงการวัดผลตามระเบียบ ของสภาการฝึกหัดครูทุก ประการ	15	4	84	4	83	5	182	4
10. ไม่ทราบ	2	8	10	10	12	10	24	10
11.อื่น ๆ	-	-	11	9	10	11	21	11

จากตาราง 9 แสดงว่า ผู้บริหาร มีความคิดเห็นเกี่ยวกับนโยบายในการวัดผลว่ามีกระบวนการตามอันดับ คือ มีความเห็นว่าวิทยาลัยพลศึกษามีการทดสอบกลางภาคและปลายภาค แล้วน่าจะแผนการรวมกันเป็นอันดับที่ 1 ทำรายงานและสอบปลายภาค และทำรายงาน สอบกลางภาค และสอบปลายภาคเป็นอันดับที่ 2 และอันดับสุดท้ายคือ อื่น ๆ

อาจารย์และนักศึกษาที่มีความคิดเห็นเกี่ยวกับนโยบายในการวัดผลเหมือนกันในอันดับที่ 1, 2 และอันดับสุดท้าย ตามลำดับ คืออันดับที่ 1 โดยทำรายงาน สอบกลางภาค และสอบปลายภาค อันดับที่ 2 โดยมีการทดสอบกลางภาค และปลายภาคแล้วน่าจะแผนการรวมกัน อันดับสุดท้าย คือ อื่น ๆ

รวมความคิดเห็นเกี่ยวกับนโยบายในการวัดผลของผู้บริหาร อาจารย์ และนักศึกษา ว่ามีกระบวนการตามอันดับ คือ อันดับที่ 1 ทำรายงาน สอบกลางภาค และสอบปลายภาค อันดับที่ 2 มีการทดสอบกลางภาคและปลายภาคแล้วน่าจะแผนการรวมกัน และอันดับสุดท้าย คือ อื่น ๆ

ตาราง 10 ความคิดเห็นเกี่ยวกับหลักเกณฑ์ในการประเมินระดับคะแนน (ก ข ค ง และ จ) ของผู้บริหาร อาจารย์ และนักศึกษา

เกณฑ์ในการประเมินระดับคะแนน	ผู้บริหาร (34)		อาจารย์ (207)		นักศึกษา (213)		รวม (454)	
	ความถี่	อันดับ	ความถี่	อันดับ	ความถี่	อันดับ	ความถี่	อันดับ
1. แปลงคะแนนคิดเป็นร้อยละแล้วแบ่งช่วงคะแนน	14	2	67	2	101	2	182	2
2. แปลงระดับคะแนนโดยอาศัยโค้งปกติ	11	3	64	3	92	3	167	3
3. แปลงคะแนนให้เป็นคะแนนมาตรฐานแล้วใช้ตารางที - ปกติ (T-Score)	25	1	169	1	187	1	381	1
4. ประเมินความสามารถของผู้เรียนโดยผู้สอนเป็นผู้คาดคะเน	3	4	23	4	21	4	47	4
5. ไม่ทราบ	-		10	5	8	5	18	5
6. อื่น ๆ	-		5	6	2	6	7	6

จากตาราง 10 แสดงว่า ผู้บริหาร อาจารย์ และนักศึกษามีความคิดเห็นเกี่ยวกับหลักเกณฑ์ในการประเมินระดับคะแนน (ก ข ค ง และ จ) เหมือนกัน คือ อันดับ 1 แปลงคะแนน ให้เป็นคะแนนมาตรฐานแล้วใช้ตาราง ที - ปกติ (T-Score) อันดับ 2 แปลงคะแนนคิดเป็นร้อยละ แล้วแบ่งช่วงคะแนนและอันดับสุดท้ายคือ อื่น ๆ

ตาราง 11 ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และผลสภาพปัญหาของคะแนนความคิดเห็น
เกี่ยวกับปัญหาด้านการวัดและประเมินผลของผู้บริหาร อาจารย์ และนักศึกษา

ปัญหาด้านการวัดและ ประเมินผล	ผู้บริหาร			อาจารย์			นักศึกษา		
	$\bar{X}$	S	สภาพ ปัญหา	$\bar{X}$	S	สภาพ ปัญหา	$\bar{X}$	S	สภาพ ปัญหา
1. การวัดและประเมินผลมุ่ง ส่งเสริมความสามารถใน เชิงวิทยาศาสตร์การกีฬา	3.21	0.73	ปาน	3.20	0.84	ปาน	3.51	0.76	มาก
2. ผู้เรียนมีโอกาสได้ประเมิน ผลตนเองก่อนเรียน	3.21	1.01	ปาน	3.04	0.91	ปาน	3.18	0.88	ปาน
3. ผู้เรียนมีโอกาสได้ประเมิน ผลตนเองระหว่างเรียน	3.12	0.91	ปาน	3.02	0.86	ปาน	3.22	0.75	ปาน
4. ผู้เรียนมีโอกาสได้ประเมิน ผลตนเองหลังเรียน	2.97	0.87	ปาน	3.03	0.89	ปาน	3.09	0.91	ปาน
5. ผู้เรียนมีโอกาสได้ประเมิน การสอนของอาจารย์	3.24	0.92	ปาน	3.15	1.04	ปาน	3.06	1.04	ปาน
6. ผู้เรียนไม่ทราบระเบียบ การวัดและประเมินผล ของผู้สอน	3.00	0.65	ปาน	2.74	0.99	ปาน	2.89	1.03	ปาน
7. เกณฑ์การตัดสินผล การเรียนของผู้สอนแต่ ละคนไม่เหมือนกัน	2.97	0.87	ปาน	3.07	1.05	ปาน	3.30	0.91	ปาน
8. ผู้สอนขาดความยุติธรรมใน การวัดและประเมินผล	2.74	1.05	ปาน	2.82	1.01	ปาน	3.25	1.06	ปาน

ตาราง 11 (ต่อ)

ปัญหาด้านการวัดและ ประเมินผล	ผู้บริหาร			อาจารย์			นักศึกษา		
	$\bar{x}$	S	สภาพ ปัญหา	$\bar{x}$	S	สภาพ ปัญหา	$\bar{x}$	S	สภาพ ปัญหา
9. แบบทดสอบไม่เป็น มาตรฐาน	2.88	0.84	ปาน กลาง	2.88	1.98	ปาน กลาง	3.05	0.91	ปาน กลาง
10. ผู้สอนส่งผลการเรียนไม่ทัน กำหนดของวิทยาลัย	2.94	1.10	ปาน กลาง	2.90	0.94	ปาน กลาง	3.21	1.04	ปาน กลาง
11. ผู้สอนขาดความรู้ในเรื่อง ระเบียบวิธีวัดและ ประเมินผล	2.68	0.88	ปาน กลาง	2.82	0.89	ปาน กลาง	2.85	0.96	ปาน กลาง
12. ผู้สอน ไม่ได้เก็บระเบียน การวัดผลไว้	2.41	0.82	น้อย	2.73	0.95	ปาน กลาง	2.90	0.93	ปาน กลาง
13. ระยะเวลาที่ใช้ในการวัด และประเมินผล ไม่เพียงพอ	2.79	0.88	ปาน กลาง	2.80	0.92	ปาน กลาง	3.08	0.96	ปาน กลาง
14. อุปกรณ์และสิ่งอำนวยความสะดวก ประกอบกรวัดและ ประเมินผล ไม่เพียงพอ	2.71	0.97	ปาน กลาง	2.92	0.97	ปาน กลาง	3.24	0.97	ปาน กลาง
รวม	2.92	0.89	ปาน กลาง	2.94	0.95	ปาน กลาง	3.13	0.94	ปาน กลาง

จากตาราง 11 แสดงว่า ผู้บริหาร อาจารย์ และนักศึกษามีความคิดเห็นโดยรวมเกี่ยวกับปัญหาด้านการวัด และประเมินผล เมื่อพิจารณารายข้อพบว่าทั้ง 3 กลุ่ม มีความคิดเห็นเหมือนกันอยู่ในระดับ "ปานกลาง" จำนวน 12 ข้อ ได้แก่ ข้อ 2, 3, 4, 5, 6, 7, 8, 9, 10, 11, 13 และ 14 ส่วนผู้บริหารและอาจารย์มีความคิดเห็นสอดคล้องกันในระดับ "ปานกลาง" ได้แก่ ข้อ 1 อาจารย์และนักศึกษามีความคิดเห็นคล้ายคลึงกันในระดับ "ปานกลาง" ได้แก่ ข้อ 12

ตาราง 12 วิเคราะห์ความแปรปรวนของความคิดเห็นเกี่ยวกับปัญหาด้านการวัดและประเมินผลโดยส่วนรวมของผู้บริหาร อาจารย์ และนักศึกษา

แหล่งความแปรปรวน	SS	df	MS	F
ระหว่างกลุ่ม	800.09	2	400.04	1.194
ภายในกลุ่ม	151040.36	451	334.90	
รวม	151840.45	453		

$$P > .05 (F_{2, 451} = 3.86)$$

จากตาราง 12 แสดงว่า ผู้บริหาร อาจารย์ และนักศึกษา มีความคิดเห็นเกี่ยวกับปัญหาด้านการวัดและประเมินผล ไม่แตกต่างกัน

ตอนที่ 3 ข้อเสนอแนะและข้อคิดเห็นเกี่ยวกับการใช้หลักสูตร

3.1 ข้อคิดเห็นเกี่ยวกับการให้หลักสูตร

ตาราง 13 ข้อคิดเห็นเกี่ยวกับการใช้หลักสูตร ของผู้บริหาร

ปัญหาการใช้หลักสูตร	ลำดับที่ 1		ลำดับที่ 2		ลำดับที่ 3		ลำดับที่ 4	
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
1. ด้านจุดมุ่งหมายของหลักสูตร	11	32.35	11	32.35	3	8.83	9	26.47
2. ด้านเนื้อหาวิชา	8	23.52	12	35.30	11	32.35	3	8.83
3. ด้านการจัดการเรียนการสอน	15	44.12	3	8.83	11	32.35	5	14.70
4. ด้านการวัดและประเมินผล	2	5.88	6	17.65	9	26.47	17	50.00

จากตาราง 13 แสดงว่า ผู้บริหาร จัดลำดับของปัญหาด้านต่าง ๆ ดังนี้คือ

ด้านจุดมุ่งหมายของหลักสูตร ผู้บริหารมีข้อคิดเห็นสูงสุดว่าควรเป็นปัญหาลำดับที่ 1 และ 2 คิดเป็นร้อยละ 32.35 และควรเป็นปัญหาลำดับที่ 4 คิดเป็นร้อยละ 26.47

ด้านเนื้อหาวิชา ผู้บริหารมีข้อคิดเห็นสูงสุดว่าควรเป็นปัญหาลำดับที่ 2 คิดเป็นร้อยละ 35.30 รองลงมาควรเป็นปัญหาลำดับที่ 3 คิดเป็นร้อยละ 32.35

ด้านการจัดการเรียนการสอน ผู้บริหารมีข้อคิดเห็นสูงสุดว่าควรเป็นปัญหาลำดับที่ 1 คิดเป็นร้อยละ 44.12 รองลงมาควรเป็นปัญหาลำดับที่ 3 คิดเป็นร้อยละ 32.35

ด้านการวัดและประเมินผล ผู้บริหารมีข้อคิดเห็นสูงสุดว่าควรเป็นปัญหาลำดับที่ 4 คิดเป็นร้อยละ 50.00 และรองลงมาควรเป็นปัญหาลำดับที่ 3 คิดเป็นร้อยละ 26.47

ตาราง 14 ข้อคิดเห็นเกี่ยวกับการใช้หลักสูตร ของอาจารย์

ปัญหาการใช้หลักสูตร	ลำดับที่ 1		ลำดับที่ 2		ลำดับที่ 3		ลำดับที่ 4	
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
1. ด้านจุดมุ่งหมายของหลักสูตร	78	37.68	34	16.43	22	10.63	73	35.26
2. ด้านเนื้อหาวิชา	53	25.60	75	36.23	53	25.60	26	12.57
3. ด้านการจัดการเรียนการสอน	51	24.64	71	34.30	63	30.43	22	10.63
4. ด้านการวัดและประเมินผล	15	7.25	31	14.98	64	30.91	97	46.86

จากตาราง 14 แสดงว่า อาจารย์ จัดลำดับของปัญหาค้นต่าง ๆ ดังนี้คือ .

ด้านจุดมุ่งหมายของหลักสูตร อาจารย์มีข้อคิดเห็นสูงสุดว่าควรเป็นปัญหา ลำดับที่ 1 คิดเป็นร้อยละ 37.68 รองลงมาควรเป็นปัญหาลำดับที่ 4 คิดเป็นร้อยละ 35.26

ด้านเนื้อหาวิชา อาจารย์มีข้อคิดเห็นสูงสุดว่าควรเป็นปัญหาลำดับที่ 2 คิดเป็นร้อยละ 36.23 และรองลงมามีคะแนนเท่ากันควรเป็นปัญหาลำดับที่ 1 และ 3 คิดเป็นร้อยละ 25.60

ด้านการจัดการเรียนการสอน อาจารย์มีข้อคิดเห็นสูงสุดว่าควรเป็นปัญหาลำดับที่ 2 คิดเป็นร้อยละ 34.30 รองลงมาควรเป็นปัญหาลำดับที่ 3 คิดเป็นร้อยละ 30.43

ด้านการวัดและประเมินผล อาจารย์มีข้อคิดเห็นสูงสุดว่าควรเป็นปัญหาลำดับที่ 4 คิดเป็นร้อยละ 46.86 และรองลงมาควรเป็นปัญหาลำดับที่ 3 คิดเป็นร้อยละ 30.91

ตาราง 15 ข้อคิดเห็นเกี่ยวกับการใช้หลักสูตร ของนักศึกษา

ปัญหาการใช้หลักสูตร	ลำดับที่ 1		ลำดับที่ 2		ลำดับที่ 3		ลำดับที่ 4	
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
1. ด้านจุดมุ่งหมายของหลักสูตร	110	51.64	55	25.82	26	12.21	22	10.33
2. ด้านเนื้อหาวิชา	57	26.76	92	43.19	58	27.23	6	2.82
3. ด้านการจัดการเรียนการสอน	36	16.90	53	24.88	89	41.79	35	16.43
4. ด้านการวัดและประเมินผล	18	8.45	14	6.57	37	17.37	144	67.61

จากตาราง 15 แสดงว่า นักศึกษา จัดลำดับของปัญหาด้านต่าง ๆ ดังนี้คือ

ด้านจุดมุ่งหมายของหลักสูตร นักศึกษามีข้อคิดเห็นสูงสุดว่าควรเป็นปัญหาลำดับที่ 1 คิดเป็นร้อยละ 51.64 รองลงมาควรเป็นปัญหาลำดับที่ 2 คิดเป็นร้อยละ 25.82

ด้านเนื้อหาวิชา นักศึกษามีข้อคิดเห็นสูงสุดว่าควรเป็นปัญหาลำดับที่ 2 คิดเป็นร้อยละ 43.19 รองลงมาควรเป็นปัญหาลำดับที่ 3 คิดเป็นร้อยละ 27.23

ด้านการจัดการเรียนการสอน นักศึกษามีข้อคิดเห็นสูงสุดว่าควรเป็นปัญหาลำดับที่ 3 คิดเป็นร้อยละ 41.79 รองลงมาควรเป็นปัญหาลำดับที่ 2 คิดเป็นร้อยละ 24.88

ด้านการวัดและประเมินผล นักศึกษามีข้อคิดเห็นสูงสุดว่าควรเป็นปัญหาลำดับที่ 4 คิดเป็นร้อยละ 67.61 และรองลงมาควรเป็นปัญหาลำดับที่ 3 คิดเป็นร้อยละ 17.37

ตาราง 16 ข้อคิดเห็นเกี่ยวกับการใช้หลักสูตรของผู้บริหาร อาจารย์และนักศึกษา

ปัญหาการใช้หลักสูตร	ลำดับที่ 1		ลำดับที่ 2		ลำดับที่ 3		ลำดับที่ 4	
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
(N = 454)								
1. ด้านจุดมุ่งหมาย ของหลักสูตร	199	43.83*	100	22.03	51	11.23	104	22.91
2. ด้านเนื้อหาวิชา	118	25.99	179	39.43*	122	26.87	35	7.71
3. ด้านการจัด การเรียนการสอน	102	22.47	127	27.97	163	35.93*	62	13.66
4. ด้านการจัดและ ประเมินผล	35	7.71	51	11.23	110	24.23	258	56.93*

จากตาราง 16 แสดงว่า ผู้บริหาร อาจารย์ และนักศึกษาส่วนใหญ่มีความคิดเห็น โดยรวมว่า ด้านจุดมุ่งหมายของหลักสูตรมีปัญหาเป็นลำดับที่ 1 คิดเป็นร้อยละ 43.83 ด้านเนื้อหาวิชามีปัญหาเป็นลำดับที่ 2 คิดเป็นร้อยละ 39.43 ด้านการจัดการเรียน การสอน มีปัญหาเป็นลำดับที่ 3 คิดเป็นร้อยละ 35.93 และด้านการวัดและประเมินผล มีปัญหาเป็นลำดับที่ 4 คิดเป็นร้อยละ 56.93

3.2 ข้อเสนอแนะเกี่ยวกับการใช้หลักสูตร

จากการใช้หลักสูตรปริญาตรี สาขาวิชาวิทยาศาสตร์ สายวิทยาศาสตร์ และวิทยาศาสตร์ประยุกต์ โปรแกรมวิทยาศาสตร์การกีฬา (การฝึกและการจัดการกีฬา) พุทธศักราช 2535 ของวิทยาลัยพลศึกษาตามความคิดเห็นของผู้บริหาร อาจารย์ และนักศึกษา ที่มีความคิดเห็นว่าประสบปัญหามากที่สุดและข้อเสนอแนะ

ผู้บริหาร	อาจารย์	นักศึกษา
<u>รายวิชาที่ประสบปัญหามากที่สุด</u>		
1. วิชาการใช้คอมพิวเตอร์	1. วิชาชีวเคมีพื้นฐาน	1. ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร
2. วิชาการเมืองและการปกครอง	2. วิชาชีวกลศาสตร์	2. วิชาการเมืองและการปกครอง
3. หลักการบัญชีและธุรกิจเบื้องต้น	3. วิชาการใช้คอมพิวเตอร์	4. ฟิสิกส์ทั่วไป
4. การทดสอบสมรรถภาพทางกาย	4. วิชาฟิสิกส์ทั่วไป	5. เคมีทั่วไป
	5. วิชาการทดสอบสมรรถภาพทางกาย	6. การเรียนรู้ทักษะกลไก
	6. วิชาหลักการบัญชี และธุรกิจเบื้องต้น	7. วายน้ำ
<u>ปัญหาที่พบ</u>		
1. ขาดแคลนอาจารย์ผู้สอน	1. ไม่มีอาจารย์ผู้สอนในรายวิชาต่าง ๆ โดยตรง	1. ผู้สอนไม่มีความรู้ตรงตามรายวิชาที่สอนอย่างแท้จริง
2. ขาดตำรา เอกสาร อุปกรณ์ และเครื่องอำนวยความสะดวก	2. ขาดตำรา อุปกรณ์ และเครื่องอำนวยความสะดวก	2. ผู้สอนมีวิธีสอนแบบเดียว คือแบบบรรยาย ทำให้นักศึกษาเกิดความเบื่อ
3. นักศึกษามีพื้นฐานในรายวิชาต่าง ๆ น้อยมาก	3. ขาดห้องทดลอง และห้องปฏิบัติการ	3. เนื้อหาวิชาที่จัดสอนไม่ต่อเนื่องและสัมพันธ์กัน
	4. นักศึกษามีพื้นฐานของ	

ผู้บริหาร	อาจารย์	นักศึกษา
	ความรู้ในรายวิชาต่าง ๆ น้อย	4. บางรายวิชาต้องไป เรียนที่สถาบันอื่นในวัน หยุดราชการ ทำให้ นักศึกษาไม่มีเวลา พักผ่อน 5. ขาดตำรา เอกสาร และอุปกรณ์การเรียน
<u>ข้อเสนอแนะ</u>		
1. เชิญวิทยากรภายนอกมาทำ การสอน	1. จัดอบรมสัมมนาอาจารย์ ผู้สอน ให้ความรู้ความ สามารถอย่างทันสมัย และโดยเร่งด่วน	1. ควรจัดผู้สอนที่มีความรู้ ความสามารถสอนใน รายวิชาต่าง ๆ
2. จัดสัมมนาอาจารย์ผู้สอน		
3. รับบรรจุแต่งตั้งอาจารย์ ผู้สอนให้ตรงตามรายวิชาที่ เปิดสอน	2. ควรรับโอนหรือบรรจุ แต่งตั้งอาจารย์ผู้สอน ที่มีวุฒิตรงตามรายวิชา ที่ขาดแคลน	2. ควรมีการอบรมเข้มให้ กับอาจารย์ผู้สอน
4. จัดทำเอกสาร ตำรา ประกอบการเรียนการสอน เพิ่มให้มากเพียงพอทุก วิทยาลัย	3. ควรเพิ่มงบประมาณ ในการจัดซื้อหนังสือ ตำราเรียนและอุปกรณ์ การเรียนการสอนอย่าง เพียงพอ	3. อาจารย์ผู้สอนควร เตรียมการสอนให้มากกว่า เดิม และเปลี่ยนวิธี การสอนบ้างตามโอกาส อันเหมาะสม
5. เพิ่มงบประมาณในการจัดซื้อ หนังสือประกอบการเรียน เข้าห้องสมุดและซื้ออุปกรณ์ เครื่องอำนวยความสะดวก ให้เพียงพอกับความต้องการ	4. ควรจัดบรรยากาศของ ห้องทดสอบสมรรถภาพทาง	4. ควรจัดสอนในวันราชการ เพื่อให้ศึกษามีเวลา พักผ่อนและประหยัด ค่าใช้จ่าย
		5. ควรเพิ่มงบประมาณใน

ผู้บริหาร	อาจารย์	นักศึกษา
	กายและห้องทดลอง ปฏิบัติการให้ค้ เพื่อค้งคูด ความสนใจองนค้ค้ก	การจค้ค้ค้ค้ คค้ค้ค้ค้ค้ค้ วค้ค้ค้ค้ค้ 6. คค้ค้ค้ค้ค้ค้ วค้ค้ค้ค้ค้ค้ค้ค้ค้ ค้ค้

3.3 ข้อเสนอแนะและข้อคิดเห็นเกี่ยวกับจุดมุ่งหมายของหลักสูตร เนื้อหาวิชา การจัดการเรียนการสอน และการวัดและประเมินผลของผู้บริหาร อาจารย์ และนักศึกษา

ผู้บริหาร	อาจารย์	นักศึกษา
<u>ด้านจุดมุ่งหมายของหลักสูตร</u> 1. ควรกำหนดให้ผู้เรียนเกิด ความชำนาญการตามประเภท ที่ตนเองถนัดและสนใจ โดย กำหนดไม่น้อยกว่า 5 ชนิดกีฬา และ ให้เรียนรู้ในแนวที่จำเป็น <u>ด้านเนื้อหาวิชา</u> 1. วิชาหมวดเฉพาะด้านและ วิชาหมวดพื้นฐานบางวิชาที่ ความซ้ำซ้อนและเนื้อหายาก เกินความสามารถของนักศึกษา ควรจัดสัมมนาทางวิชาการ 2. ควรเพิ่มเนื้อหาวิชา เกี่ยวกับวิทยาศาสตร์การกีฬา ให้มากขึ้นเพื่อเป็นแนวทางให้ นักศึกษาเกิดการเรียนรู้เป็น ผู้เล่น ผู้ดู ผู้สอน และเป็น นักการจัดการที่ดี และมี ประสิทธิภาพ 3. ควรเน้นเนื้อหาวิชาเพื่อให้ นักศึกษาเป็นผู้มีปรัชญา มีเกียรติเกรด (ระดับ) เฉพาะประเภทชนิดกีฬา	1. ควรกำหนดจุดมุ่งหมาย แต่ละวิชา ในหลักสูตร ให้ชัดเจน 2. จุดมุ่งหมายคือตัววิธีการที่ทำ ให้บรรลุจุดมุ่งหมายนั้นมีปัญหา เพราะว่าการบุคลากรขององค์กร ยังไม่พร้อม 1. ควรเปิดเรียนเฉพาะวิชาที่ นำไปใช้ประโยชน์ต่ออาชีพของ นักศึกษาและตามความต้องการ ของสังคม 2. ควรสอนเนื้อหาตาม หลักสูตรกำหนดไว้ 3. เพิ่มเนื้อหาทางด้าน วิทยาศาสตร์การกีฬาให้ สอดคล้องกับความต้องการของ สังคมปัจจุบัน	1. ควรเขียนจุดมุ่งหมายให้ ชัดเจน 2. นักศึกษา ไม่ประสบผล สำเร็จในการออกไปประกอบ อาชีพ ได้ตามที่จุดมุ่งหมายตั้ง เอาไว้ 1. ควรปรับเนื้อหาวิชาให้ เหมาะสมกับระยะเวลาที่สอน 2. เนื้อหาวิชาควรสอนตาม หลักสูตรและสายที่เรียน 3. เนื้อหาวิชา ควรเข้มข้น และ ไม่ซ้ำซาก ควรจัดสัมมนา เกี่ยวกับเนื้อหาวิชา 4. เนื้อหาวิชาควรมีเพิ่มเติม นอกเหนือจาก เอกสารประกอบการ เรียนให้มากขึ้น

ผู้บริหาร	อาจารย์	นักศึกษา
<u>ด้านการจัดการเรียนการสอน</u> 1. ในการจัดการเรียนการสอนเป็นไปได้อย่างมาก เพราะมีปัญหาจากผลการเรียนของ ป.กศ สูง 2. ควรจัดการเรียนการสอนโดยมอบหมายงานให้นักศึกษา มาก ๆ 3. ควรสอนโดยจัดตามกลุ่มและความถนัด 4. ควรสอนตามความต้องการของผู้เรียน 5. ควรสรรหาสถานที่อุปกรณ์ สิ่งอำนวยความสะดวก รวมถึงอาจารย์ ผู้สอนอย่างเพียงพอ	1. นักศึกษาขาดความสนใจเกี่ยวกับการเรียนการสอน 2. การจัดการเรียนการสอนควรคำนึงถึงพื้นฐานความรู้เดิมของผู้สอน ถ้าขาดผู้สอนจริง ๆ ควรจัดผู้สอนให้เข้าร่วมสัมมนาหาความรู้เพิ่มเติม หรือจัดหาวิทยากรพิเศษสอน 3. จัดหาเอกสาร ตำรา หนังสือประกอบการเรียนการสอนที่ทันสมัยและมีคุณภาพ 4. ห้องทดลองและห้องปฏิบัติการทางด้านวิทยาศาสตร์การกีฬา มีไม่เพียงพอควรจัดหางบประมาณในการจัดซื้อ	1. การจัดชั่วโมงไม่ว่างคิดต่อกันหลายชั่วโมงจนไม่สามารถรับได้ในวันเดียวกัน และไม่ควรถัดชั่วโมงสอนในวันหยุดราชการ 2. ควรจัดให้นักศึกษาได้ค้นคว้าด้วยตนเองให้มาก 3. ควรจัดกิจกรรมอาจารย์ผู้สอนหรือเข้มงวดโดยให้อาจารย์ค้นคว้าเพิ่มเติมในรายวิชาที่ผู้สอน ไม่ถนัด 4. อาจารย์ผู้สอนควรหาวิธีสอนที่เหมาะสมสร้างความสนใจของผู้เรียนไม่ใช่อ่านจากตำราให้นักศึกษาจดอย่างเดียว 5. ควรจัดสื่อการเรียนการสอนให้มาก ๆ 6. ควรจัดศึกษานอกสถานที่บ้างตามความเหมาะสม

ผู้บริหาร	อาจารย์	นักศึกษา
<u>ด้านการวัดและประเมินผล</u> 1. อาจารย์ผู้สอนไม่เข้าใจระเบียบการวัดผลของสภาการฝึกหัดครูควรมีการอบรม 2. อาจารย์ และนักศึกษาไม่เข้าใจระบบการเทียบยกเว้นรายวิชาควรจัดทำเอกสารแจก 3. ควรมีแบบทดสอบมาตรฐานผ่านหมด 4. ควรมีเกณฑ์การวัดและประเมินผลที่เป็นรูปแบบเดียวกันทุกวิทยาลัย	1. การวัดและประเมินผลควรกำหนดมาตรฐานให้เป็นแนวเดียวกันทุกวิทยาลัย 2. ผู้สอนควรตระหนักว่าการวัดและประเมินผลมีความสำคัญ ไม่ควรมีจิตเมตตาต่อนักศึกษาโดยให้นักศึกษาสอบ 3. ควรจัดอบรมสัมมนาเกี่ยวกับระเบียบการวัดและประเมินผลของสภาการฝึกหัดครูให้อาจารย์ในวิทยาลัยพลศึกษา	1. ควรออกข้อสอบให้ครอบคลุมเนื้อหาวิชาที่เรียน 2. ก่อนวัดและประเมินผลควรมีการนัดหมายล่วงหน้า 3. ผู้สอนควรเก็บระเบียบการวัดผลไว้ด้วย 4. เกณฑ์การวัดผลอาจารย์ควรเป็นรูปแบบมาตรฐานเดียวกัน 5. ไม่ควรวัดผลโดยการคาดคะเน 6. ควรมีการวัดผลทุกชั่วโมง 7. ควรมีการแจ้งผลการเรียนให้นักศึกษาทราบอย่างรวดเร็ว

บทที่ 5

บทย่อ สรุปผล อภิปราย และข้อเสนอแนะ

บทย่อ

ความมุ่งหมายของการค้นคว้า

1. เพื่อทราบปัญหาการใช้หลักสูตรปริญญาตรี สาขาวิชาวิทยาศาสตร์ สาขาสายวิทยาศาสตร์และวิทยาศาสตร์ประยุกต์ โปรแกรมวิทยาศาสตร์การกีฬา (การฝึกและการจัดการกีฬา) พุทธศักราช 2535 ของวิทยาลัยพลศึกษาตามความคิดเห็นของผู้บริหาร อาจารย์ และนักศึกษาวิทยาลัยพลศึกษา
2. เพื่อเปรียบเทียบปัญหาการใช้หลักสูตรปริญญาตรี สาขาวิชาวิทยาศาสตร์ สาขาสายวิทยาศาสตร์และวิทยาศาสตร์ประยุกต์ โปรแกรมวิทยาศาสตร์การกีฬา (การฝึกและการจัดการกีฬา) พุทธศักราช 2535 ระหว่างผู้บริหาร อาจารย์ และนักศึกษาของวิทยาลัยพลศึกษา

กลุ่มตัวอย่าง

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการศึกษาครั้งนี้ คือ ผู้บริหาร อาจารย์ และนักศึกษาโปรแกรมวิทยาศาสตร์การกีฬาของวิทยาลัยพลศึกษาทั้ง 17 แห่ง จำนวน 454 คน โดยใช้การสุ่มตัวอย่างแบบแบ่งชั้น (Stratified Random Sampling) และการสุ่มแบบง่าย (Simple Random Sampling) ได้กลุ่มตัวอย่างเป็นผู้บริหาร 34 คน อาจารย์ 207 คน และนักศึกษา 213 คน

เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล

เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล เป็นแบบสอบถามที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นสำหรับสอบถามความคิดเห็นเกี่ยวกับปัญหาในการใช้หลักสูตรปริญญาตรี สาขาวิชาวิทยาศาสตร์ สาขาสายวิทยาศาสตร์และวิทยาศาสตร์ประยุกต์ โปรแกรมวิทยาศาสตร์การกีฬา (การฝึกและการจัดการกีฬา) พุทธศักราช 2535 ของผู้บริหาร อาจารย์ และนักศึกษา แบ่งออกเป็น 3 ตอน คือ

ตอนที่ 1 สถานภาพของผู้ตอบแบบสอบถามมีลักษณะ เป็นแบบเลือกตอบ

ตอนที่ 2 ปัญหาการใช้หลักสูตร มีลักษณะเป็นแบบสอบถามมาตราส่วนประมาณค่า (Rating Scale 5 ระดับ) โดยแยกปัญหาออกเป็นด้านต่าง ๆ ดังนี้

2.1 ด้านจุดมุ่งหมายของหลักสูตร

2.2 ด้านเนื้อหาวิชา

2.3 ด้านการจัดการเรียนการสอน

2.4 ด้านการวัดและประเมินผล

ตอนที่ 3 ข้อคิดเห็นและข้อเสนอแนะต่าง ๆ มีลักษณะเป็นแบบสอบถามแบบปลายเปิด (Opened-End)

วิธีดำเนินการวิจัย

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการศึกษาค้นคว้าครั้งนี้ ได้แก่ ผู้บริหาร อาจารย์ และนักศึกษา ของวิทยาลัยพลศึกษาทั้ง 17 แห่ง จำนวน 454 คน

เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูลเป็นแบบสอบถาม จำนวน 82 ข้อ ซึ่งผู้วิจัย ได้สร้างขึ้นและนำแบบสอบถามไปหาค่าความเชื่อมั่น

การวิเคราะห์ข้อมูล

จากแบบสอบถามที่นำมาวิเคราะห์ จำนวน 454 ฉบับ เป็นคำตอบของผู้บริหาร จำนวน 34 ฉบับ อาจารย์จำนวน 207 ฉบับ และนักศึกษา 213 ฉบับ ผู้วิจัยใช้ดำเนินการ วิเคราะห์ตามขั้นตอนดังนี้

1. แบบสอบถามตอนที่ 1 และตอนที่ 3 การวิเคราะห์คำตอบประเภทตรวจสอบ โดยหาค่าร้อยละของผู้ตอบแบบสอบถามทั้งหมด เสนอในรูปตารางประกอบการอธิบาย ส่วน แบบปลายเปิดใช้การสรุปและเสนอในรูปความเรียง

2. แบบสอบถามตอนที่ 2 ผู้วิจัยนำมาแจกแจงความถี่ของคำตอบทั้งหมด แล้วนำ ข้อมูลที่ได้มาวิเคราะห์หาค่าต่าง ๆ ดังนี้

2.1 หาค่าสถิติพื้นฐาน คือค่าเฉลี่ย ($\bar{X}$) ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S)

เพื่อเปรียบเทียบระดับความสำคัญของปัญหา โดยถือเกณฑ์ดังต่อไปนี้

4.50 - 5.00 มีปัญหามากที่สุด

3.50 - 4.49 มีปัญหามาก

3.00 - 3.49 มีปัญหามากปานกลางค่อนข้างมาก

2.50 - 2.99 มีปัญหามากปานกลางค่อนข้างน้อย

1.50 - 2.49 มีปัญหาน้อย

1.00 - 1.49 มีปัญหาน้อยที่สุด

2.2 วิเคราะห์ความแปรปรวนของความคิดเห็นเกี่ยวกับปัญหาการใช้หลักสูตรในแต่ละด้าน และรวมทุกด้าน ระหว่างผู้บริหาร อาจารย์ และนักศึกษา โดยวิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียว (One way Analysis of Variance)

2.3 หากผลการทดสอบความแตกต่างของความคิดเห็นเกี่ยวกับปัญหาการใช้หลักสูตรระหว่างผู้บริหาร อาจารย์ และนักศึกษา แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 จะทดสอบความแตกต่างเป็นรายคู่ โดยใช้วิธีของ นิวแมน - คูลส์ (Newman - Keuls Method)

สรุปผลการค้นคว้า

ตอนที่ 1 เกี่ยวกับสภาพโดยทั่วไปของผู้บริหาร อาจารย์ และนักศึกษา ผู้บริหารที่ตอบแบบสอบถามเป็นเพศชาย คิดเป็นร้อยละ 94 และเป็นเพศหญิงคิดเป็นร้อยละ 6 อาจารย์ที่ตอบแบบสอบถามเป็นเพศชายคิดเป็นร้อยละ 73 และเป็นเพศหญิงคิดเป็นร้อยละ 27 นักศึกษาที่ตอบแบบสอบถามเป็นเพศชายคิดเป็นร้อยละ 70 และเป็นเพศหญิงคิดเป็นร้อยละ 30

ตอนที่ 2 ความคิดเห็นเกี่ยวกับปัญหาการใช้หลักสูตรปริญญาตรี สาขาวิชาวิทยาศาสตร์ สายวิทยาศาสตร์ และวิทยาศาสตร์ประยุกต์ โปรแกรมวิทยาศาสตร์การกีฬา (การฝึกและการจัดการกีฬา) พุทธศักราช 2535 ของวิทยาลัยพลศึกษา

1. ด้านจุดมุ่งหมายของหลักสูตร

ผู้บริหาร อาจารย์ และนักศึกษาส่วนใหญ่มีความคิดเห็นสอดคล้องกันในระดับ "ปานกลาง" และที่มีปัญหามากคือวิทยาลัยพลศึกษา ไม่สามารถผลิตบัณฑิตทางวิทยาศาสตร์ที่มีความรู้ความสามารถในการฝึกและการจัดการกีฬานี้พื้นฐาน กีฬาเพื่อสุขภาพ และกีฬาเพื่อการแข่งขันได้ตามเป้าหมายที่ตั้งไว้ นักศึกษาคิดค้นเทคนิคการส่งเสริมสุขภาพพลานามัยของ

เยาวชนและประชาชน ได้น้อย รวมถึงนักศึกษายังขาดจรรยาบรรณหลายอย่างจนทำให้คุณภาพในวิชาชีพนี้ยิ่งน้อยลงจนไม่สามารถเป็นผู้นำทางการกีฬาให้สอดคล้องกับความต้องการของสังคมและท้องถิ่นได้

ความคิดเห็นของผู้บริหาร อาจารย์ และนักศึกษาโดยรวมมีความคิดเห็นเกี่ยวกับจุดมุ่งหมายของหลักสูตร ไม่แตกต่างกัน

2. ด้านเนื้อหาวิชา

ผู้บริหาร อาจารย์ และนักศึกษาส่วนใหญ่มีความคิดเห็นเหมือนกันในระดับ "ปานกลาง" ที่แตกต่างกันก็เป็นส่วนน้อยคือระดับปัญหา "มาก" เช่น ความไม่เหมาะสมในรายวิชาบางวิชาในหมวดวิชาเฉพาะด้าน ได้แก่ วิชาฟิสิกส์ เคมี ชีวเคมี ชีววิทยา การทดสอบสมรรถภาพทางกาย นักศึกษาส่วนใหญ่มีความเห็นว่ายาก อาจจะเป็นเพราะว่านักศึกษาไม่มีพื้นฐานทางการศึกษาในรายวิชาเหล่านั้นมาก่อนรวมถึงอาจารย์ผู้สอนไม่มีความรู้โดยตรงในวิชาเหล่านั้น วิธีแก้ปัญหาคือควรระดมอาจารย์ที่มีความรู้ความสามารถในรายวิชาต่าง ๆ ร่วมสัมมนาเพื่อผลิตตำรา และเอกสารประกอบการเรียนให้เป็นมาตรฐาน เพื่อป้องกันการซ้ำซ้อนในเรื่องเดียวกันหลายวิชา เนื้อหาวิชาควรส่งเสริมและปลูกฝังให้นักศึกษามีทักษะทางด้านวิทยาศาสตร์การกีฬาให้มาก ๆ

ความคิดเห็นของผู้บริหาร อาจารย์ และนักศึกษาโดยรวม มีความคิดเห็นเกี่ยวกับด้านเนื้อหาวิชา ไม่แตกต่างกัน

3. ด้านการจัดการเรียนการสอน

ผู้บริหาร อาจารย์ และนักศึกษา ส่วนใหญ่มีความคิดเห็นคล้ายคลึงกันในระดับปัญหา "ปานกลาง" ส่วนที่มี "ปัญหามาก" คือ จำนวนผู้สอนเฉพาะวิชาวิทยาศาสตร์การกีฬามีไม่เพียงพอควรจัดอบรมสัมมนาอาจารย์ผู้สอนโดยเร่งด่วน และรับบรรจุแต่งตั้งอาจารย์ใหม่เพิ่มขึ้นอีก วิทยาลัยขาดตำรา เอกสารประกอบการศึกษาที่ทันสมัย และมีคุณภาพจำนวนมาก ควรจัดซื้อและจัดทำเอกสารประกอบการเรียนให้เป็นแนวเดียวกันทุกวิทยาลัย นอกจากนี้ห้องทดลอง และห้องปฏิบัติการทางด้านวิทยาศาสตร์การกีฬามีไม่เพียงพอ ควรเพิ่มงบประมาณในการจัดซื้อ เพื่อลดปัญหาด้านการจัดการเรียนการสอน

ความคิดเห็นของผู้บริหาร อาจารย์ และนักศึกษาโดยรวม มีความคิดเห็นไม่แตกต่างกัน

4. ด้านการวัดและประเมินผล

ผู้บริหาร อาจารย์ และนักศึกษา มีความคิดเห็นเหมือนกันเกี่ยวกับนโยบายในการวัดผลเป็นอันดับ 1 คือ ให้นักศึกษาทำรายงาน สอบกลางภาค และสอบปลายภาค เกณฑ์ในการประเมินระดับคะแนน อันดับ 1 คือ แปลงคะแนนให้เป็นคะแนนมาตรฐานแล้วใช้ตารางที - ปกติ (T-Score) ปัญหาด้านการวัดและประเมินผลส่วนใหญ่มีความคิดเห็นเหมือนกัน คือระดับปัญหา "ปานกลาง" ที่มี "ปัญหามาก" คือ การวัดและประเมินผลมุ่งส่งเสริมความสามารถในเชิงวิทยาศาสตร์การกีฬา ส่วนที่มี "ปัญหาน้อย" คือ ผู้สอนไม่ได้เก็บประเมินการวัดผลไว้

ความคิดเห็นของผู้บริหาร อาจารย์ และนักศึกษาโดยส่วนรวม มีความคิดเห็นไม่แตกต่างกัน

ตอนที่ 3 ข้อเสนอแนะและข้อคิดเห็นเกี่ยวกับการใช้หลักสูตร

ผู้บริหารมีข้อคิดเห็นว่า ด้านจุดมุ่งหมายของหลักสูตรควรเป็นปัญหาลำดับที่ 1 และ 2 คิดเป็นร้อยละ 32.35 ด้านเนื้อหาวิชาควรเป็นปัญหาลำดับที่ 2 คิดเป็นร้อยละ 35.30 ด้านการจัดการเรียนการสอน ควรเป็นปัญหาลำดับที่ 1 คิดเป็นร้อยละ 44.12 และด้านการวัดและประเมินผลควรเป็นปัญหาลำดับที่ 4 คิดเป็นร้อยละ 50.00

อาจารย์มีข้อคิดเห็นว่า ด้านจุดมุ่งหมายของหลักสูตรควรเป็นปัญหาลำดับที่ 1 คิดเป็นร้อยละ 37.68 ด้านเนื้อหาวิชาควรเป็นปัญหาลำดับที่ 2 คิดเป็นร้อยละ 36.23 ด้านการจัดการเรียนการสอนควรเป็นปัญหาลำดับที่ 2 คิดเป็นร้อยละ 34.30 และด้านการวัดและประเมินผลควรเป็นปัญหาลำดับที่ 4 คิดเป็นร้อยละ 46.86

นักศึกษามีข้อคิดเห็นว่า ด้านจุดมุ่งหมายของหลักสูตรควรเป็นปัญหาลำดับที่ 1 คิดเป็นร้อยละ 51.64 ด้านเนื้อหาวิชาควรเป็นปัญหาลำดับที่ 2 คิดเป็นร้อยละ 43.19 ด้านการจัดการเรียนการสอนควรเป็นปัญหาลำดับที่ 3 คิดเป็นร้อยละ 41.79 และด้านการวัดและประเมินผลควรเป็นปัญหาลำดับที่ 4 คิดเป็นร้อยละ 67.61

เมื่อสรุปข้อคิดเห็นของผู้บริหาร อาจารย์และนักศึกษารวมกันเกี่ยวกับการจัดลำดับปัญหาค้นต่าง ๆ ผลปรากฏว่า ด้านจุดมุ่งหมายของหลักสูตรควรเป็นปัญหาลำดับที่ 1

คิดเป็นร้อยละ 43.83 ด้านเนื้อหาวิชาควรเป็นปัญหาลำดับที่ 2 คิดเป็นร้อยละ 39.43 ด้านการจัดการเรียนการสอน ควรเป็นปัญหาลำดับที่ 3 คิดเป็นร้อยละ 35.93 และด้านการวัดและประเมินผลควรเป็นปัญหาลำดับที่ 4 คิดเป็นร้อยละ 56.83

สำหรับปัญหาที่วิทยาลัยพลศึกษาประสบมากที่สุดในการวิชาต่าง ๆ ตามความคิดเห็นของผู้บริหาร อาจารย์และนักศึกษา มีดังต่อไปนี้

1. วิชาในหมวดวิชาพื้นฐานทั่วไป เช่น ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร การเมืองการปกครอง และการใช้คอมพิวเตอร์
2. วิชาในหมวดวิชาเฉพาะด้าน เช่น ฟิสิกส์ทั่วไป เคมีทั่วไป ชีวเคมีพื้นฐาน การเรียนรู้ทักษะโลก ชีวกลศาสตร์ การทดสอบสมรรถภาพทางกาย วายน้ำ หลักการบัญชี ธุรกิจเบื้องต้น

ปัญหาที่พบ

ขาดแคลนอาจารย์ผู้สอน ขาดตำรา เอกสาร อุปกรณ์ และเครื่องอำนวยความสะดวก นักศึกษามีพื้นฐานความรู้น้อยมาก ผู้สอนใช้วิธีสอนแบบเคี้ยวข้าวซาก บางรายวิชาต้องไปเรียนที่สภากันอื่น ท้าให้นักศึกษาสิ้นเปลืองงบประมาณและเวลาพักผ่อน

ข้อเสนอแนะ

1. ควรจัดวิทยากรพิเศษที่มีความเชี่ยวชาญในรายวิชาที่ขาดแคลนมาสอนที่วิทยาลัย
2. ควรจัดอบรมเข้มให้แก่อาจารย์ผู้สอนในรายวิชาที่เปิดทำการสอน
3. ควรรับโอนหรือบรรจุแต่งตั้งอาจารย์ที่มีวุฒทางด้านวิทยาศาสตร์การกีฬาให้มากขึ้นเพียงพอับความต้องการ
4. ควรเพิ่มงบประมาณในการจัดซื้อหนังสือ ตำรา เอกสาร อุปกรณ์และเครื่องอำนวยความสะดวกให้เพียงพอ
5. ควรจัดการเรียนการสอนในเวลาเช้า
6. อาจารย์ผู้สอนควรหาเทคนิควิธีการสอนหลายแบบสอนตามโอกาสอันสมควร

อภิปรายผล

จากผลการวิจัยครั้งนี้ทำให้ทราบถึงปัญหาการใช้หลักสูตรปริญญาตรี สาขาวิชาวิทยาศาสตร์ สายวิทยาศาสตร์ และวิทยาศาสตร์ประยุกต์ โปรแกรมวิทยาศาสตร์การกีฬา (การฝึกและการจัดการกีฬา) ในด้านต่าง ๆ ปรากฏผลดังนี้

1. ด้านจุดมุ่งหมายของหลักสูตร จากผลการวิจัยพบว่า ผู้บริหาร อาจารย์ และนักศึกษาส่วนใหญ่มีความคิดเห็นสอดคล้องกันในระดับปานกลาง อนึ่งเป็นที่น่าสังเกตว่าความคิดเห็นในระดับปานกลางนั้น จากค่าเฉลี่ยของความคิดเห็นที่ปรากฏเป็นค่าเฉลี่ยในระดับปานกลางค่อนข้างสูง (X มากกว่า 3.00) ดังนั้นจุดมุ่งหมายของหลักสูตรปริญญาตรี สาขาวิชาวิทยาศาสตร์ สายวิทยาศาสตร์และวิทยาศาสตร์ประยุกต์ โปรแกรมวิทยาศาสตร์การกีฬา (การฝึกและการจัดการกีฬา) พุทธศักราช 2535 ของวิทยาลัยพลศึกษา เป็นจุดมุ่งหมายที่มีขอบข่ายกว้างขวางมาก และตั้งความคาดหวังค่อนข้างสูงทั้งในด้านคุณภาพและจรรยาบรรณ นักวิชาชีพกับทั้งยังเน้นการตอบสนองความต้องการของสังคม ดังนั้นจึงเป็นการยากต่อการที่จะให้บรรลุผลตามที่มุ่งหวังไว้ ทางด้านจุดมุ่งหมายที่มุ่งให้หาความรู้ให้ทันกับการเปลี่ยนแปลงกับการเปลี่ยนแปลงทางวิชาการและเทคโนโลยีค่อนข้างน้อย และที่มีปัญหาหนักคือนักศึกษามีความเห็นว่ายวิทยาลัยพลศึกษาไม่สามารถผลิตบัณฑิตทางวิทยาศาสตร์ที่มีความรู้ความสามารถในการฝึกและการจัดการกีฬาระดับพื้นฐาน กีฬาเพื่อสุขภาพ และกีฬาเพื่อการแข่งขันได้ตามเป้าหมายที่ตั้งไว้ได้ นักศึกษาคิดค้นเทคนิคการส่งเสริมสุขภาพพลานามัยของเยาวชนและประชาชนได้น้อย รวมถึงนักศึกษายังขาดจรรยาบรรณหลายอย่างจนทำให้คุณภาพในวิชาชีพมีน้อยลงจนไม่สามารถเป็นผู้นำทางการกีฬาที่มีคุณลักษณะประจำอาชีพได้ ริเริ่มและปฏิบัติตามในทางที่ดีให้สอดคล้องกับความต้องการของสังคมและท้องถิ่นได้ ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ วลีพรรณ สว่างอรุณ (2535 : 223 - 224) พบว่า จุดมุ่งหมายของหลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาการศึกษาระดับสูง วิชาเอกการรักษามวลกระดูกและพลศึกษา พุทธศักราช 2529 ของวิทยาลัยพลศึกษาเป็นจุดมุ่งหมายที่ยังไม่เหมาะสมนัก เพราะว่าจากผลของการวิจัยพบว่า ผู้บริหาร อาจารย์ และนักศึกษามีความเห็นว่าเป็นจุดมุ่งหมายที่คลุมเครือ จำนวนข้อมากเกินไปและระดับของจุดมุ่งหมายสูงมากจนยากแก่การที่จะกระทำให้บรรลุตามเป้าหมายได้แต่ขัดแย้งจากผลงานวิจัยของสุรัตน์ จินตสกุล (2529 : 137 - 142) ที่ศึกษาวิจัยเรื่อง ปัญหาการใช้หลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาการศึกษาระดับสูง พลศึกษา ฉบับพุทธศักราช

2525 ของวิทยาลัยพลศึกษา พบว่า จุดมุ่งหมายของหลักสูตรมีความเหมาะสมและสอดคล้องกับแผนพัฒนาการศึกษาชาติในปัจจุบัน และวิทยาลัยพลศึกษาแต่ละแห่งสามารถผลิตนักศึกษาให้เป็นไปตามจุดมุ่งหมายได้มาก

เพื่อให้จุดมุ่งหมายของหลักสูตรนี้มีความชัดเจนและสามารถทำให้บรรลุจุดประสงค์ได้ง่ายขึ้น ทั้งผู้บริหาร อาจารย์ และนักศึกษามีความเห็นสอดคล้องกันว่าควรเขียนจุดมุ่งหมายให้ชัดเจนโดยกำหนดวิชาการที่จะทำให้อบรมจุดมุ่งหมายนั้น และควรกำหนดให้ผู้เรียนเกิดความชำนาญในกีฬาที่ตนสนใจ ไม่น้อยกว่า 5 ชนิดกีฬา

2. ด้านเนื้อหาวิชา จากผลการวิจัยพบว่า ผู้บริหาร อาจารย์ และนักศึกษาส่วนใหญ่มีความคิดเห็นเหมือนกันในระดับปานกลางค่อนข้างสูง ($\bar{X}$ มากกว่า 3.00) เนื้อหาวิชาที่กำหนดให้เรียนในหลักสูตรส่วนมากมีความเหมาะสมพอสมควร ซึ่งต้องแก้ไขเป็นบางส่วน และที่มีปัญหามากคือผู้บริหารมีความเห็นว่าหมวดวิชาเฉพาะด้านจำนวน 106 หน่วยกิตนั้นมากเกินไป และเนื้อหาวิชาส่งเสริมและปลูกฝังให้นักศึกษามีทักษะทางด้านวิทยาศาสตร์การกีฬาน้อย สาระสำคัญของความรู้ที่นำมาให้นักศึกษาเรียนไม่ค่อยได้รับความสนใจเพื่อกระตุ้นให้ผู้เรียนพัฒนามุ่งหมาย อาจเป็นเพราะว่าเนื้อหายากเกินความสามารถและไม่สนองความต้องการของนักศึกษา อีกทั้งเนื้อหาที่มีความซ้ำซ้อน ซึ่งคล้ายคลึงกับงานวิจัยของ วิฑิ นันทรานนท์ (2535 : 101 - 102) ซึ่งทำการวิจัยการประเมินหลักสูตรปริญญาตรีในวิทยาลัยพลศึกษาด้านเนื้อหาวิชาพลศึกษา โครงสร้างของหลักสูตรยังมีความซ้ำซ้อนกันอยู่มาก

นอกจากนี้กลุ่มตัวอย่างได้ให้ข้อเสนอแนะว่าวิชาหมวดเฉพาะด้านในรายวิชาที่มีปัญหานั้นควรจัดสัมมนาทางวิชาการ ควรเพิ่มเนื้อหาวิชาเกี่ยวกับวิทยาศาสตร์การกีฬาให้มากขึ้น เพื่อเป็นแนวทางให้นักศึกษาเกิดการ เรียนรู้ เป็นผู้ เล่น ผู้ดู ผู้สอน และเห็นแก่การจัดการที่ดีมีประสิทธิภาพ ควรปรับเนื้อหาวิชาให้เหมาะสมกับระยะเวลาที่สอน และควรเปิดเรียนเฉพาะวิชาที่นำไปใช้ประโยชน์ต่ออาชีพของนักศึกษาและตามความต้องการของสังคมให้มาก

3. ด้านการจัดการเรียนการสอน จากผลการวิจัยพบว่า ผู้บริหาร อาจารย์ และนักศึกษาส่วนใหญ่มีความคิดเห็นที่คล้ายคลึงกันในระดับปานกลางค่อนข้างสูง ($\bar{X}$ มากกว่า 3.00) จึงจัดว่ามีปัญหาด้านการจัดการเรียนการสอนอยู่บ้างที่ต้องมีการปรับปรุงเป็นแก้ไขบางส่วน และที่เป็นปัญหามากคือผู้บริหารมีความเห็นว่าจำนวนผู้สอนเฉพาะวิชาวิทยาศาสตร์การกีฬามีไม่เพียงพอ ขาดตำรา เอกสาร หนังสือประกอบการศึกษาที่มีคุณภาพและทันสมัยอยู่เป็นจำนวนมาก

ควรจัดผู้สอนให้เข้าร่วมสัมมนาทางวิชาการหรือจัดหาวิทยากรพิเศษมาสอน ควรรับโอนหรือบรรจุแต่งตั้งอาจารย์ที่มีวุฒิทางวิทยาศาสตร์การกีฬาให้เพียงพอกับความต้องการ และเพิ่มงบประมาณในการจัดซื้อตำราเรียน อุปกรณ์ และสิ่งอำนวยความสะดวกเพิ่มขึ้น ผู้บริหารและอาจารย์ยังมีความคิดเห็นเหมือนกันคือ ห้องทดลองและห้องปฏิบัติการทางด้านวิทยาศาสตร์การกีฬามีไม่เพียงพอ ควรเพิ่มงบประมาณในการจัดทำและจัดซื้อ ซึ่งตรงกับความหมายที่ บีแชมป์ (Beauchamp. 1975 : 10) ได้ให้ความหมายของการจัดการเรียนการสอนว่า เป็นการจัดประสบการณ์ให้แก่ผู้เรียน โดยมีจุดมุ่งหมายเป็นจุดมุ่งหมายปลายทางและเนื้อหาเป็นสิ่งที่จะนำมาใช้เป็นเครื่องมือที่จะทำให้ผู้เรียนเกิดการพัฒนา ปัจจัยที่จะช่วยในการจัดกิจกรรมให้บังเกิดผล ได้แก่ ครูผู้สอน กลวิธีสอน การใช้สื่อการเรียน การบริหารหลักสูตร เป็นต้น และคล้ายคลึงกับงานวิจัยของ วลีพรรณ สว่างอรุณ (2535 : 226 - 228) ที่พบว่า ด้านการจัดการเรียนการสอนกลุ่มตัวอย่างมีความเห็นว่าจำนวนผู้สอนวิชาเอกการรักหาความปลอดภัยไม่มีเพียงพอ ขาดอุปกรณ์ เอกสาร และตำราเรียน เกี่ยวกับด้านการรักษาความปลอดภัย ระยะเวลาและสถานที่ที่ใช้ฝึกประสบการณ์วิชาชีพยังไม่เหมาะสม และการจัดผู้สอนไม่ตรงตามความถนัด

อย่างไรก็ตามวิทยาลัยควรเร่งแก้ปัญหาต่าง ๆ ที่เกิดขึ้นและควรเน้นการเรียนการสอนทางด้านทักษะการปฏิบัติให้มากเพื่อให้เหมาะสมกับหลักสูตรวิชาชีพเฉพาะทาง

4. ด้านการวัดและประเมินผล จากผลการวิจัยพบว่า ผู้บริหาร อาจารย์และนักศึกษามีความคิดเห็นเหมือนกันคือ วิทยาลัยพลศึกษาส่วนใหญ่ใช้กระบวนการวัดและประเมินผล โดยให้นักศึกษาทำรายงาน สอบกลางภาคและสอบปลายภาคแล้วน่าจะเน้นมารวมกันและแปลงระดับคะแนนให้เป็นคะแนนมาตรฐานแล้วใช้ตารางทีสกอร์ (T-Score) ซึ่งกระบวนการวัดผลแบบนี้มีใช้แพร่หลายอยู่โดยทั่วไป เพราะว่าการตัดเกรดโดยวิธีนี้จะช่วยให้ได้ช่วงเกรดที่เท่ากัน ช่วยในการตัดสินใจได้เหมาะสมขึ้น (บุญชม ศรีสะอาด. 2520 : 142) และคุณประโยชน์ของการแปลงคะแนนนี้อยู่ตรงที่ท่าง่าย ใช้สะดวก และเป็นการรักษาข้อมูลเดิมไว้ได้อย่างครบถ้วน ซึ่งเหมาะแก่การที่จะวิจัยต่อไปเป็นอันมาก เราอาจจะทราบจากคะแนนเหล่านี้ได้ทันทีว่า ข้อสอบของเราง่ายหรือยากเกินไป และจุดที่ใดจะยากกว่ากัน (ชวาล แพร์ตกุล. 2516 : 380)

นอกจากนี้ปัญหาที่พบในการวัดและประเมินผลคือ นักศึกษามีความเห็นว่าการวัดและประเมินผลมุ่งส่งเสริมความสามารถในเชิงวิทยาศาสตร์การกีฬาน้อย ส่วนผู้บริหารมีความเห็นว่าผู้สอนได้ก็ประเมินการวัดผลไว้เป็นอย่างดี ถึงแม้ว่ากลุ่มตัวอย่างจะมีความคิดเห็นเหมือนกันเป็นส่วนใหญ่ว่าการวัดและประเมินผลมีปัญหาปานกลางค่อนข้างน้อย แต่กลุ่มตัวอย่างยังแสดงความคิดเห็นและเสนอแนะเกี่ยวกับการวัดและประเมินผลเพิ่มเติม คือ อาจารย์ผู้สอนส่วนหนึ่งยังไม่เข้าใจระเบียบการวัดผลของสภากาชาดหรือครูจึงควรจัดอบรมเพื่อให้ได้รับความรู้และมีความเข้าใจที่ถูกต้อง นอกจากนี้ยังควรจัดให้มีแบบทดสอบมาตรฐานที่ใช้ในการวัดผลเหมือนกันทุกวิทยาลัย ควรมีการวัดผลทุกชั่วโมง ก่อนการวัดและประเมินผล ควรมีการนัดหมายล่วงหน้าและควรมีการแจ้งผลการเรียนให้นักศึกษาทราบอย่างรวดเร็ว เพื่อให้นักศึกษาเกิดความกระตือรือร้นในการที่จะเรียนในภาคเรียนต่อไป หากมีข้อผิดพลาดจะได้หาทางแก้ไขได้ทัน

จากการศึกษาวิจัยเกี่ยวกับปัญหาการใช้หลักสูตรปริญญาตรี สาขาวิชาวิทยาศาสตร์ สายวิทยาศาสตร์และวิทยาศาสตร์ประยุกต์ โปรแกรมวิทยาศาสตร์การกีฬา (การฝึกและการจัดการกีฬา) พุทธศักราช 2535 ของวิทยาลัยพลศึกษา จะเห็นได้ว่าปัญหาด้านจุดมุ่งหมายของหลักสูตร ด้านเนื้อหาวิชา ด้านการจัดการเรียนการสอนและด้านการวัดและประเมินผล ผู้บริหาร อาจารย์และนักศึกษามีความคิดเห็นไม่แตกต่างกัน

ข้อเสนอแนะ

จากผลของการศึกษาเรื่องปัญหาการใช้หลักสูตรปริญญาตรี สาขาวิชาวิทยาศาสตร์ สายวิทยาศาสตร์และวิทยาศาสตร์ประยุกต์ โปรแกรมวิทยาศาสตร์การกีฬา (การฝึกและการจัดการกีฬา) พุทธศักราช 2535 ของวิทยาลัยพลศึกษา เป็นหลักสูตรที่ควรปรับปรุงแก้ไขให้มีความเหมาะสมมากขึ้น เพราะสถานการณ์ของสังคมในปัจจุบันที่มีความต้องการนักวิทยาศาสตร์การกีฬาในการพัฒนากีฬาต่าง ๆ ให้เจริญก้าวหน้าทัดเทียมกับต่างประเทศ จึงมีข้อเสนอแนะดังนี้

1. ด้านจุดมุ่งหมายของหลักสูตร ควรกำหนดจุดมุ่งหมายให้มีความชัดเจนมากขึ้น อย่างไรก็ตามควรเน้นทางด้านทักษะการปฏิบัติให้มาก เพื่อให้เหมาะสมกับหลักสูตรวิชาชีพเฉพาะ

2. ด้านเนื้อหาวิชา ควรจัดให้สอดคล้องกับสภาพความเป็นจริงที่นักศึกษาจะต้องนำไปใช้ในสังคม ดังนั้นควรจัดให้มีการสัมมนาปรับปรุงเนื้อหาของวิชา ในหมวดวิชาพื้นฐาน และหมวดวิชาเฉพาะด้าน เพื่อลดความซ้ำซ้อนของเนื้อหาวิชา

3. ด้านการจัดการเรียนการสอน ซึ่งเป็นการจัดประสบการณ์ให้กับผู้เรียน จำเป็นต้องจัดอบรมผู้สอนในหมวดวิชาเฉพาะด้านโดยเร่งด่วน และจัดหางบประมาณเพิ่มให้มากขึ้น เพราะจากผลการวิจัยพบว่า ผู้บริหารมีความเห็นว่าจำนวนผู้สอนเฉพาะวิชาวิทยาศาสตร์ การกีฬาไม่เพียงพอ ขาดตำรา เอกสาร หนังสือประกอบการศึกษาที่ทันสมัย และมีคุณภาพอยู่จำนวนมาก ควรเพิ่มเติมอัตรากำลังคน และจัดหาหรือจัดซื้อ เอกสาร ตำรา วัสดุ และอุปกรณ์ต่าง ๆ ที่ใช้ประกอบการเรียนการสอนให้เพียงพอตามความต้องการ

4. ด้านการวัดและประเมินผล ควรจัดสัมมนาผู้สอนเกี่ยวกับเทคนิคการออกข้อสอบ การจัดทำข้อสอบมาตรฐาน การเลือกใช้กระบวนการและเกณฑ์ในการวัดผลควรให้ใกล้เคียงกันให้มากที่สุด ในระหว่างผู้สอนแต่ละคน และระเบียบการวัดผลของสภาการฝึกหัดครู กรมพลศึกษา ควรจัดทำเอกสารเกี่ยวกับระบบการเทียบ ยกเว้นรายวิชาต่าง ๆ เผยแพร่ให้ผู้เกี่ยวข้องได้ปฏิบัติถูกต้อง

ข้อเสนอแนะในการวิจัยต่อไป

เนื่องจากจากการศึกษาครั้งนี้ ได้ทำการศึกษาเฉพาะที่มีระยะเวลาในการใช้หลักสูตร ต่ำสุดเพียงแค่ 2 ปี ผลจากการศึกษา ยังไม่ครบวงจรตามความต้องการของหลักสูตร ดังนั้นจึงควรมีการศึกษาเพิ่มเติมในเรื่องต่อไป

1. ควรมีการศึกษาถึงภาวะความต้องการของหน่วยงานของรัฐบาลและเอกชน ที่มีต่อบัณฑิตที่สำเร็จการศึกษาแล้ว

2. ติดตามผลบัณฑิตที่สำเร็จการศึกษาแล้ว เกี่ยวกับปัญหาการทำงานและการศึกษาต่อ

3. วิเคราะห์รายละเอียดของเนื้อหาในหลักสูตรปริญญาตรี สาขาวิชาวิทยาศาสตร์ สาขาสายวิทยาศาสตร์ และวิทยาศาสตร์ประยุกต์ โปรแกรมวิทยาศาสตร์การกีฬา (การฝึกและการจัดการกีฬา)

4. ควรศึกษาปัญหาการฝึกปฏิบัติงานและการฝึกประสบการณ์วิชาชีพของนักศึกษา

บรรณานุกรม

บรรณานุกรม

- กฤษณพงศ์ กีรติกร. ทิศทางของแผนอุดมศึกษาระยะยาว. เอกสารประกอบการสัมมนา เรื่อง
ทิศทางการวางแผนพัฒนาการอุดมศึกษาระยะที่ 7 ณ หอประชุมเล็ก มหาวิทยาลัย
ธรรมศาสตร์, 28 - 29 กันยายน 2535.
- กอบกิจ คันท้เจริญรัตน์. การพัฒนาหลักสูตรการฝึกอบรมบุคลากรทางสุขภาพเพื่อเสริมสร้าง
สุขภาพของผู้สูงอายุ. วิทยานิพนธ์ กศ.ศ. กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัย
ศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร, 2536. อัดสำเนา.
- กาญจนา คงเจริญ. ปัญหาการใช้หลักสูตรของวิทยาลัยพลศึกษาับพุทธศักราช 2522.
วิทยานิพนธ์ ค.ม. กรุงเทพฯ : จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2522. อัดสำเนา.
- ชวาล แพร่ตกุล. เทคนิคการวัดผล. กรุงเทพฯ : วัฒนาพานิช, 2516.
- โชติ เพชรขึ้น. เทคนิคการประเมินหลักสูตร. กรุงเทพฯ : สำนักทดสอบทางการศึกษา
จิตวิทยา มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร, ม.ป.ป.
- บุญชม ศรีสะอาด. การวัดผล. มหาสารคาม : คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัย
ศรีนครินทรวิโรฒ มหาสารคาม, 2520.
- พรสุข หุ่นรันตร์ จุฑามาศ เทพชัยศรี และผาณิต บัลดาศ. การประเมินหลักสูตรการศึกษา
มหาบัณฑิต วิชาเอกพลศึกษาและสุขศึกษา พุทธศักราช 2527 มหาวิทยาลัย
ศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร. กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ
ประสานมิตร, 2535.
- พลศึกษา, กรม. หลักสูตรวิทยาลัยครูสาขาวิทยาศาสตร์ สายวิทยาศาสตร์และวิทยาศาสตร์
ประยุกต์โปรแกรมวิทยาศาสตร์การกีฬา (การฝึกและการจัดการกีฬา) พุทธศักราช
2535. กรุงเทพฯ : ม.ป.ป., 2535.
- พวงรัตน์ ทวีรัตน์. วิธีการวิจัยทางพฤติกรรมศาสตร์และสังคมศาสตร์. กรุงเทพฯ :
คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร, 2530.
- พาณิชย์ มณีบัณฑิต. การประเมินองค์ประกอบต่าง ๆ ของหลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาการศึกษา
ชั้นสูง สุขศึกษา พุทธศักราช 2525 ในวิทยาลัยพลศึกษา. วิทยานิพนธ์ ศษ.ม.
เชียงใหม่ : มหาวิทยาลัยเชียงใหม่, 2528. อัดสำเนา.

ไพฑูรย์ สีนาร์ตน์. หลักและวิธีการสอนระดับอุดมศึกษา. กรุงเทพฯ : ไทยวัฒนาพานิช, 2524.

มหาวิทยาลัย, ทบวง. วัตถุประสงค์ นโยบาย มาตรการและเป้าหมายของแผนอุดมศึกษา ระยะยาว พุทธศักราช 2533 - 2547. กรุงเทพฯ : ทบวงมหาวิทยาลัย, 2535.

ล้วน สายยศ และอังคณา สายยศ. เทคนิคการวิจัยทางการศึกษา. กรุงเทพฯ : สำนักพิมพ์ศูนย์ส่งเสริมวิชาการ, 2535.

วิเศษ นรินทร์านนท์. การประเมินหลักสูตรปริญญาตรีในวิทยาลัยพลศึกษา. วิทยานิพนธ์ ศษ.ม. ขอนแก่น : มหาวิทยาลัยขอนแก่น, 2535. อัดสำเนา.

วลีพรรณ สว่างอรุณ. ปัญหาการให้หลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพการศึกษาระดับสูง วิชาเอก การรักษาความปลอดภัยและวิชาเอกพลศึกษา พุทธศักราช 2529 ของวิทยาลัยพลศึกษา. วิทยานิพนธ์ กศ.ม. กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร, 2531. อัดสำเนา.

วิชิต สุวรรณโณาส. การศึกษาปัญหาการใช้หลักสูตรกรมฝึกหัดครูวิชาพลศึกษาของสภาพฝึกหัดครู พุทธศักราช 2519. วิทยานิพนธ์ กศ.ม. กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร, 2524. อัดสำเนา.

วิชัย วงษ์ใหญ่. กระบวนการพัฒนาหลักสูตรและการสอนภาคปฏิบัติ. กรุงเทพฯ : คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร, 2527.

. การพัฒนาหลักสูตรแบบครบวงจร. กรุงเทพฯ : โรงพิมพ์จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2533.

ศึกษาธิการ, กระทรวง. ประกาศกระทรวงศึกษาธิการเรื่องหน้าที่ความรับผิดชอบของวิทยาลัยพลศึกษา. กรุงเทพฯ : กระทรวงศึกษาธิการ, 2531.

สังัด อุทรานนท์. เทคนิคการจัดการเรียนการสอนอย่างเป็นระบบ. กรุงเทพฯ : คณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2532.

สมพงษ์ ตั้งพงษ์. การประเมินหลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพการศึกษาระดับสูงวิชาเอกพลศึกษา พุทธศักราช 2529 ของกรมพลศึกษา. วิทยานิพนธ์ กศ.ม. กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร, 2533. อัดสำเนา.

- สุมิตร คุณานุกร. หลักสูตรและการสอน. กรุงเทพฯ : โรงพิมพ์ชวนพิมพ์, 2520.
- สุรัตน์ จินตสกุล. ปัญหาการใช้หลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาการศึกษาชั้นสูงพลศึกษา ฉบับพุทธศักราช 2525 ของวิทยาลัยพลศึกษา. ปริญญาโท กศ.ม. กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร, 2529. อัดสำเนา.
- อภิทัย พันธเสน และคนอื่น ๆ. รายงานการวิจัยเรื่องการเตรียมอุดมศึกษาเพื่อการเปลี่ยนแปลงไปสู่สังคมที่พึงปรารถนา. กรุงเทพฯ : สถาบันทรัพยากรมนุษย์ มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์, 2530.
- อัมพร คำเหล็ก. การศึกษาปัญหาการใช้หลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาการศึกษาชั้นสูงพลศึกษา และสุขศึกษา ฉบับปีพุทธศักราช 2518 ของวิทยาลัยพลศึกษา. ปริญญาโท กศ.ม. กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร, 2522. อัดสำเนา.
- Beauchamp, George A. Curriculum Theory. The KAGG Press, 1975.
- Becker, Charles Jacob. "An Evaluation of Physical Education Program for men in Oregon Community College," Dissertation Abstracts International. 31(10) : 5172 - 5173A ; April, 1971.
- Benham, Ellen Anne. "Development of a School District Curriculum in Physical Education for Student with Handicapping Conditions," Dissertation Abstracts International. 83 ; 1990.
- Bloom and others. Taxonomy of Education Objectives. London : David McKay Company, 1964.
- Cronbach, Joseph L. Essention of Psychological Testing. 3rd ed. New York : tarper and Row, 1970.
- Ferguson, George A. Statistical Analysis in Psychology and Education. New York : McGraw-Hill Book Company, 1971.
- Flanagan, Scott C. Crisis, choice, and change : historical studies of Political development, ed. Boston : by Gobriel A. Amond Scott C. Flanagan and Robert J. Mundt, Little, Brown, 1973.
- Griffin, Leon E. "An Evaluation of Physical Education Program of Men in Selected Universities," Dissertation Abstracts International. 36 : 765A ; April, 1967.
- Good, Carter V. Dictionary of Education. New York : McGraw-Hill Book Co. Inc., 1973.

- Hass, Glen. Curriculum Planning. Boston : A New Approach, Allyn and Bacon, Inc., 1977.
- Kerri, Jean L. "Instructional Problems Encountered by Women Physical Education Teachers and Their Relation to Teaching Competency as Expressed by Physical Education Majors in Minnesota," Dissertation Abstracts International. 10 : 5181-A; April, 1971.
- Nixon, John E. and Ann E. Jewette. Physical Education Curriculum. New York : by John E. Nixon and Ann E. Jewette The Ronald Press Company, 1964.
- Moorehead, Thomas I. "An Evaluation Study of the Undergraduate Professional Program in Physical Education at Alabama State University, 1972 - 1973," Dissertation Abstracts International. 34 : 7029A ; May, 1974.
- Pratt, Norman Randy. "Computer- Assisted Lessons in Physical Education Demonstrating a First - Grade Physical Education Curriculum," Dissertation Abstracts International. 175 ; 1990.
- Provus, M. "Evaluation of Dowoing Program in the Public School System," in Educational Evaluation New Rose New Means. Chicago : University of Chicago, 107 - 207 ; 1969.
- Ramsay, Russell G. "Teacher Perception of the Design and Implementation of Teacher Evaluation Systems in Tennessee Public Schools," Dissertation Abstracts International. 41 : 3366-A; Febuary, 1981.
- Rehor, Peter Rudolph. "Curriculum Development for Exercise Behavioral Change (Fitness Education)," Dissertation Abstracts International. 175 ; 1991.
- Saylor, J.G. and William M. Alexander. Planning Curriculum for Schools. New York : Rinehart and Winston, 1973.
- Smith, B.O., Shores J.H. Stanley. Fundamental of Curriculum Development. New York : Harcourt, Brace Inc., 1957.
- Taba, Hilda. Curriculum Development : Theory and Practices. New York : Harcourt, Brace and World Inc., 1962.
- Tyler, Ralph W. Basic Principles of Curriculum and Instruction. Chicago : The University of Chicago, 1970.
- Willgoose, Carl E. The Curriculum in Physical Education. Englewood Cliffs, N.J. : Prentice - Hall, 1978.

- Winer, B.J. Statistical Principle in Experimental Disign. 2nd ed.
New York : McGraw-Hill Book Comapny, 1971.
- Yamane, Taro. Statistics - An Introduction Analysis. 2nd ed.
Tokyo : John Weatherhill, Inc., 1970.
- Yates, Martin Wilton. "An Evaluation of the Professtional Curriculum
of the Department of Health, Physical Education and Recreation
at Harding College," Dissertation Abstracts International.
39 : 3451 - 3452 A; December, 1978.

ภาคผนวก

ה חזון ואמירה

ที่ ทม 1007/5555

(ครุฑ)

บัณฑิตวิทยาลัย

มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร

สุขุมวิท 23 กรุงเทพฯ 10110

27 ธันวาคม 2536

เรื่อง ขอบความอนุเคราะห์

เรียน อธิการบดีมหาวิทยาลัย

บัณฑิตวิทยาลัย ขอรับรองว่า นางจุไรรัตน์ สมสุข เป็นนิสิตระดับปริญญาโท
วิชาเอกพลศึกษา ของมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร

นิสิตผู้มีความประสงค์จะมาติดต่อขอความสะดวกในการศึกษาค้นคว้า เพื่อทำ
วิทยานิพนธ์ เรื่อง ปัญหาการใช้หลักสูตรปริญญาตรี สาขาวิทยาศาสตร์ สายวิทยาศาสตร์และ
วิทยาศาสตร์ประยุกต์โปรแกรมวิทยาศาสตร์การกีฬา (การฝึกและการจัดการกีฬา) พุทธศักราช
2535 ของวิทยาลัยพลศึกษา

ทั้งนี้ขึ้นอยู่กับความควบคุมดูแลของ

รศ.วาสนา คุณาอภิสิทธิ์ ประธาน

อ.ดร.มยุรี ศุภวิบูลย์ กรรมการ

สิ่งที่นิสิตขอความอนุเคราะห์ คือ ขอหนังสือราชการเพื่ออำนวยความสะดวกในการขอความ
ร่วมมือจากวิทยาลัยพลศึกษา ในสังกัดกรมพลศึกษา โดยให้ผู้บริหาร อาจารย์ และนักศึกษา
ตอบแบบสอบถามในระหว่างเดือนธันวาคม 2536 - มกราคม 2537 เพื่อเป็นข้อมูลในการทำ
วิทยานิพนธ์

บัณฑิตวิทยาลัยหวังเป็นอย่างยิ่งว่าท่านจะกรุณาให้ความร่วมมือในครั้งนี้ และขอขอบคุณ
ในความช่วยเหลืออนุเคราะห์ใด ๆ ที่ท่านจะโปรดให้แก่นิสิตผู้นี้ด้วย

ขอแสดงความนับถือ

ศิริยา พูลสุวรรณ

(ดร.ศิริยา พูลสุวรรณ)

คณบดีบัณฑิตวิทยาลัย

ปฏิบัติราชการแทนอธิการบดี

บัณฑิตวิทยาลัย

โทร. 258-4119

ที่ ทม 1007/5587

(ครุฑ)

บัณฑิตวิทยาลัย

มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร

สุขุมวิท 23 กรุงเทพฯ 10110

29 ธันวาคม 2536

เรื่อง ขออนุมัติคราะห์

เรียน อธิการบดีมหาวิทยาลัย

บัณฑิตวิทยาลัย ขอรับรองว่า นางจุไรรัตน์ สมสุข เป็นนิสิตระดับปริญญาโท
วิชาเอกพลศึกษา ของมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร

นิสิตผู้มีความประสงค์จะมาติดต่อขอความสะดวกในการศึกษาค้นคว้า เพื่อทำ
วิทยานิพนธ์ เรื่อง ปัญหาการใช้หลักสูตรปริญญาตรี สาขาวิชาวิทยาศาสตร์ สายวิทยาศาสตร์
และวิทยาศาสตร์ประยุกต์โปรแกรมวิทยาศาสตร์การกีฬา (การฝึกและการจัดการกีฬา)

พุทธศักราช 2535 ของวิทยาลัยพลศึกษา

ทั้งนี้อยู่ในความควบคุมดูแลของ

รศ.วาสนา คุณากสิธิ์ ประธาน

อ.ดร.มยุรี ศุภวิบูลย์ กรรมการ

สิ่งที่นิติกรขอความอนุมัติ คือ ขอเชิญ นายทินนทร์ ยุทธะนันท์ นายอัมพร คำเหล็ก
และนางสาวเสาวนีย์ สิทธิวุฒิ เป็นผู้เชิญมาตรวจสอบแบบสอบถาม

บัณฑิตวิทยาลัยหวังเป็นอย่างยิ่งว่าท่านจะกรุณาให้ความร่วมมือในครั้งนี้ และขอขอบคุณ
ในความช่วยเหลืออนุเคราะห์ใด ๆ ที่ท่านจะโปรดให้แก่บัณฑิตวิทยาลัย

ขอแสดงความนับถือ

ศิริยุภา พูลสุวรรณ

(ดร.ศิริยุภา พูลสุวรรณ)

คณบดีบัณฑิตวิทยาลัย

ปฏิบัติราชการแทนอธิการบดี

บัณฑิตวิทยาลัย

โทร.258-4119

บันทึกข้อความ

ส่วนราชการ _____ บัณฑิตวิทยาลัย มศว ประสานมิตร โทร.122 _____

ที่ ทม 1007/5587 _____ วันที่ 29 ธันวาคม 2536 _____

เรื่อง ขอมความอนุเคราะห์ _____

เรียน คณบดีคณะพลศึกษา มศว ประสานมิตร

บัณฑิตวิทยาลัย ขอรับรองว่า นางจุไรรัตน์ สมสุข เป็นนิสิตระดับปริญญาโท

วิชาเอกพลศึกษา ของมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร

นิสิตผู้นี้มีความประสงค์จะมาติดต่อขอความสะดวกในการศึกษาค้นคว้า เพื่อทำ
 วิทยานิพนธ์ เรื่อง ศึกษาปัญหาการใช้หลักสูตรปริญญาตรี สาขาวิชาวิทยาศาสตร์
 สายวิทยาศาสตร์ และวิทยาศาสตร์ประยุกต์โปรแกรมวิทยาศาสตร์การกีฬา (การฝึกและ
 การจัดการกีฬา) พุทธศักราช 2535 ของวิทยาลัยพลศึกษา

ทั้งนี้ผู้นี้มีความควบคุมดูแลของ

รศ.วาสนา คุณาภิสิทธิ์ ประธาน

อ.ดร.มยุรี ศุภวิบูลย์ กรรมการ

สิ่งที่นิติกรขอความอนุเคราะห์ คือ ขอเชิญ ผศ.พาณิชย์ บิลมาศ และ ดร.เลิศลักษณ์ กลิ่นหอม
 เป็นผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบตาม

บัณฑิตวิทยาลัยหวังเป็นอย่างยิ่งว่าท่านจะกรุณาให้ความร่วมมือในครั้งนี้ และขอขอบคุณใน
 ความช่วยเหลืออนุเคราะห์ใด ๆ ที่ท่านจะโปรดให้แก่บัณฑิตวิทยาลัย

ศิริฎา พูลสุวรรณ

(ดร.ศิริฎา พูลสุวรรณ)

คณบดีบัณฑิตวิทยาลัย

รายนามผู้เชี่ยวชาญ

1. นายชนินทร์ ยุกตะนันท์
ตำแหน่ง ศึกษานิเทศก์ 8 ปฏิบัติหน้าที่ผู้ช่วยหัวหน้าหน่วยศึกษานิเทศก์
กรมพลศึกษา กระทรวงศึกษาธิการ
2. นายอัมพร คำเหล็ก
ตำแหน่ง ศึกษานิเทศก์ 7 ปฏิบัติหน้าที่รักษาการแทนหัวหน้าฝ่ายวิทยาลัย
พลศึกษา กรมพลศึกษา กระทรวงศึกษาธิการ
3. นางสาวเสาวนีย์ สิทธิวุฒิชัย
ตำแหน่ง อาจารย์ 2 ระดับ 6 ปฏิบัติหน้าที่ผู้สอน วิทยาลัยพลศึกษา
จังหวัดชลบุรี กรมพลศึกษา กระทรวงศึกษาธิการ
4. ผู้ช่วยศาสตราจารย์ผวนิต บิลมาศ
ตำแหน่ง อาจารย์ภาควิชาพลศึกษา คณะพลศึกษา
มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร
5. อาจารย์ ดร.เลิศลักษณ์ กลิ่นหอม
ตำแหน่ง อาจารย์ภาควิชาพลศึกษา คณะพลศึกษา
มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร

ภาคผนวก ข

แบบสอบถาม

เรื่อง ปัญหาการใช้หลักสูตรปริญญาตรี สาขาวิชาวิทยาศาสตร์ สายวิทยาศาสตร์และ
วิทยาศาสตร์ประยุกต์ โปรแกรมวิทยาศาสตรการกีฬา (การฝึกและการจัดการกีฬา)
พุทธศักราช 2535 ของวิทยาลัยพลศึกษา

คำแนะนำในการตอบแบบสอบถาม

แบบสอบถามชุดนี้มุ่งที่จะทราบปัญหาการใช้หลักสูตรปริญญาตรี สาขาวิชาวิทยาศาสตร์
สายวิทยาศาสตร์และวิทยาศาสตร์ประยุกต์ โปรแกรมวิทยาศาสตรการกีฬา (การฝึกและ
การจัดการกีฬา) พุทธศักราช 2535 ของวิทยาลัยพลศึกษา ตามความคิดเห็นของผู้บริหาร
อาจารย์และนักศึกษาวินิจฉัยพลศึกษา โดยแบ่งแบบสอบถามออกเป็น 3 ตอน ดังนี้

ตอนที่ 1 สถานภาพของผู้ตอบแบบสอบถาม

ตอนที่ 2 ปัญหาการใช้หลักสูตรปริญญาตรี สาขาวิชาวิทยาศาสตร์ สายวิทยาศาสตร์
และวิทยาศาสตร์ประยุกต์ โปรแกรมวิทยาศาสตรการกีฬา (การฝึกและการจัดการกีฬา)
พุทธศักราช 2535 ของวิทยาลัยพลศึกษา โปรดแสดงความคิดเห็นที่เป็นจริง เพราะคำตอบ
ของท่านจะเป็นแนวทางในการปรับปรุงและพัฒนาหลักสูตรปริญญาตรี สาขาวิชาวิทยาศาสตร์
สายวิทยาศาสตร์และวิทยาศาสตร์ประยุกต์ โปรแกรมวิทยาศาสตรการกีฬา (การฝึกและ
การจัดการกีฬา) พุทธศักราช 2535 ของ วิทยาลัยพลศึกษา ให้มีคุณภาพยิ่งขึ้น แบ่งเป็น
4 ด้าน ดังนี้

1. จุดมุ่งหมายของหลักสูตร
2. เนื้อหาวิชา
3. การจัดการเรียนการสอน
4. การวัดและประเมินผล

ตอนที่ 3 ข้อเสนอแนะและข้อคิดเห็นเกี่ยวกับการใช้หลักสูตร

คำชี้แจง ให้ใส่เครื่องหมาย / ลงในช่องว่างตามความคิดเห็นที่เป็นจริง

ตอนที่ 1 สภาพภาพของผู้ตอบแบบสอบถาม

1. เพศ [] ชาย [] หญิง
2. สถานภาพ [] ผู้บริหาร [] อาจารย์ [] นักศึกษา

ตอนที่ 2 ปัญหาการใช้หลักสูตร โปรดแสดงความคิดเห็นต่อหลักสูตรปริญญาตรี

สาขาวิชาวิทยาศาสตร์ สายวิทยาศาสตร์และวิทยาศาสตร์ประยุกต์ โปรแกรมวิทยาศาสตร์
การกีฬา พุทธศักราช 2535 ของวิทยาลัยพลศึกษา ในด้านต่าง ๆ ว่ามีปัญหามากน้อยเพียงใด
ลงในระดับปัญหาตามเกณฑ์ต่อไปนี้

- 5 หมายถึง ระดับปัญหามากที่สุด ที่ควรต้องแก้ไขอย่างยิ่ง
- 4 หมายถึง ระดับปัญหามาก ที่ควรต้องแก้ไข
- 3 หมายถึง ระดับปัญหามากกลาง ที่ควร ได้รับการแก้ไขบางส่วน
- 2 หมายถึง ระดับปัญหาน้อย ที่อาจ ไม่ต้องแก้ไข
- 1 หมายถึง ระดับปัญหาน้อยที่สุด หรือ ไม่มีปัญหาที่ต้องแก้ไขใด ๆ

1. ปัญหาด้านจุดมุ่งหมายของหลักสูตร

คำชี้แจง โปรดกาเครื่องหมาย / ลงในช่องว่างข้างมือให้ตรงตามความเป็นจริงของท่าน
ให้มากที่สุด

คำถาม 1.1 จากจุดมุ่งหมายของหลักสูตรปริญญาตรี สาขาวิชาวิทยาศาสตร์ สายวิทยาศาสตร์
และวิทยาศาสตร์ประยุกต์ โปรแกรมวิทยาศาตร์การกีฬา (การฝึกและ
การจัดการกีฬา) พุทธศักราช 2535 ของ วิทยาลัยพลศึกษา ที่ใช้ในปัจจุบัน
ท่านคิดว่ามีปัญหามากน้อยเพียงใดเกี่ยวกับการบริหารและการจัดค่าน ินงานเพื่อ
ให้การ ใช้หลักสูตรบรรลุตามจุดมุ่งหมายในแต่ละข้อ

จุดมุ่งหมายของหลักสูตร	ระดับปัญหา				
	มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด
1. เพื่อผลิตบัณฑิตทางวิทยาศาสตร์การกีฬา ที่มี ความรู้ความสามารถในการฝึกและการจัด การกีฬาระดับพื้นฐาน กีฬาเพื่อสุขภาพและกีฬา เพื่อการแข่งขัน.....					
2. เพื่อผลิตบัณฑิตทางวิทยาศาสตร์การกีฬา ให้ สามารถคิดค้นเทคนิคการส่งเสริมสุขภาพ พลานามัยของเยาวชนและประชาชนให้ได้ มาตรฐาน และมีหลักเกณฑ์ถูกต้องมากยิ่งขึ้น...					
3. เพื่อผลิตบัณฑิตทางวิทยาศาสตร์การกีฬา ที่มี จรรยาบรรณและคุณภาพในวิชาชีพกีฬาและเป็น ผู้นำทางการกีฬาให้สอดคล้องกับความต้องการ ของสังคมและท้องถิ่น.....					
4. เพื่อผลิตบัณฑิตให้สามารถดำเนินการประกอบ อาชีพอิสระทางด้านกีฬา ได้.....					

1.2 จากจุดมุ่งหมายของหลักสูตรดังกล่าวข้างต้น ท่านคิดว่ามีปัญหาดังต่อไปนี้
 มากน้อยเพียงใด

สภาพปัญหา	ระดับปัญหา				
	มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด
1. จำนวนข้อของจุดมุ่งหมายมากเกินไป.....					
2. ความคลุมเครือของจุดมุ่งหมาย.....					
3. จุดมุ่งหมายที่ตั้งไว้มีระดับสูงเกินไป.....					
4. จุดมุ่งหมายที่ตั้งไว้ไม่สามารถหาแนวทางที่จะ ให้บรรลุผลได้.....					
5. เป็นจุดหมายที่ไม่สามารถพัฒนาคุณลักษณะอัน พึงประสงค์ตามความต้องการของสังคมได้.....					
6. การกำหนดจุดมุ่งหมายของหลักสูตรพิจารณา ศึกษาจากความสัมพันธ์ระหว่างตัวผู้เรียนกับ สังคม.....					
7. ลักษณะความมุ่งหมายของหลักสูตรสอดคล้องกับ แผนพัฒนาการศึกษาแห่งชาติปัจจุบัน.....					
8. วิทยาลัยสามารถผลิตบัณฑิตให้เป็นไปตาม จุดมุ่งหมายของหลักสูตร.....					
9. เป็นจุดมุ่งหมายที่มุ่งเฝ้าหาความรู้ให้ทันกับการ เปลี่ยนแปลงทางวิชาการและเทคโนโลยี.....					
10. เป็นจุดมุ่งหมายที่เน้นการเป็นผู้นำที่มีคุณลักษณะ ประชาธิปไตย ริเริ่ม และปฏิบัติตามในทางที่ดี.....					
11. ยึดมั่นในหลักวิชาที่สั่งมาในจรรยาวิชาชีพ.....					

สภาพปัญหา	ระดับปัญหา				
	มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด
12. มีความศรัทธาในการใช้ความคิดแก้ปัญหาและ ปรับปรุงงาน.....					
13. ส่งเสริมพัฒนาทรัพยากรต่าง ๆ ของสถาบัน...					

2. ปัญหาด้านเนื้อหาวิชา ในหลักสูตร

คำชี้แจง โปรดกาเครื่องหมาย / ลงในช่องขวามือให้ตรงตามความเป็นจริงของท่าน
ให้มากที่สุด

- 2.1 ท่านคิดว่าความสอดคล้องของเนื้อหาวิชาและจำนวนหน่วยกิตในรายวิชาของ
หลักสูตรส่งผลให้การจัดการเรียนการสอนของวิทยาลัยประสบปัญหาอย่างน้อย
เพียงใด

เนื้อหาวิชาในหลักสูตร	ระดับปัญหา				
	มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด
1. หมวดวิชาพื้นฐานทั่วไป จำนวน 32 หน่วยกิต..					
1.1 กลุ่มวิชาภาษาและการสื่อสาร จำนวน 8 หน่วยกิต.....					
1.2 กลุ่มวิชามนุษยศาสตร์ จำนวน 8 หน่วยกิต					
1.3 กลุ่มวิชาสังคมศาสตร์ จำนวน 8 หน่วยกิต					
1.4 กลุ่มวิชาคณิตศาสตร์ วิทยาศาสตร์และ เทคโนโลยี จำนวน 8 หน่วยกิต.....					
2. หมวดวิชาเฉพาะด้าน จำนวน 106 หน่วยกิต					
2.1 กลุ่มวิชาเนื้อหา จำนวน 89 หน่วยกิต					
2.2 กลุ่มวิชาวิทยาการจัดการ จำนวน 10 หน่วยกิต.....					
2.3 กลุ่มวิชาปฏิบัติการฝึกประสบการณ์ วิชาชีพ จำนวน 7 หน่วยกิต.....					
3. หมวดวิชาเลือกเสรี จำนวน 6 หน่วยกิต.....					

2.2 จากเนื้อหาของหลักสูตรดังกล่าวข้างต้น ท่านคิดว่ามีปัญหาดังต่อไปนี้มากน้อย
เพียงใด

สภาพปัญหา	ระดับปัญหา				
	มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด
1. ความสอดคล้องเนื้อหาวิชาที่เปิดเรียนกับ จุดมุ่งหมายของรายวิชา.....					
2. ความทันสมัยของเนื้อหาหมวดวิชาพื้นฐานทั่วไป.....					
3. ความทันสมัยของเนื้อหาหมวดวิชาเฉพาะด้าน.....					
4. ความทันสมัยของเนื้อหาหมวดวิชาเลือกเสรี.....					
5. ความสอดคล้องของเนื้อหาวิชากับความต้องการ ของผู้เรียน.....					
6. ความสมดุลของเนื้อหาวิชากับเวลาที่กำหนดให้ เรียน.....					
7. เนื้อหาวิชาส่งเสริมและปลูกฝังให้มีทักษะ ทางด้านวิทยาศาสตร์การกีฬา					
8. สำคัญของความรู้ที่นำมาให้นักศึกษาเรียน เป็นสิ่งที่จำเป็นเพื่อกระตุ้นให้ผู้เรียนพัฒนาถึงจุด จุดมุ่งหมาย.....					
9. เนื้อหาวิชาที่โคเรียนในแต่ละภาคเรียนไม่ต่อ เนื่องกับพื้นฐานเดิมของผู้เรียน.....					
10. เนื้อหาวิชาตามหลักสูตร รายวิชาในหมวด ต่าง ๆ มีความสำคัญและมีประโยชน์ต่อนักศึกษา					
11. เนื้อหาในวิชาเลือกเสรีเปิดโอกาสให้นักศึกษา เลือกเรียนตามความสนใจของนักศึกษาและ สังคม.....					

สภาพปัญหา	ระดับปัญหา				
	มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด
12. เนื้อหาวิชาส่งเสริมให้ผู้เรียนมีความคิดริเริ่มสร้างสรรค์.....					
13. เนื้อหาวิชาสามารถนำไปถ่ายทอดและบริการสังคมได้.....					
14. เนื้อหาวิชาส่งเสริมให้นักศึกษาสามารถปรับตัวให้เข้ากับการเปลี่ยนแปลงทางสังคมได้.....					
15. เนื้อหาวิชาส่งเสริมให้ผู้เรียนสามารถพัฒนางานในหน้าที่ของตนและทันต่อสภาพการเปลี่ยนแปลงทางสังคมได้.....					
16. ความเหมาะสมของเนื้อหาวิชาวิทยาศาสตร์การกีฬา.....					

3. ปัญหาด้านการจัดการเรียนการสอน

คำชี้แจง โปรดกาเครื่องหมาย / ลงในช่องขวามือให้ตรงตามความเป็นจริงของท่านมากที่สุด

คำถาม ท่านคิดว่าการจัดการเรียนการสอนตามหลักสูตรปริญาตรี สาขาวิชาวิทยาศาสตร์ สายวิทยาศาสตร์และวิทยาศาสตร์และวิทยาศาสตร์ประยุกต์ โปรแกรมวิทยาศาสตร์ การกีฬา (การฝึกและการจัดการกีฬา) พุทธศักราช 2535 ของวิทยาลัยพลศึกษาของท่านมีปัญหาเกี่ยวกับสิ่งต่อไปนี้มากน้อยเพียงใด

สภาพปัญหา	ระดับปัญหา				
	มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด
1. การเตรียมการสอนของผู้สอนหมวดวิชาพื้นฐานทั่วไป.....					
2. การเตรียมการสอนของผู้สอนหมวดวิชาเฉพาะด้าน.....					
3. การเตรียมการสอนของผู้สอนหมวดวิชาเลือกเสรี.....					
4. ความสามารถในการอธิบายและสำคัญของผู้สอนหมวดวิชาพื้นฐานทั่วไปให้เกิดการเรียนรู้ ทักษะและเจตคติ.....					
5. ความสามารถในการอธิบายและสำคัญของผู้สอนหมวดวิชาเฉพาะด้านให้เกิดการเรียนรู้ ทักษะและเจตคติ.....					
6. ความสามารถในการอธิบายและสำคัญของผู้สอนหมวดวิชาเลือกเสรีให้เกิดการเรียนรู้ ทักษะและเจตคติ.....					
7. การจัดผู้สอนแต่ละคนให้สอนตามความรู้ความสามารถ และความถนัด.....					

สภาพปัญหา	ระดับปัญหา				
	มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด
8. ความรับผิดชอบของผู้สอนแต่ละคน.....					
9. การมีส่วนร่วมของผู้เรียนในการเรียนการสอน.....					
10. จำนวนผู้เรียนเหมาะสมกับกิจกรรมการเรียนการสอนในแต่ละกิจกรรม.....					
11. การเปิดโอกาสให้ผู้เรียนค้นคว้าด้วยตนเอง.....					
12. การให้คำแนะนำและช่วยเหลือทางวิชาการเมื่อผู้เรียนประสบปัญหาต่าง ๆ.....					
13. ความเหมาะสมของการจัดเวลาสอนทั้งภาคทฤษฎีและภาคปฏิบัติ.....					
14. จำนวนผู้สอนเฉพาะวิชาวิทยาศาสตร์การกีฬามีไม่เพียงพอ.....					
15. ค่าเน้นการจัดการเรียนการสอนครบถ้วนตามที่กำหนดในหลักสูตร.....					
16. การจัดการเรียนการสอนส่งเสริมการศึกษาค้นคว้าจากแหล่งความรู้ต่าง ๆ					
17. ตำรา เอกสาร หนังสือประกอบการศึกษาทันสมัย และมีคุณภาพ.....					
18. การใช้เทคโนโลยีทางการศึกษาประกอบการเรียนการสอนทันสมัย.....					
19. ห้องทดลองและห้องปฏิบัติการทางด้านวิทยาศาสตร์การกีฬามีไม่เพียงพอ.....					

สภาพปัญหา	ระดับปัญหา				
	มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด
20. การจัดการเรียนการสอนส่งเสริมให้ผู้เรียน สามารถพัฒนางานในหน้าที่ของตนให้ทันต่อ สภาพการเปลี่ยนแปลงของสังคม.....					
21. ระยะเวลาที่จัดให้ผู้เรียน ได้ฝึกปฏิบัติงานและ การฝึกประสบการณ์วิชาชีพ.....					
22. สถานที่ ที่จัดให้ผู้เรียน ได้ฝึกงานและฝึก ประสบการณ์วิชาชีพ.....					

4. ปัญหาด้านการวัดและประเมินผล

คำชี้แจง โปรดกาเครื่องหมาย / ลงใน [] หรือช่องขวามือให้ตรงตามความเป็นจริง
ของท่านให้มากที่สุด

4.1 นโยบายการวัดผลการเรียนในวิทยาลัยของท่านมีกระบวนการอย่างไร
(ตอบได้มากกว่า 1 ข้อ)

- [] มีการทดสอบทุกชั่วโมงแล้วจะแนะนำรวมกัน
- [] มีการทดสอบกลางภาคและปลายภาคแล้วจะแนะนำรวมกัน
- [] ทำรายงานและสอบปลายภาค
- [] ทำรายงาน สอบกลางภาค และสอบปลายภาค
- [] สอบปลายภาคอย่างเดียว
- [] ทำงานรายงานอย่างเดียว
- [] ดูความสนใจและการมีส่วนร่วมในกิจกรรมโดยไม่มีการสอบ
- [] ขึ้นอยู่กับดุลยพินิจของผู้สอน
- [] ดำเนินการวัดผลตามระเบียบของสภาการฝึกหัดครูทุกประการ
- [] ไม่ทราบ
- [] อื่น ๆ (โปรดระบุ)

4.2 การประเมินระดับคะแนน (ก, ข, ค, ง, และ จ) ในวิทยาลัยของท่านมีลักษณะที่
อย่างไร (ตอบได้มากกว่า 1 ข้อ)

- [] แปลงคะแนนคิดเป็นร้อยละ แล้วแบ่งช่วงคะแนน
- [] แปลงระดับคะแนนโดยอาศัยกำลังปกติ
- [] แปลงคะแนนให้เป็นคะแนนมาตรฐานแล้วใช้ตาราง ที - ปกติ (T - Score)
- [] ประเมินความสามารถของผู้เรียนโดยผู้สอนเป็นผู้คาดคะเน
- [] ไม่ทราบ
- [] อื่น ๆ (โปรดระบุ)

4.3 ท่านคิดว่าในการวัดและประเมินผลการเรียนในวิทยาลัยของท่านประสบปัญหา
เหล่านี้นาน้อยเพียงใด

สภาพปัญหาด้านการวัดและประเมินผล	ระดับปัญหา				
	มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด
1. การวัดและประเมินผลมุ่งส่งเสริมความสามารถ ในเชิงวิทยาศาสตร์การกีฬา.....					
2. ผู้เรียนมีโอกาสได้ประเมินผลตนเองก่อนเรียน.....					
3. ผู้เรียนมีโอกาสได้ประเมินผลตนเองระหว่าง เรียน.....					
4. ผู้เรียนมีโอกาสได้ประเมินผลตนเองหลังเรียน.....					
5. ผู้เรียนมีโอกาสได้ประเมินการสอนของอาจารย์.....					
6. ผู้เรียนไม่ทราบระเบียบการวัดและประเมิน ผลของผู้สอน.....					
7. เกณฑ์การตัดสินผลการเรียนของผู้สอนแต่ละคน ไม่เหมือนกัน.....					
8. ผู้สอนขาดความยุติธรรมในการวัดและ ประเมินผล.....					
9. แบบทดสอบไม่เป็นมาตรฐาน.....					
10. ผู้สอนส่งผลการเรียนไม่ทันกำหนดของวิทยาลัย.....					
11. ผู้สอนขาดความรู้ในเรื่องระเบียบวิธีวัดและ ประเมินผล.....					
12. ผู้สอนไม่ได้เก็บระเบียบการวัดผลไว้.....					
13. ระยะเวลาที่ใช้ในการวัดและประเมินผลไม่ เพียงพอ.....					
14. อุปกรณ์และสิ่งอำนวยความสะดวกประกอบการ วัดและประเมินผลไม่เพียงพอ.....					

ตอนที่ 3 ข้อเสนอแนะและข้อคิดเห็นเกี่ยวกับการใช้หลักสูตร

คำชี้แจง โปรดเติมคำลงในช่องว่างตามความคิดเห็นของท่าน

3.1 ปัญหาจากการใช้หลักสูตรปริญาตรี สาขาวิชาวิทยาศาสตร์ สายวิทยาศาสตร์และ
วิทยาศาสตร์ประยุกต์ โปรแกรมวิทยาศาสตร์การกีฬา (การฝึกและการจัดการกีฬา)
พุทธศักราช 2535 ของวิทยาลัยพลศึกษาของท่าน เป็นไปตามลำดับดังนี้

(โปรดระบุหมายเลข 1 2 3 และ 4 ลงใน [])

- [] ด้านจุดมุ่งหมายของหลักสูตร
- [] ด้านเนื้อหาวิชา
- [] ด้านการจัดการเรียนการสอน
- [] ด้านการวัดและประเมินผล

3.2 จากการให้หลักสูตรปริญาตรี สาขาวิชาวิทยาศาสตร์ สายวิทยาศาสตร์และวิทยาศาสตร์
ประยุกต์ โปรแกรมวิทยาศาสตร์การกีฬา (การฝึกและการจัดการกีฬา) พุทธศักราช
2535 ของวิทยาลัยพลศึกษาของท่านประสบปัญหามากที่สุดในด้านต่อไปนี้ (ตอบ ได้มากกว่า
1 วิชา)

- 3.2.1 วิชา.....
ปัญหาที่พบ.....
ข้อเสนอแนะ.....
- 3.2.2 วิชา.....
ปัญหาที่พบ.....
ข้อเสนอแนะ.....
- 3.2.3 วิชา.....
ปัญหาที่พบ.....
ข้อเสนอแนะ.....
- 3.2.4 วิชา.....
ปัญหาที่พบ.....
ข้อเสนอแนะ.....

3.2.5	วิชา.....	
	ปัญหาที่พบ.....	
	ข้อเสนอแนะ.....	
3.3	ข้อเสนอแนะและข้อคิดเห็นเกี่ยวกับ <u>จุดมุ่งหมายของหลักสูตร</u> (โปรดเรียงลำดับ)	
3.3.1		
3.3.2		
3.3.3		
3.3.4		
3.3.5		
3.4	ข้อเสนอแนะและข้อคิดเห็นเกี่ยวกับ <u>เนื้อหาวิชา</u> (โปรดเรียงตามลำดับ)	
3.4.1		
3.4.2		
3.4.3		
3.4.4		
3.4.5		
3.5	ข้อเสนอแนะและข้อคิดเห็นเกี่ยวกับ <u>การจัดการเรียนการสอน</u> (โปรดเรียงตามลำดับ)	
3.5.1		
3.5.2		
3.5.3		
3.5.4		
3.5.5		

3.6 ข้อเสนอแนะและข้อคิดเห็นเกี่ยวกับการวัดและประเมินผล (โปรดเรียงตามลำดับ)

3.6.1.....

3.6.2.....

3.6.3.....

3.6.4.....

3.6.5.....

ขอขอบคุณทุกท่าน

นางจุไรรัตน์ สมสุข

ประวัติผู้วิจัย

ชื่อผู้วิจัย นางจุไรรัตน์ ชื่อสกุล สมสุข
 เกิดวันที่ 1 เดือนพฤษภาคม พุทธศักราช 2495
 สถานที่อยู่ปัจจุบัน 298/2 ตำบลหาดเสี้ยว อำเภอศรีสัชนาลัย จังหวัดสุโขทัย
 ตำแหน่งหน้าที่การงานปัจจุบัน อาจารย์ 2 ระดับ 6
 สถานที่ทำงานปัจจุบัน วิทยาลัยพลศึกษาจังหวัดอุดรธานี
 อำเภอเมือง จังหวัดอุดรธานี
 สังกัดกรมพลศึกษา กระทรวงศึกษาธิการ

ประวัติการศึกษา

- 2508 ประถมศึกษาปีที่ 7 โรงเรียนศรีสัชนาลัย
 อำเภอศรีสัชนาลัย จังหวัดสุโขทัย
- 2511 มัธยมศึกษาตอนต้น โรงเรียนเมืองเชลียง
 อำเภอศรีสัชนาลัย จังหวัดสุโขทัย
- 2513 ประกาศนียบัตรวิชาการศึกษา วิทยาลัยครูจันทระ เกษม
 กรุงเทพมหานคร
- 2517 การศึกษามัธยมศึกษา (กศ.บ พลศึกษา) มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ
 พลศึกษา
- 2537 การศึกษามหาบัณฑิต (กศ.ม พลศึกษา) มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ
 ประสานมิตร

ปัญหาการใช้หลักสูตรปริญาตรี สาขาวิชาวิทยาศาสตร์ สายวิทยาศาสตร์และวิทยาศาสตร์

ประยุกต์ โปรแกรมวิทยาศาสตร์การกีฬา (การฝึกและการจัดการกีฬา)

พุทธศักราช 2535 ของวิทยาลัยพลศึกษา

บทคัดย่อ

ของ

จุไรรัตน์ สมสุข

เสนอต่อมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร เพื่อเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษา

ตามหลักสูตรปริญาการศึกษามหาบัณฑิต วิชาเอกพลศึกษา

เมษายน 2537

การศึกษาวิจัยนี้ มีจุดมุ่งหมายเพื่อศึกษาและเปรียบเทียบความคิดเห็นเกี่ยวกับปัญหาในการใช้หลักสูตรปริญญาตรี สาขาวิชาวิทยาศาสตร์ สายวิทยาศาสตร์และวิทยาศาสตร์ประยุกต์ โปรแกรมวิทยาศาสตร์การกีฬา (การฝึกและการจัดการกีฬา) พุทธศักราช 2535 ของวิทยาลัยพลศึกษา กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการศึกษาค้างนี้ ได้จากการสุ่มแบบแบ่งชั้นและการสุ่มแบบง่าย ประกอบด้วย ผู้บริหาร 34 คน อาจารย์ 207 คน และนักศึกษา 213 คน รวม 454 คน จากวิทยาลัยพลศึกษา 17 แห่ง เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูลเป็นแบบสอบถามมาตราส่วนประมาณค่า 5 ระดับ ที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น โดยมีค่าความเชื่อมั่น 0.99 จากการคำนวณโดยใช้สัมประสิทธิ์ ของคอนบาค ข้อมูลวิเคราะห์ด้วยโปรแกรมสำเร็จรูปเอสพีเอสเอสเอ็กซ์ (SPSS*) หาค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน วิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียว และทดสอบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยเป็นรายคู่ด้วยวิธีการของนิวแมน - คูลส์

ผลการศึกษาพบว่า

1. จุดมุ่งหมายของหลักสูตรที่ตั้งไว้มีขอบข่ายกว้างขวางมากและคาดหวังสูงเกินไป เป็นการยากที่จะหาแนวทางให้บรรลุผล ได้
2. ด้านเนื้อหาวิชาในหลักสูตรมีบางรายวิชาที่ควรต้องได้รับการแก้ไข โดยเฉพาะ วิชาวิทยาศาสตร์การกีฬาในหมวดวิชาเฉพาะด้าน
3. ด้านการจัดการเรียนการสอนยังมีปัญหาในด้านการขาดแคลนผู้สอนทางด้าน วิทยาศาสตร์การกีฬา อุปกรณ์ เอกสาร ตำราที่ทันสมัย และห้องปฏิบัติการทางด้านวิทยาศาสตร์ การกีฬา
4. ด้านการวัดและประเมินผล ในส่วนที่มุ่งส่งเสริมวิทยาศาสตร์การกีฬายังมีปัญหาย อยู่บ้าง แต่ระบบการวัดผลที่ใช้อยู่ในปัจจุบันเหมาะสมดีแล้ว
5. ผลการเปรียบเทียบความแตกต่างของความคิดเห็นเกี่ยวกับปัญหาการใช้หลักสูตร ระหว่างผู้บริหาร อาจารย์และนักศึกษา ด้านจุดมุ่งหมายของหลักสูตร ด้านเนื้อหาวิชา ด้านการจัดการเรียนการสอน และด้านการวัดและประเมินผลไม่แตกต่างกัน

IMPLEMENTATING PROBLEMS OF BACHELOR'S DEGREE PROGRAM OF SCIENCE
IN SPORTS SCIENCE (SPORTS COACHING AND MANAGEMENT)
IN THE PHYSICAL EDUCATION COLLEGE, 1992

AN ABSTRACT

BY

CHURAIRAT SOMSUK

Presented in partial fulfillment of requirements for the
Master of Education degree in Physical Education
at Srinakharinwirot University

April 1994

The purpose of this study was to examine the implementing problems of Bachelor 's Degree Program of Science in Sports Science (Sport Coaching and Management) in the Physical Education College, 1992. Four hundred and fifty four subjects who were randomly selected, consisted of 34 administrators, 207 instructors, and 213 students from 17 Physical Education Colleges. The self - constructed questionnaire based on 5 points ratio scales, was used in this study. The computed reliability coefficients of the questionnaire was 0.99. Data were analyzed by SPSS^x in term of percentages, means, standard deviations, one way analysis of variance, and newman - keuls test.

The results showed that

- 1) The actual curriculum objectives were too broad and highly expected which caused the difficulty to achieve the goal.

- 2) The content of some courses in the curriculum needed to be improved i.e. the sport science courses in specific area courses

- 3) The problem of learning - teaching process was shortage of sport science instructors, equipment, update texts and documents, and sport science laboratories.

- 4) The improvement of the part of the measurement and evaluation focusing on sport science promotion was required. However, the current process of measurement which generally used was appropriate.

- 5) There were no difference among the opinions of administrators, instructors, and students of 17 Physical Education Colleges for implementing the curriculum in the aspects of objectives, content, learning - teaching process, and measurement and evaluation.